

રાજ તેજભયી
મહારાણીશ્રી વિક્ટોરિયાનું
હવનચરિત્ર.

રચનાર
ઈન્દુભાઈ સૂર્યરામ દેસાઈ.
“મુળાવી”માં અભિપ્રતિ.

મહિમાવ્યસંપન્નિવહા । રાણી રાજ પ્રભુ મહારાણી ॥
મુવત્તમવર્તમાનિવહા । રાણીવિદ્યેશ્વરમહારાણી ॥
વૈભવી મહારાણી.

[બીજી આવૃત્તિ]
મુંબઈ
“મુળાવી” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ.

ઈ. સ. ૧૯૦૬.

સં. ૧૯૧૩

TO

HIS EXCELLENCY,

LORD REAY,

C.L.D., K.C.B., E.

GOVERNOR OF BOMBAY,

THIS

LIFE IN GUJARATI

OF

HER MAJESTY THE QUEEN,

EMPERESS OF INDIA

IS

WITH SPECIAL PERMISSION

MOST RESPECTFULLY

DEDICATED

WITH SENTIMENTS OF THE DEEPEST LOYALTY AND DEVOTION.

મેાડા દરજ્જાના અક્ષીજાં

લૉંડરે સાહેબ

ચિત્ર ચિત્ર ૬, ૧, ૮, ૯૦ નાં ૬

મુંબઈના નામદાર ગવરનર સાહેબને

રાજબંધિ અને અભિનિવેશના પૂર્વભાષી

શ્રીમતી પ્રોદ્યનાથી મહારાણી

ફેસર-એ-હિદતું

આ

ગુજરાતી હવન ચરિત્ર.

તેમની ખાસ આજ્ઞાથી

અતિ સત્કાર પૂર્વક

અર્પણ કીધું છે.

PREFATORY NOTE

As this humble attempt is intended mainly for the Gujarati-reading public, hardly any-thing is needed by way of an English Prefatory Note. Lord TRAVERSON has done justice to Her Majesty in the lines quoted on the Title-page and no words of mine can give anything like an adequate expression to the feelings of loyalty and reverence which animate every loyal Indian subject of Her Majesty. In the following pages I have endeavoured to trace the story of Her Majesty's life after consulting all available sources of information and I have tried to deal, as fully as the size of the volume could allow, with the inner life of the Sovereign. "Through years of change and revolution, of wars and tumults, Her Majesty has conspicuously manifested the influence and power of virtue and borne a name untouched by any reproach." Her reign is coeval with the most wonderful progress the world has made, while India has advanced by leaps and bounds under its glorious auspices. With much of this progress and with the moral and material advancement of this country in particular, the name of Her Majesty will for ever be associated, while the noble Proclamation of 1858-India's Magna Charta-which owes so much of its kindly tone and language to the gracious intervention of Her Majesty personally, will for ever be cherished with feelings of heart-felt obligation

Bombay, }
June 1857 }

L. S. Doshi.

ઉપોદ્ધાત.

(પ્રથમાવૃત્તિ)

ભરતખંડની પ્રૌઢ પ્રતાપી શ્રીમતી મદારાણી શ્રી વિદ્યોત્તરિયાને સિદ્ધાસનારૂઢ યથાને આવતી તા. ૨૦ મી જુને ૫૦ વર્ષ પૂર્ણ થયા છે, તે શુભ દીક્ષે, ગુર્જર પ્રજાજન સમક્ષ, તે દેવીનું પૂર્ણ રસમય ચરિત્ર પરવાની થોમ્સ તક છે, એમ નિશ્ચય થયા પછી, આ ચરિત્ર ગુર્જર પ્રજા અને પ્રેમાદરથી વધારી સેરી, એને માટે દું નિઃસંક છે. દેવી શ્રી વિદ્યોત્તરિયાના તથા તેના સ્વર્ગચાસી પતિ આગમર્જના આખા ભરતખંડની સકળ પ્રજાપર બહુ ઉપકાર થયા છે. ગુણીયાનું ભરતખંડનું રાજ્ય બહુ સફરથી નિવડ્યું છે. એ દેવી પ્રત્યે પ્રજાનો પૂર્ણ પ્રેમ અને મોહ-મમતા-ઉચ્ચાભિલાષ-છે, એ તેના પ્રત્યે, તેના પુત્રપૌત્ર પ્રત્યે અને દંત્ર્યઃ પ્રત્યે પ્રજા, જે બહુ મોટી પ્રેમ લાગણી દર્શાવી છે, તેપરથી સિદ્ધ થયેલું છે.

જેના રાજ્યમાં કદી સૂર્યાન્ત થયો નથી, તેવી વિગતપરંત દેવી વિદ્યોત્તરિયાની ગણના મદાપુરુષમાં થઈ સારું છે. મદાપુરુષોનાં ચરિત્રોમાંથી ધર્મ ધર્મ સિખચત્ર મળે છે-તેની પ્રજાસ્થિતિ, વેપાર સમૃદ્ધિની આબાદી, દેશી લોકના ધર્મ આચારાદિ સર્વથા જૂઠા નિચારો છતાં અંકુષના, ને તેના જૂઠા જૂઠા નિચારો છતાં તેના રાજ્યધારોમાં કયા પ્રકારે સદાવતા આપી, એ સર્વથા સિદ્ધતા તાદરસ છબીરૂપ મળી આવે છે; અને તે સાથે તેના કર્તવ્યકાંક્ષી અનેક પ્રકારનાં ગુણદુઃખનાં દર્પણો, સદગુણ, ઉદયમ, જે ને સ્વાર્થ પરમાર્થનાં કર્તવ્યો-એ સર્વે દર્પણુ માફક પ્રત્યક્ષ દેખ આવે છે. તેવી વિદ્યોત્તરિયાનું આ જીવનચરિત્ર ધણા ધણા બનાવો...

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠા.
મહોત્સવાનાં	૧
પ્રકરણ ૧ હું-કૌમારપરંપરા	
દત્ત-ત્રેતા પાત્ર	૩
જન્મ તે તે પાત્રનું વર્ણન	૪
પ્રાચીની કથાઓ	૧૦
રાજપુત્રી સંસારમંડળમાં લેવાઈ છે.	૧૩
કુવરી પાને કાઢી છે તે બન્ને છે.	૧૬
રીઅંતી બીજી.	૧૮
પ્રકરણ ૨ શું-તરુણપરંપરા.	
પ્રથમ અને સદાચાર	૨૧
અન્યથા સમારંભ	૨૫
કાવચો પહેલો	૨૭
પ્રકરણ ૩ શું-સિંહાસનારોહણ.	
આ પીઠીવમની મોંઘરી	૩૬
આલેખેયથી મદારગુરી	૩૪
પહેલી કાનિષ્ઠા	૩૫
પ્રાચીન પદ્ય પાત્રના વિચાર	૪૦
રાજપુત્રી આલેખનો પ્રથમ પદ્ય	૪૧
પ્રકરણ ૪ શું-રાજ્યાભિષેક.	
કોણ એકર કે-વિદ્યારણનું કાવચ	૪૬
રાજી સ્વયંવર કે સ્વયંવર	૫૦
પદ્મભેડની વિચાર	૫૨
અવિચારિયા રાજી	૬૨
"સવનરૂઢનું સ્વયંવર"	૬૪
પ્રકરણ ૫ શું-વિવાહ.	
રાજપુત્ર આલેખ	૬૭
વિવાહ મંત્રણ	૭૦
વિવાહ સુમતિ	૭૨

મ હો ત્સ વા નં દ.

મુખ છે, શાંતિ છે; વિશ્વાસ છે, વૈભવ છે, આનંદ છે; નિરુત્તિ છે, પ્રવૃત્તિ છે, પ્રેમ સૌંદર્ય વખાં છે, જ્યનાદ ચોમેર ચાગે છે; ધર્મનું નિર્ભયું સંરક્ષણ છે, ન્યાય જગદગે છે, સૌત્રય ધર છે, અભિદષ્ટિ છે અને પ્રભુ આનંદે હાસોસ કરે છે-વિગ્નથી વિદિહાસિયાનો મદાન અદ્ભૂત વિજય અદોષાગ દેદીપ્યમાન રહે.

રાત્ર્યનું દ્યેમ તે જ પ્રભુનું દ્યેમ ને પ્રભુનું મુખ તેજ રાત્ર્યનું મુખ ને જગદગ તેજસ્વીપત્નું; દેશમાં શાંતિ હોય ત્યારે ન્યાય પવિત્ર દર્શન દે, પવિત્ર ન્યાયે પ્રભુ શાંતિ બોગવે, ને તે બોગવચનારી જે સક્રિય તે સદા કીર્તિમંત્ર મણિપ-એવી જે મદાન સક્રિયરૂપી વિગ્નપીદેવી તેના ચત્ક્રમગ પ્રયે, અક્રિય લીલા નિદાગી પ્રેમે વંદુ છું, કે આ પ્રતાપી રાગતેજ્નેમથી રાણીઓનું જીવનચરિત્ર લખવામાં મુને સદાય યાઓ-સદાયરણી ને સદામંવતી ને દેવીનો પ્રતાપ અખંડિત જગદગતો રહે.

સમ પાતાળ ને સખ સ્વર્ગલોકની વચ્ચે આ પૃથ્વી મનાય છે, પૃથ્વીનો એક વિભાગ પુરોપ છે, પુરોપનો એક ખૂણો તે મેટ-મિટન છે; મેટમિટનમાં ઘણાં ઘણાં ગગ્નદીઓ ને પાટવીઓ રાજ-કર્તા તરીકે યદ્ય ગયા છે, તેઓએ પોતાનો પર્ણ પ્રતાપ દર્શાવ-વાને બદલ લક્ષ દીધું છે; ધણુ ધીરગ્રાઓએ મુદ્ધાસક્ત યદને લોહીની નદીઓ વેદેવાથી છે, લાખો મનુષ્યોના શિર રજગર્તા કાયાં છે અને અદ્ભૂત વિજય લાખ્યો છે; ધોરસંદાર એ જ જેઓ પોતાનું કર્નન્યકર્મ ગણના લખ, પણ પ્રભુની શાંતિ મારે-મુખ મારે-ઐયની વૃદ્ધિ મારે, સંપત્તિ ને કલ્યાણ મારે થોડું જ લક્ષ દીધું છે, તેમના યદ્ય-કીર્તિ કરતાં જે પ્રતાપી રાગતેજ્નેમથી રાણીએ

પતિના મરણ પછી એસના યોગનો પર રહ્યો નહીં. સિઁ-
મહિયના મહેલમાં ગંબીર શોક આપી રહ્યો. બે દિવસ પછી
એસ પોતાના બાઈ સાથે, પોતાના નાદના બાગકને લઈને લંડન
આવવા નિકળી. નાદનું બાગક, ગાડીમાંથી પ્રેક્ષિયું કારીને જોતું
હતું. તેને રામ રામ કરવા તથા એસના યોગમાં ભાગ લેવાને
સિઁમહિયનું હજારો લોક બેસુ થયુ હતું. બાગક દસતું ને આનંદી
લોકને સર્વને અનંત વડાલ છુટતું. એસ તા. ૨૬ મીએ કેન્સિ
ગટન આવી પહોંચી. એ જ દિને જ્યોર્જ ગ્રીન્ડે લંડનમાં મરણ
પામ્યો ને જ્યોર્જ ચેચો આદીપતિ થયો. આદલું છતાં, પોતાના
પિતાના મરણ પછી ગુરત જ ડ્યુક ઓફ ચોર્ક પોતાની બાની
એસને મળવા આવ્યો ને ધબો દિલાના દીધા. એ જ સમયે
એસે, ડ્યુક ઓફ ચોર્કને કહ્યું કે, દંવ આ બાગકના તમે જ
પિતા છો. આ શબ્દોથી તેનું હૃદય બેદાર ગયું ને ધણા પ્રેમથી કુંવરી
વિટોરિયાને છાતી સરસી આંપી. એસ રાત્રી ને તેના મુખાર-
વિષર પુષ્કળ પ્રાણીનો પ્રવાહ વહેતો હતો, તથાપિ આ નાદનું
બાગક ધણા પ્રેમથી દસતે મુખે પોતાની માતા સામું જોઈને
તેનો શોક નિવારવાને પ્રયત્ન કરતું હતું.

રાણીશ્રીના અચપણની ધણી ધણી વાતો ચાલે છે. પંદર
માસની ઘર્ષ ત્યારે બહાર ફરવા જવા લાગી; ને માર્ગમાં જે કોઈ
મળતું તો તેને પુછી કે, “કેમ છો?” “સારું તો છો?”
“ગુડમેર્નિંગ” વિગેરે ધણા મંલુલ રવરે સરાસ જવાબ કરતી
હતી. જો કોઈ પામે આવતું તો તેને પોતાનો હાથ ચુંગન કરવાને
આપતી” હતી. તેની હરણ જેવી ચકચકિત આંખ, મુદર મુદા,
મોદક ચેદરો, એ બધાથી તે એક સૌંદર્ય ભૂતિ જ જણાતી હતી.
એની આંગણીમાન બેઠેન માડીમાં બેસાડીને ફેરવવા લાઈ જતી.
એક વખતે એક દટ્ટની ગાડીમાં ઇંગ્લંડની જીવિધ્યની કીર્તિ કરવા
જતી હતી. એક નાદનો છોકરો તે દટ્ટની ગાડી ચલાવતો હતો

દોડાદોડી કરીને રમકડા સાથે રમતી હતી. પોતાની આથા મીઠીસ જુકને “ચદાડી, વદાડી ભુપી” ના નામે તે હાંકે મારતી, ને ધરમાં આનંદ ઉપજાવતી હતી. એ ક્યારેક પાછું બોજાન આવતું, ને તે જન્મ પછી પાછું ચાર વામના મુઠી સિરાણ આવવામાં આવતું હતું. પછી મુલાકાતે અથવા ડરવા જતાં દનાં-લ્લાં કુંવરી જનીયા કે ફૂલમાં રમતી કે ઘોડે દોડાવતી હતી. ફાઈ ફાઈ સમયે સવગાંઓ પડાદાર જુકને ઊંચે બેસી ત્યાં મારનાં દનાં વાગુ ટણિ કુંવરી પોતાની માતાની કોણમાં બેસી આનંદ ને મંજુલ સ્વરે બોલી જતી હતી, પછી આથા સાથે રમવા કરી રાત્રીના નવ વાગે મુલાકાતે, પોતાની માતા પાસ જતી હતી.” આ પ્રમાણે કુંવરી શ્રી વિકટેરિયનો જાગવણનો કાળ જતો હતો.

કુંવરીની ચોથી જન્મનિધિએ જ્યોત્ જ્યોત્માં પોતાની મુંઝ છતી રાગપુત્રીને બેઠ આપી હતી તથા અન્નત ખાર દોવાથી કરી કરી રાગ મીઠાની પણ આપ્યો હતો. કુંવરી સૌને અત્યંત પ્રિય દોવાથી જે તે તેને ઉચ્છેદ કરતું હતું ને રમવાનું હતું; ત્યારે એ જાગણી એમ પણ બોલતી કે, “સા માટે મને સૌ બોલાવે છે ને મારી બદલને ફેલ બોલાવતું નથી?” એની માતાએ એના ઉપર પ્રેમ છતાં તેને કરકસર અચ્છી રીતે શીખવતી હતી. એક દિવસે જન્મરમાં ચણાં કેટલાંક રમકડાં લેવાને જઈ, ને પોતાના સવગાં જાણ્યા તથા સગાંઓને માટે રમકડાં લીધાં. પછી એક મુંઝ પેડી એક બન્ધાને માટે લેવાને તેની મરજ દોવાથી તે કડાવી, પણ દુરન આથાએ જાણ્યું કે, દાવે બીજકુલ પેસા નથી, ને તે પેડી લઈ ચાલ્યો નહિ. જો કે દુકાનદારે મુકત આવવાની દૃષ્ટિ જણાવી, પણ તેઓ રાગકુળનાં દોવાથી લેવાય નહિ; એટલે મન મારીને કુંવરીને પાછું ફરતું પાંખું. કુંવરી છ વરસની વયની થઈ ત્યારે પાછાંબોટે તેની કેળવણી પછાટી ખરચવાને ૩ ૧૦૦૦૦ ના

તેનાં દનાં સૌની આંખો તેને જોતાં હરી જતી હતી, તેના મનદાસ્તપર સૌ કેઈ શીદા થતું હતું. તેના બોલવાનો ધણ સ્વાસ્થી થાય આપવામાં આવતો હતો, ને બાગોડો તો દોઝાં દોઝાં તેની હૃદયની વગનાં દનાં રોકે રાખ સવેનો કુંવરી ધણી સારી રીતે સ્વકાર હતી, ને મરીમ જગ્યાઓપર મમતાથી જોઈ, ત્યાં પાસે કંઈ દોષ તો તે આપવાને તૈયાર થતી હતી. એક વખતે એક મરીમ બાગડો પોતાની ટોપી પાણીમાં પડી ત્યાંથી કેન્સિસનના માર્ગપર રાતું હતું. આ રસ્તે ચાલે કુંવરી પોતાની ઘરની સાથે જતી હતી, ને એ બાગડોને જોઈ, તેની કુટુંબ જાણી તેને બહુ દયા આવી. એસ એક દેને રમકડાં આજુબા મારે એ કાઢિન આપ્યા હતા. તે હાથમાં લઈને માનને પૂછ્યું, “માનાજી! આ પેસાનાં રમકડાં નદિ લેનાં, મારી સ્વેચ્છા પ્રમાણે ઉપયોગ કરું?” એસે જવાબ દીધો, “તને જમે તે કર.” તુરંત કુંવરી દોડતી દોડતી તે મરીમ છોડ્યું પાસે જઈ ને પોતાના હાથમાંના એ કાઢિન આપી, દસ્તે મારે આવીને કહ્યું, “માનાજી! એ વ્યર્થ ઉપયોગ કીધોની?”

કુંવરી ધણી વેળાએ જાનના કેટલાક દુકાનદારોની દુકાનપર જતી હતી; ને ત્યાં ધણી મનન કરી તેઓને આનંદ આપતી હતી. એક દિવસે તે એક જવેરીની દુકાને જઈ ત્યાં એક લાવડવરની સ્ત્રી આવી, ને કેટલીક હીંગની ને ચાનાની કડીપર નજર કરી. તેણીની દૃષ્ટિ એક કડીપર હતી, પણ તેની કીમત ધણી મોંઘી હતી, ને સાંભળીને તે બાપડીનું મુખ જ ઉતરી મયું. દુકાનદારને મુંઝરીએ પૂછ્યું, “કંઈ સસ્તે નદિ પડે કે?” “ના,” એ જવાબ મળ્યો, એટલે તે બાપડીએ ને કડી લેવાનો વિચાર મોંઘી વાળ્યો ને પાછી ગઈ. કુંવરી વિકેરાદિયા આ બધા તમામો જોયા કરતી હતી તેણે પેલા જવેરીથી સર્વ જ્ઞાન જાણી, પેલી મુંઝરીની મન-મારવાની યત્નથી ખુબ કર્યું. તે કડી એક ઘમઘમમાં બંધ કરાવી

વ છે. જયજયુષી કુંડલી રૂઢિ જાણી જાણ છે, ને રૂઢિજાણ
 કુંડુગ જાણ છે; તેમ જિંદગી જન સારી જાણે છે. પણ
 ને સંતી વચરે યિવ જનન તે જાણ દેખાવજી છે, ને તેજ
 જાણ જયજયુષી જ જાણે છે. રાજકુંડા પદોષમાં જાણે
 પ્રવાસ કરવા જ્યાં દયાં જાણે જાણે રાજકુંડામાં પોતા
 જાણે જાણે જાણે જાણે

૪. રાજકુંવરી સંસારમંડુગમાં બેઠાવ છે

દુઃખ મળતી છે. જ્યારે મારી મા હાથમાં લાકડી લઈ, એક કુતરાને સ્થાથે લઈને સત્તરમાં દુઃખ ખાત્રી જતી, ત્યારે ઉચ્ચંડની ભરિખની રાણીની રાજ મુલાકાત થતી હતી. ને તે રાજકુંવરીમાં આવનાં, દાવનાં, દોડતાં, રમનાં, ખેલતાં, દરેકેક સમયે બચપણનાં ધણાં મુંદર ચિન્દો જોતી; જેમાં ઉચ્ચાદ લઈ દાવનચાલન ને આયુજન, તેમજ તર-જુવરસાની ચપગત જોઈને તેને આનંદની લહેરો આવતી હતી.”

રાજકુંવરીના બાળપણના સંજોગમાં એટલું જ કહીશું કે તેની ક્ષાત્તરબંધી મૂલિ હતી; મુખમુદાપર આનંદીપણું ને તેજસ્વીપણું છવાયું રહેતું, એની આંખો દરણી જેવી સદા તેજસ્વી રહેતી, ને જ્યારે જ્યારે માર્ગમાં ફેર્ક પજુ અજુગણ્યો મળતો ત્યારે ત્યારે ધજો છતામુ સ્વસ્થ ને પૂનઃક જુદિ બસતી ને પૂછતી કે તે કોણ ને ક્યાંથી આવ્યો? બાળપણમાંજ જુદિની વિચારજન્ય તેના મોંપર જણાતી હતી, પણ મનઃકલિની તીવ્રતા તો કોઈના પણ મનને બહુ આનંદ આપતી હતી. મીસ જોન, રાણીશ્રીની તીવ્રજુદિ ને સુદમજુદિના સંજોગમાં ધણા ધણા ઘમણાઓ આવે છે; ને જોન ખુલ્લે ખુલ્લું લખે છે કે, “લોકચપલ એવી ચાલતી હતી કે રાણી નખતી છે, ચાલવે અશક્ત છે; પણ એ વખેરે ગ્રામ-પાટામાં ફેર્ક પજુ સચાઈ નહોતી. જ્યારે વર્તમાનપત્રો પોતાના દંડપટ્ટોરના તપાટા આ પ્રમાણે આંખ મીચીને મારનાં હતાં, ત્યારે એક દરણી પેડે તે કલેરમોટના મેદાનમાં તખરડી મુકતી હતી. પણ જ્યારે લોકોમાં સધતી વાતની ચોત્વના માલમ પડી ત્યારે તેઓએ પોતાની બૂધ જોઈ. બજારમાં કુંવરી આગળ પડતી હતી. ઉચ્ચંડો દુનિદાસ ધણા સમયથી રાંચતી હતી, ને પોતાનો રાજવંશ વધારે દોષલે જોતી ને મનન કરતી, ધણાજણોએ ધણી વેળાએ જોવામાં આવતી હતી. ફેર્ક ફેર્ક વખતે આલેહ ધી ક્રેટ્ટી તે ત્રીજા બોર્ડ રાજ-કમળની વંચાવતી જોઈને ચક્રિય થાને સ્થિર ઠરી જતી હતી.

કુંવરી ઉચ્છેદન મર્મ, ને આંખના તરુર ફરી ગયા, માથપર રમચ આવી મર્મ, પણ અંબારનાથી દહાં, “ખરૂં છે, મારે ધણા દાક છે, પણ અદિઆં તો”—એમ ઠરી વસાવળી બનાવી, “હવે આ ક્ષેત્ર-સ પછી મારા પિનાછ બીરાજે છે; ને તેથી હવે મને માથમ પડે છે કે દાકના રાજા ને મારા દાકા મરણ પામે ત્યાર પછી હું દિવંદની રાણી થઈશ !” પેલી શિક્ષક ચૂપ થઈ મર્મ, ને એસ એક કેન્દની સામું જોયું કે તેણે ઉત્તર આપે છે? પગવાર ધંબીને તેણે દહાં, “મિત્ર કુંવરિ! આપણે પાછલું પણ તપાસતું જોઈએ તારી મિત્ર દાકી, ક્ષેત્ર-સની એસને અસાર પછી જાગક સાંપડશે કેમ નહિ? જો તેમ થયું તો તારો દક કશેએ નથી, પણ ઈશ્વરે-અઠા પ્રમાણે તેમ ન થયું ને તારા બંને દાક સંનતિ રહિત મૃત્યુ પામ્યા તો બેશક તુંજ દિવંદની રાણી થઈશ. હવે એ જાગન જાગૂએ મેલી, તારા મનને કેગરચને તપર થા, કે જોયી તું આટલી મોટી સત્તાએ આવચને જ્યારે જાગ્વસાળી ઘાવ, ત્યારે તને તે કામ લાગે—ને જ્યારે તું રાણી ઘાવ ત્યારે, દેશને આસિય સરખી ઘાવ ને રાજ્યને રાજ પોરે દીપાવે—તેવાં તારે થવું જોઈએ.”

આ એક જાણતું જતાંન રાણીધીના ચરિત્રનિક્ષેપક જણાવે છે, પણ બીજા જાણતું જતાંન જુદુંજ છે. જે સ્ત્રી શિક્ષક રાણીધીને જણાવતી હતી તે એક પત્નિદારે એમ જણાવે છે કે, જ્યારે પાલાં-મેટમાં સિંગેસી બીજ વચાતું હતું ત્યારે એસ એક કેન્દે જણાવ્યું કે, કુંવરીએ હવે પોતાની સ્થિતિ જાણતી જોઈએ. તેમની સંમનિથી તે સ્ત્રી શિક્ષકે કુંવરીના વાંચન પુસ્તકમાં દિવંદની રાજવંસાવાળી મુદ્રા બીજે દિવસે કુંવરીએ તે પુસ્તક ખોલ્યું તો નવાજ પૂર્વક તે પત્ર જોયો. પછી ઉપડી નીચે સુધી નજર ફેરવીને દહાં કે, “હું હવે રાજાદીની નજીક આવી છું.” “એમ છે તો ખરૂં.”

કુંવરી પોને ઢાલુ છે તે બાલુ છે.

કુંવરી હરકોઈ ચર્ચ, ને આંખના તથા હરી ચણ, ગાંધાર ૨-
આરી ચર્ચ, પણ સંબારનાથી હસું, “ખઈ છે, મારે ખજા હાકા
પણ અદિઆં તો”—એમ હરી વંચારગી બનાવી, “કુકુ ૨
કલેરન્સ પછી મારા પિનાથ બીરાને છે; ને તેથી દવે મને મા
પડે છે કે હાલના રાગ ને મારા હાકા મરણ પામે ત્યાર પછી
ઈશ્વરની રાણી થઈશ!” પેલી સિદ્ધક ચૂપ થઈ ચર્ચ, ને
આઈ કેન્દની સામું નેચું કે તેમના ઉત્તર આપે છે? પગપર ચું
તેણે હસું, “પ્રિય કુંવરિ! આપણે પાછલું પણ તપાસતું ને:
તારી પ્રિય હાથી, કલેરન્સની ડ્યેસને અત્યાર પછી જ
સાંપડશે કેમ નહિ? ને તેમ થયું તો તારો દક કઈ
નથી, પણ હંધરેચ્છા પ્રમાણે તેમ ન થયું ને વારા બંને
સંનતિ રદિન મૃત્યુ પામ્યા તો બેરક નુંજ ઈશ્વરની રાણી થ
દવે એ બાગન બાગનું મેલી, તારા મનને કેગવચને તપર
કે તેથી તું આટલી મોટી સત્તાએ આવચને બધારે બાગ્ય
થાય, ત્યારે તને તે હામ લામે—ને બધારે તું રાણી થાય
દેશને આશિષ સરખી થાય ને ચાન્સને રાગ પોં દીપાવે-
તારે મનું નેકરું.”

આ એક બાલુનું જ્ઞાન રાણીશ્રીના ચરિત્રનિરૂપકા લ
છે, પણ બીજા બાલુનું જ્ઞાન ભુદંજ છે. ને સ્ત્રી સિદ્ધક રાણી
બાલુવની હતી તે એક પત્તારે એમ બતાવે છે કે, બધારે
મેટમાં રિજેંસી બીજા વચાનું હતું ત્યારે ડ્યેસ આઈ કેન્દે જા
કે, કુંવરીએ દવે પોતાની સ્થિતિ બાજુથી નેકરું. તેમની
તિથી તે સ્ત્રી સિદ્ધકે કુંવરીના વાંચન પુસ્તકમાં ઈશ્વરની ૨
સાચાની મુખી બીજે દિવસે કુંવરીએ તે પુસ્તક બાજુનું તો ન
પૂર્વક તે પત્ર લેયો. પછી ઉપરથી નીચે મુખી નજર ફેરવીને
કે, “હું દવે રાગપાલીની નજર આવી છું.” “એમ છે તો ૨

કુવરી ઉમેશ્વર માર્, ને આંખના નમ્ર હાથ મારા. માથપર રત
મારી માર્, પણ મંબદનારી હાથું, "ખરે છે, મારે પણ હાથ
પણ અદિઆં નો"—એમ હરી વચારગી બનારી, "પણ ક
હસેરન્સ પછી મારા વિનાઈ બીગાં છે: ને તેથી દવે મને ધા:
પરે છે કે દાસના રાગ ને મારા હાથ મરણ પામ ત્યાર પછી
દિગ્દંતી રાણી શરૂ થઈ" પેલી સિદ્ધા ચૂપ થઈ માર્, ને એ
એક કેન્દ્રની સામુગ્ધ્ય કે તેમાં ઉત્તર આપે છે! પગપર મ
નેજે હાથું, "પ્રિય કુવરી! આપને પાછલું પણ નવાસુ નોંધ
તારી પ્રિય હાથી, હસેરન્સની હંચને અત્યાર પછી જા
સાંપડો કેમ નદિ ને તેમ થયુ તો તારો દહ કરો
નથી, પણ દર્શદેવના પ્રમાણે તેમ ન થયુ ને તારા બનો ।
સંનતિ દિન મૃત્યુ પામ્યા તો બેઠક તુજ દિગ્દંતી રાણી થ
દવે એ બાબત બાબતોએ મેલી, તારા મનને કેળવવાને તખર
કે તેથી તું આટલી મોટી સત્તાએ આપવાને અપારે બાબત
થાય, તારે તને તે કામ સાને-ને ત્યારે તું રાણી થાય ત
દેશને આશિષ સરખી થાય ને રાજ્યને રત પેરે દાપાવે-
તારે થવું જોઈએ."

આ એક બાબતું જતાં રાણીમાંના ચરિત્રનકપોશા ન
છે, પણ બીજા બાબતું જતાં બુદ્ધિ છે. જો સી સિદ્ધા રાણી
બાબતની હતી તે એક પરદારે એમ જણાવે છે કે, ત્યારે
મેંદમાં રિંગ્લી બીમ વચાતું હતું ત્યારે હંચ એક કેન્દ્રે ન
કે, કુવરીએ દવે પોતાની સ્થિતિ જાણવી જોઈએ. તેમની
નિથી તે સી સિદ્ધા કુવરીના વાંચન પુસ્તકમાં દિગ્દંતી
સાચળી મુખી બીજે દિવસે કુવરીએ તે પુસ્તક બાંધ્યું તો
પૂર્વકે તે પત્ર જોયો. પછી ઉપરથી નીચે મુખી નગર ફેરવી
કે. "હું દવે રાજગાદીની નજીક આવી છું." "એમ છે તો

‘જી હોજી’ જઈ, ને જાંખના નજીક જી મણ, માત્ર ૩૨૫
જાંખી જઈ, પણ જાંખનાની હતું, “ખાં છે, મારે પણ કામ છે,
ત્યુ જાંખનાં તો”-નિમ જી પટાવતી જાંખી, “ત્યુ જાં
સિંચનાં પછી મારા વિનંત જીગરે છે, ને તેથી દવે મને માત્ર
તો છે કે દાવના મળ ને મારા કામ મળ જામે ત્યારે પણ હું
ઉંચાંની ચણી કાઢી!” પેલી વિધા મૂળ જઈ જઈ, ને એક
જાંખ કેન્દની સામુ જોડુ કે તેમ ઉતાર જાંખ છે! પગથાર મળને
તેજે હતું. “નિમ ફૂંચરી! જાંખને પાછાં પણ નવાસુ જોડી-
તારી મિત્ર કામી, કૃતિરુસની એકને જાંખર પછી જાંખ
સાંખને તેમ તદી જો તેમ થયુ તો ત્યારે દા કૃતિએ
નથી, પણ કૃતિએ પ્રમળે તેમ ન થયુ ને તારા મને કામ
સંવિદ રહિત મળુ જાંખ તો બેકા ત્યુ ઉંચાંની ચણી કાઢી
દવે જો જાંખ જાંખને મેંથી, તારા મને કેગરને જાંખર દા,
કે તેથી તું જાંખી મેંથી જાંખને જાંખને જાંખર જાંખર
જાંખ, ત્યારે તને તે કામ જાંખને જાંખર તું ચણી જાંખ ત્યારે,
રહને જાંખર સરખી જાંખ ને જાંખને જાંખ પે? કાંચને-તેજાં
તારે થયું જોડી.”

આ એક જાંખનું જાંખનું ચણીમાં ચરિત્રનિરૂપણ જાંખર
છે, પણ જીગર જાંખનું જાંખનું જાંખ છે. જે સી વિધા ચણીમાં
જાંખની હતી તે એક પગથારે એક જાંખર છે કે, જાંખર પાંચ-
મેંદમાં રિંતેથી જીગર વચાનું હતું ત્યારે એક જાંખ કેન્દે જાંખનું
કે, ફૂંચરીએ દવે પાંચની રિંતે જાંખની જોડીએ. તેમની સંમ-
નિથી તે સી વિધા ફૂંચરીના વાંચન પુસ્તકમાં ઉંચાંની ચણી-
કાંચની મુદી જીગરે રિંતે ફૂંચરીએ તે પુસ્તક જાંખનું તો નજીક
પૂર્વ તે પગ જોડી પછી ઉપરથી નિંતે મુદી નજીક ફેંચીને હતું
કે, “હું દવે જાંખરની નજીક જાંખી છું.” “એક છે તો ખાં.”

રીજંતી બીલ

રીજંતી બીલ પસાર કરવાને મુખ્ય રસ્તો તો એટલો જ
 કે રાજ્યમાં ખજાણીથી નખેલો કે દોઢ ઘણ નહિ લખાઈ
 નવા પુરોમાં ડુધો જોડા દરમિયાનમાં પડેલા અગ્રિય કર્મ પડે
 તે ડુધો જોડા દરમિયાનમાં, અગ્રિય વિજીયમ આપના મુખ્ય પડ
 ને માત્રીપતિ ઘણ તેણે ધારો કરવાને તે મથેલો દોઢો ત
 હોમાં ઉમેર્યો કરેલો દોઢો, તેથી રાજ્ય ખજાણીથી તેને જ
 કરવા મારે જ આ બીલ પસાર કરવું પડેલું હતું.

બીલ પસાર થયા પછી, ફુવરી વિરોધિયા, રાજ
 એડીટરની ત્યાં ૨૪ મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૨૧ ની અનુમતિને
 સ્થાપનામાં પડારી હતી. એડીટરની આજ તેની તરફ ખેંચા
 હતી ફુવરી રાજીની રાખી નાજુએ ઉભી હતી તેની ઉપ
 વની લગભગ નહુ ચિનાકાંક હતી એક બાજુ દરખા
 અગ્રિયની દારી ને તેની આખે, સ્વચ્છ સડેન પોસ્ટ
 તેણે ધન ને સદા ઉપરેલા તેણે નેહને, એક બાર વજ
 પુત્રીથી થાણ છક નહિ ઘણ ! તેણીના જુદાપૂરેક અર્થ
 થયી ને અલગાસર ઉભા રહેવાથી, કરેને થતું આખ
 હતું. એ વેળાએ ફુવરી, રાજી એડીટરને તે સ્થા
 એરી રીને નેતરી હતી કે નજે પોતાનો એથી પણ અ
 થયેલો પ્રશ્ન આવડેલો છે ! રાજી એડીટરને રાજ
 ને નહોતો દોઢો. પણ વિજીયમ ત્યાં એડીટરને

પ્રકરણ ૨ જી.

નરુણાવસ્થા.

રુદ્રાક્ષીના વચપજીને સમય હવે ટીકી ગયો છે. તુલ્કા-
ભાઈનેકા યામચ થયાં છે. કુદિરદિને-નનમનદમિના ઉત્કા-
મંચને: કૈ હાજ છે. આ હાજમાં એકો પજા પ્રાણી નિત્ય
, તેમ જ હેલકા બનાવે પજા અસાચ નવ્ય છે. એ સાન
હસ્ય હાજમાં પ્રવાસ, સદસ્ય અગ્રી પ્રકરેથી એ નામના
પ્રાણી થયાં, ને જૂન જૂન પ્રમેય. જાજ જાજ પ્રમેયી જાજ
નજાથી પ્રાણી પ્રમેય સપાન હાજી, ને નજા રુદ્રાક્ષી રુદ્ર-
ાસ વધારી હેલને પ્રાજ જાજ જાજ.

૧. પ્રવાસ અને નરુણાસ.

રુદ્રાક્ષી ૧૮૩૧ ના આગસ્ટમાં આસપ આજ વસીદમાં
જા હેર જા: ત્યારે મેરીકસમાં મુખમ હાજી હોય અવે મિત્ર-
ર હસી દામિયાની તેમને પજા અના મળેલો હોય. ત્યાં રુદ્ર-
ાક્ષી એલીકામેયની જાજી જામન આપનારી વાવે હેલમાં
અસી હસી, પજા તેથી ફરતી વિરિરિયાને અના પ્રાજ થયે
મિત્ર નરે ને હાં પજા ફરી દાસ તેમ નથી તેમ જ રુદ્રાક્ષી એ
થાપુ મારે તે વેગ પ્રેમજાવ હોય કે નરે તે પજા ફરી દાસ તેમ
નથી: તેમ જ પહાડી એ નરુણાસ થાપુ નરુણે રુદ્રાક્ષીને ખાજ
પજા અજાવે જાજાવે નથી: છતાં ૧૮૩૩ માં ફરતીને હાજી રુદ્ર-
ાક્ષી ત્યાં પજા થયાં હતાં. વિલીયમ મુલ્કા પહાડીને હાજી
રુદ્રાક્ષી ને રુદ્રાક્ષી અજાવે નરુણા, તેથી ફરતીની ૧૩ મી વાંમાં
રુદ્રાક્ષી-૧૮૩૨ માં રુદ્રાક્ષીને પ્રાજમાં પેલાના રુદ્રાક્ષી ત્યાં ને
રુદ્રાક્ષી તેમના માન મારે નરુણાક્ષી હસી હસી એ જ વાંમાં રુદ્રાક્ષી ત્યાં

૧૯૬૨, પવિત્ર સમાધિમાં પોરબો દનો તે ઝોખડ કોરોડ તેઓ
કાઢી પટ્ટોમાં, આઠમી નવેમ્બરે રાખીથી ઝોખડમાં આપ્યાં, અને
હવે આઠમીએ નવમીના ઉપાખ્યાઓએ પૂર્ણ મનમાનથી વધતી
દેખાં આ સન્માન આગેર સરિત દત્ત. ને ઉપમુખે આગણ
દાનકાની મુશાકાની પળીપળી વાતો કાઢી દત્ત. કુશાળકુવરીએ
કપલે કરીને ભેપું, ને પાનની નાદની વચ આપ્યાં, તે કાળે પોત
મુદેલ જાણ્યાં ઝોખડથી આ પ્રવાસી કેન્સિસનદનમાં પડ્યાં કયાં.

બીજે વડે એટલે ૧૮૮૩ માં આખરે એક વાલ્ટ મરે
મા કાઢી કયાં દનાં આ વેળાએ લોકોને રત્ન સામે પરિચય
પડ્યો, દનો, ને પળી ગમ્મન મળતી હતી એક પ્રવાસી હરે છે
કે, "તે એક દિવસે સદાચરમાં એલિઝાબેથ વેલબ્રિજની સમાધિ
જોવા ગયો, ત્યારે ત્યાં એક બાગડો બેસીને પવિત્ર વનાંના પુખ્ત-
કમાંથી ઘણું મધુર સ્વરે વાંચતી હતી, ને એક ઓ તે સાંભળતી
હતી. પેલો પ્રવાસી ત્યાંથી પાછો ફર્યો ત્યારે તેને જણાવવામાં
આવ્યું કે એ બે સ્ત્રીઓ તે દેવસ એક કેન્દ્ર ને તેની કુવરી
ચિહ્નોલિયા છે. તેવીકમમાં કયાં દનાં ત્યાંથી તેઓ સમુદની
પળી સરસ લેકાઓ કાઢી છે. આડિયમદન, કેરિસ્ટીક અને
વિવિધતામાં જીવિતની રાખી મળ, ને પીમડિય ને ટેરીયાં નીકળે
કાજતર કેમ માલે છે તે પણ તપસ્યો દેવડના એક નોકલિ-
જવના મરુદસરને દિવસે દાનિત્ય રેદેચકોઆએ દેવસને એક માન-
પત્ર આપ્યું, જેના પ્રતિડિનમાં જણાવ્યું કે: "દેવડના એક નોકલિ-
જિતવના મરુદસરને દાનલે, ગુજકુવરીને પ્રાન તરફથી પૂર્ણ પ્રેમાધીન
કાજર પ્રાપ્ત થાય, એ મને નેરસગી કરે છે." તેમજ પીમડિયના
માનપત્રનો જવાબ દેનાં, વાલ્ટ દાપુના ટેરિયાંએ રાખકુવરી પ્રાપ્ત ને
મરુદસર દાખલો છે, તે માટે સંતોષ પ્રવર્તિત કરી, ત્યાંનું દાખલુ ને
નોકલિ સંજોગી કુવરીને વિશેષ દાન મળ્યું, તે માટે ઉપકાર માન્યો.

દની. માથાનો અંબોરો પૂર્વ કાગની પ્લેટફોર્મનેટ રાણીચી મુંચની દની તે રીતનો કુચિલો દનો. એવી રીતના સાદા યજ્ઞમારને લીધે તે વેગાના જનસમુદાયમાં એ દેદિખમાન થઈ રહી દની. પોશાકમાં પાટલવર્ણનો ચિરકં-માથામાં ધાવવાનો "બોનેટ" ધાલ્યો દનો; યુવાળી રંગનો સાદિનનો ધાપરો પહેલો દનો; કાળી પરી સાથની રોપી પહેરી દની. સધગાંતી આંખ એ નવિન રાજકુવરીએ લોહ-મુંગક માઝક ખેચી લીધી દની. એક અમેરિકન મંથકાર લખે છે કે, "એક પગ દું રાગ જ્યાં ઉભો દનો ત્યાં ગયો ને રણી ને પછી મુવગજ કુવરીની તરફ દષ્ટિ ફેળી તેણી ફાંકડી રીતે ઉભી દની, લાવ-ણીએ મચાની તે સાંજગની દની, ને ગામગપાટા તરફ પલ્લ મેમથી લક્ષ દેની દની. ગુણી આખા રાજ્યમાં સંધી સાદી દની, પલ્લ રાજકુવરી તો એક કવિનાની પ્રતિમા જ દની; ને દર્શકના તખ્તપર આવી લાવણ્યમય મુંદરીને જોતું કોને નહીં ગમે !"

૨. અગત્યનો સમારંભ.

રાજકુવરી વિરોધરિયાને તા. ૩૦ મી આગસ્ટ ૧૮૭૫ ને રિને રાગ વિશીષમ, રણી એડીલિડ, ને બીજા રાજકુવરી સમક્ષ કેન્ટરબરીના આર્યનિરુપે રાજવાદીની માલીકલુ તરિક રહી-કારી આ સમયની રમના અવસીકન દરવા ચોખ દની. આર્યનિ-રુપે હવે પછી રાજકુવરીને પોતાના માથાપર કેવો મોટો જોખમ આવવાનો છે, તે સંધી વાંચી સંમગાત્યું ને રણીશીની ફરજ શી રી છે, પોતાના હાથમાં જે મોટી રાજસલા આવનારી છે તેનો કેવો ઉપયોગ કરવો, ને આખરે તે જાનિવંત સમક્ષ કેવો જાળવ રેવનો છે, તે સધગું દેવમાં આખું આર્યનિરુપે એ સર્વ એવા તો મંજુષ સ્વરે જાળાત્યું કે, રણીશીના નેવમાંથી બાજનિરુપે માથાપર વસી ચાલ્યો; ને તે એટલી બધી તો પોતાના જુસ્સાને સમાવયને અઘળા થઈ પડી કે, પોતાની મળાના ખમ્પર હાથ

શુદ્ધસ્થાઈ ઉઘડી ચાલ દવે પછી ભવિષ્યમાં નહિ ચલાવશે. પણ પછા બનાવો બન્યા છે, તેમાં આ તરફ સુંદરી તરફનો મનોભાવ કમી કરવા સંબંધી પણ એક બાજત હતી; ને તરમાં તે કુંવરીને આવવાનો સદા જ હક છે, ત્યાંથી તેને દૂરની રાખવામાં આવી હતી. પણ હવે મેં દૃઢ મગ્ગ કીધો છે કે, હવે ભવિષ્યમાં નહિ બને. દુઃખ તું છે, દુઃખ તું, મારે મારી તમાં દૃઢતા રાખવી જોઈએ ને હવે ભવિષ્યમાં દુઃખાટા કંઈ છું એ રાગકુંવરીએ સદા જ મારા રાગદર્શનમાં દાખલ રહેતું.

રાગએ રાગકુંવરીના સંબંધમાં મમતા બરેલા રાગદોષ મ ભાપણ કીધું હતું. તોપણ તે પ્રસિદ્ધ યનાં બદ મહાપદા દતો, રાગ જાને આક્રોશ દતો, ને ઉઠા તેના વચનોથ વમંડળીમાંથી ખજો કચાટતો મણુમણાટ બહાર આવ્યો. પુરી પણ રડવા લાગી, ને રાજી પણ મમતાર્થ મર્તિ આ બધાં વચનો દબેસ ઓફ કેન્ટ ઉપર દતાં. કેમકે રાગ એ રો દતો કે, તે પોતાની કુંવરીને દરબારથી અલગ રાખે છે ને બિજવદને ને દગ્ધ હલ્યે દબેસ ઓફ કેન્ટ ને કુંવર જાને ઉઠાં, પણ પછા આપદથી રાગએ પોતાને લખ્યાં. આ બાજતમાં રાગના ખુદના રાગદોષમાં ખરી અનિરક્તિ વચેલી કહેવામાં આવે છે, પણ દબેસ સામા રાગ, રાગ દસ્થાઈ ને વિવેકથી વેગળી-તોડાઈ-તે પ્રમાણે કયો છે એમ તો ૨૫૨ જણાવ છે.

૩. માનવતો પરીણા.

રાગકુંવરી ચિકોરિયા પોતાના કેન્સિયટનના રાગ્યમદમાં રહેતી હતી ત્યારે શાકસંજોગને કપુક, પોતાના બે પુત્રા પુત્રો અરનેરદ ને આપવર્તને લઈને આવ્યો હતો. તે ચાકાઈનાં દબેસ આફ કેન્ટ સાથે સ્કો મદાગણીના ભવિષ્ય

કુંવરીને બેટ મોકલ્યો. રાજાએ એ જ વખતે એવું પણ જણાવ્યું કે,
તે પોતાના ખાનગીમાંથી દરરોજ એક લાખ રૂપિયા કુંવરીને આપે,
પણ તે એવી કરતે કે, કુંવરી રાજાના સલાહકારો સાથે કામ લે
અને કરત સાથે જમીન લેવાને કુંવરીએ ના પાડી. કુવરાજ કુંવ-
રીનો જન્મ મદોલસર દેશમાં થયો. સમાજવ્યથી પાગરામાં
આવ્યો હતો. પાલાંમેટ બંધ સ્ત્રી, સેટ જેન્સનાં મદેશમાં રાજ્ય
તરફથી નુલકીંગ કરાવવામાં આવી. આ નુલકીંગમાં જુદા મોટા
મોટા ઉમરનો આવ્યા હતા, પણ રાજાજણી આવી સકથાં નહોતાં,
કેમકે રાજાની તબીબના નાદુરસ્ત હતી. નુલકીંગમાં મુખ્ય આસન
કુંવરીએ લીધું હતું. તે તેની એક બાજુએ એક આદર કેન્ટ ને
બીજી તરફ એકાદ રાજકુવરી બેસી હતી. આજી લંડન નગરમાં
રાણની થઈ હતી, તથા ઘેરઘેર વિચારી જતી સ્ત્રી હતી. ગામડાં
ને પરમજાણીમાં પણ જતી મામલુમ થઈ હતી.

આ જન્મ મદોલસરને ટાલે લંડનની સીટી કાઉન્સિલે એક
ધન્યવાદપૂર્વક પત્ર રાજકુંવરીને અર્પણ કર્યો હતો. તેમાં એક
આદર કેન્ટની પણ સ્તુતિ હતી લંડનનો લોર્ડ મેયર આ ધન્યવાદ-
પૂર્વક પત્ર, બીજા પોતાના સાથીઓને લઈને કેન્સિમટનના રાજ-
મદેશમાં આવ્યો હતો. તે પત્રના પ્રતિકરમાં રાજમાતાએ પહેલે
પોતાના મન પ્રાણનાથના સંબંધમાં થોડા પ્રદર્શન કર્યો, ને પછી
રાજકુંવરીની કેગરણી સંબંધી જણાવ્યું. પછી તેણી બોલી,-
“રાજમાતા કેઈ પણ પક્ષથી અમે તદ્દન દૂર રવાં છીએ;
છતાં મેં મારી પ્રિય પુત્રીને પ્રગતિપામી ને રાજધર્મ રું છે, તે
સમાજવ્યમાં કસર રાખી નથી. સ્વયં લોકોને જે મુખ્ય ધર્મ
તે મેં વ્યવસ્થિત સમાજવ્ય છે; રાજકુંવરી હવે પોતાના પૂર્વ વયે
પહોંચી છે, એટલે મને પૂર્વ આદર ને સંતોષ છે કે, તેણી,
પોતાના હસનકમલમાં જે પવિત્ર ધર્મ પ્રજા મોંપવામાં આવશે તે
પૂર્વ કીર્તિવ્યથી અદા કરશે. તેની મુખ્ય દરજ્જા એ જ છે

ફૂંચીને બેઠ મોકલ્યો. રાત્રીએ એ જ વખતે એવું પણ જણાવ્યું કે, તે પોતાના ખાનખીમાંથી દરવાસે એક લાખ રૂપિયા ફૂંચીને આપે, પણ તે એવી કરતે કે, ફૂંચી રાત્રીના સવાદકારો સાથે કામ લે. આ કરત સાથે બધીસ લેવાને ફૂંચીએ ના પાડી. મુશ્કેલ ફૂંચીનો જન્મ મદેન્સવ દિવસમાં મોટા સમારંભથી પાગવામાં આવ્યો હતો. પાંચાંમેટ બંધ સ્ત્રી, સેટ જેમ્સનાં મદેસમાં રાત્રી તરફથી નૃત્યકીડા કરાવવામાં આવી. આ નૃત્યકીડામાં બહુ મોટા મોટા ઉમરાવો આવ્યા હતા, પણ રાત્રીભણી આવી સમય નહોતાં, તેમજ રાત્રીની તખીલ નાદુરસ્ત હતી. નૃત્યકીડામાં મુખ્ય વાસના ફૂંચીએ લીધું હતું. તે તેની એક બાજુએ એસ આફ કેન્ટ ને મીટ તરફ ઓગટ રાત્રીફૂંચી બેઠી હતી. આખા હંડન નજરમાં રાસની થઈ હતી, તથા બેરબેર રિચર્ગી બની સ્ત્રી હતી. ગામડાં ને પરગણાઓમાં પણ બહી ધામધુમ થઈ હતી.

આ જન્મ મદેન્સવને ટાંચે લાગતી સીટી કાર્ટેન્સલે એક ધન્યવાદસૂચક પત્ર રાત્રીફૂંચીને અર્પણ કર્યો હતો. તેમાં એસ આફ કેન્ટની પણ સ્તુતિ હતી. હંડનનો સોડ મેવર આ ધન્યવાદસૂચક પત્ર, બીજા પોતાના સાથીઓને લઈને કેન્સમટનના રાત્રી-મદેસમાં આવ્યો હતો. તે પત્રના પ્રતિકરમાં રાત્રીમાતાએ પહેલે પોતાના મનઃ પ્રાણનાથના સંબોધમાં થોડા પ્રવર્ણન કર્યો, ને પછી રાત્રીફૂંચીની કેળવણી સંબંધી જણાવ્યું. પછી તેણી બોલી, - જન્મના કાર્ડ પણ પત્રથી અને નવન ફૂંચા ફર રજાં કિયે; છતાં મેં મારી શિવ પુત્રીને પ્રગલ્ભ્યાણ ને રાજધર્મ શું છે, તે સમજાવવામાં હસર રાખી નથી. સ્વતંત્ર લોકોને જે મુખ્ય ધર્મ તે મેં વધાર્યો સમજાવ્યો છે; રાત્રીફૂંચી હવે પોતાના પૂર્વ વરે પહેલ્લી છે, એટલે મને પૂર્વ આદ્ય ને સંનેત છે કે, તેણી, પોતાના દસ્તકમલમાં જે પવિત્ર ધર્મ પ્રજા સોંપવામાં આવ્યો તે પૂર્વ દોષાથી અલ દરેક. તેની મુખ્ય દરજ એ જ છે.

મકરણ ત્રીજું

સિદ્ધાન્તનારોડણ.

જ્યુઃ ઓઃ કે-ટથી એસ ઓઃ કે-ટે પુત્રીને જન્મ આપ્યો, ત્યારે ઇચ્છાના એક પણ સખસના મનમાં-સ્વપામાં-નંદનમાં કે ખ્યાલમાં એવી સંકાજ માત્ર ઉપન્ન થઈ નહોતી કે, એલેક્ઝાન્ડ્રીના વિઠોદરિયા ઇચ્છાનાં રાજપદને પામશે. જ્યુઃ ઓઃ કે-ટ, એ ઇચ્છાના ત્રીજા લયોર્ગ રામને. એથી પુત્ર દોલ રામ લયોર્ગ ૬૦ વર્ષ રાજ કરી મરણ પામ્યો ત્યારે જ્યુઃ ઓઃ કે-ટના તણ વડીલ નંદુઓ દેશન દન. પાટવી રાજપ્રતિનિધિ, તે લયોર્ગ એથાનું નામ ધારણ કરીને ગાદીપદે બેઠો, પણ તે વચર સંતાને મરણ પામ્યો. ખીજો પુત્ર જ્યુઃ ઓઃ કે-ટ પોર્ટ ૧૮૨૭ માં વચર સંતાને મરણ પામ્યો દોલ ને તેને એક પુત્રી હતી, તે પણ બાપની દેશનીમાં જ મરણ પામી હતી. ત્રીજો પુત્ર જ્યુઃ ઓઃ કે-ટ હજારે-સ એથા વિલીયને નામે ૧૮૩૦ માં ગાદીપદે બેઠો. એ રામની રાણી એડીરડને પુત્રને મારે બધી આનુરુદ્ધ હતી, પણ હર્ષિરેન્દ્રએ તેને હમું સંતાન સાંપાકું નહિ: તે પુત્ર પુત્ર જન્મતી હતી તેવામાં વિલીયમ એથાને કાગ થયો ને લયોર્ગ ત્રીજાના એથા પુત્ર જ્યુઃ ઓઃ કે-ટના વારસ તરીકે ફૂવરી વિઠોદરિયાને ગાદી પ્રાપ્ત હતી. હર્ષરની હીલા અકલિલ છે. તે તરણનો ધેર ને મેરનું તરણું કરે છે.

૧-ગાલ વિલીયમની અંદગી.

પાટવી રાજ પ્રતિનિધિ ફૂવરી વિઠોદરિયાની ૧૬ થી વર્ષ ગાંડને રિવમે રાજ્ય તરફથી આપવામાં આવેલી નુવરીયામાં ભાવ લેવાને વિલીયમ રામથી નહિ જન્યું, તેનું મુખ્ય કારણ કરીમની અસહિત હતી. આ અસહિત એવી આખરે દો બધી વધી ૫ થીને

રાજા વિહીયમની માંદગી

રાજાએ રાણીને કહ્યું, “હાસા! હવે મને નિશંત વળી.”
હૃદયદ સોજ બંને દાંણે પ્રાર્થના વંચાવી, તે સારી રીતે
પ્રાપ્તિગતો હતો.

રવિવાર તા. ૧૮ મીએ રાજાની માંદગી ધણી વ
ધુધ બાસા મુકવામાં આવી એ દિવસે કંઈપણ કામક
તકિ, પણ રાજાદોડીએને મારી આપવાના ખતપર સર્વ
ગુરુત્વ કેન્દ્રસ્થરીનો વગે પાસરી રાજવાડામાં લાખવ થઈ
ધણી મંબીરસરે રાજાદણીને સંરક્ષાવિધિ કાપી તે વેળ
ધણી મંબીર મુકાથી, સ્વસ્થચિત્તે પ્રભુ પ્રત્યે લગ્ન દા
ર્શન્યકર્ષ કરતો હતો. એ દિને વાટરલુના રણુક્રિતમ
વિગ્નનો મરોહસર હતો. પ્રમાતમાં જ તે વાદ રાખીને ર
ચંગસંને કહ્યું, “મહાર્! આ વિગ્નથી દિવસે દુઃ દંધાન :
બસ, હવેનો વિગ્નથી દિવસ દુઃ જોવા પામીશ નહિ.” :
જાણીયું કે, “મદરાજ, દુનો બારું છું કે, તમો નામ
દિવસ જોશે.” આનો રાજાએ પ્રતિઉત્તર, પોતાના સદ
પ્રમાણે વાળ્યો:- “હં! ત્યારે એ તો વળી બીજી જ

તા. ૧૯ મીએ પ્રમાતમાં રાજા જાગ્યો ને રાજ
“મારા દેશની સેવા બળવવા દુઃ એક પ્રમાત વધારે ઉ
તે પોતાની પેઠાચળી ખુરસીપર બેસીને પોતાક સગ્ગ
ડામાં જવા લાગ્યો, ત્યારે રાણીના હજુરીવાએ સિમતદા
“આપ નામવરને પ્રભુ ચિરંજીવ રાખે.” પડી વડા પા
વીને માંદા મનુષ્યની પ્રાર્થના વાંચીને ‘અમરચા’ નું પ્રા
રાજાએ માત્ર એટલું જ કહ્યું, “એમાં વધુ કંઈ નથી, કે
દુઃ વધારિયત સમજ્યો છું.” એ વખતે જ રાણી મદમદિ
પડીને પ્રેમના ઉત્તરથી તેનું નજી મુકાઈ ગયું, કેંદે દાર
બાલની બંધ મર્દ રાજાએ પીરજ આપી કહ્યું, “પીરી

પત્ર વિહોરિયા રાજકુંવરી રાવની પોસાઃ પટ્ટરી ઓરેલી સા
પંચમાં સપાઠ, ખમાપર વિખરવશા બાપ, ધીમી આવ ને આંખ
આંખ સાથે બદલ આવી. પાટ્ટરી શીઝોઈ મુખ્ય સંદેશો ક
કે રાણીએ પટેલું જ કહ્યું કે, “મારીવની તમે સર્વે એકચિતે પ્રાર્
કો.” કે તુરત સર્વેએ ધણા દખાળાથી ગુંધીયે પીને રાણી
સાથે પ્રાર્થના કીધી.

તે પછી પટેલું કામ રાણી વિહોરિયાએ જે કીધું તે રા
એડીયેને, ધણા પ્રેમ અને મમનાથી રાજદોષી બરપૂર શોક
પત્ર લખ્યો; એમ કરવામાં જે ઉદારતા જણાઈ છે તેથી તદ્દાત
તેને માટે બહુ ઉચું મન લેકામાં બેસી મળું. તે પત્ર પટેલે
પોતાની સ્વેચ્છા પ્રમાણે લખ્યો, તેમાં એક સ્થળે એમ લખ્યું
કે, “નામદાર હિંચંડની મદારાણી.” આ પત્ર લખતી વેળાએ જે રા
રાણીશ્રીની પાસે દનો તેણે કહ્યું કે એમ દરે નદિ લખાવ, કે
તેમો વિપરા ઘણાં છે, “માટે વૈષ્ણવની હિંચંડની મદારાણી”
લખતું જોઈયે. રાણીશ્રી વિહોરિયાએ કહ્યું, “હર! હર! તે કુત
અજગાને એ પટેલું હું સંભાલું? નદિ નદિ, એમ નદિ બને
જાતું છું કે એમ લખતું જોઈયે, પણ એ સ્મરણ કરાવવાનું
માફ નથી.” એ પત્રમાં પોતાની કાઠીને જણાવ્યું કે, તમારે ત
આરોગ્યવાનું સંરક્ષણ કરવું, ને હિંચામાં આવેલાં બુધી વિ
રોડ મટેલ તમારે રચાપીત છે.

૩. પહેલી ઠાઠન્સિલ.

પ્રમાનના નવ વાચ્યા હતા. હિંચંડો વડે પ્રમાન લોઈ
એન, જે સપાઈ કરતો કરવતો દનો, તે રાણીશ્રીને મંદિરે પધા
કાઠાકે મુખી ધણીક ખાનગી વાનો કીધા પછી પ્રિતિ ઠાઠન્સિલ* કે
વચનો દુકમ આગેલ એ બોલાવવાનું સ્થળ કેન્સિમલન ન રાખ્યું

* દાહની કેબીનેલ.

“આજ પ્રિય કાકાજી, નામદાર રાજા સાહેબના મરણથી પ્ર-
ભાને થયું મોટું દુઃખ ને શોક હિપ્ત થયો છે, ને તે જ કારણથી
અમારા શિર પર રાજમાર પડ્યો છે. આ મોટું નિષ્કામનરેણું કામ
એવી તો આકસ્મિક રીતે મારી જિંદગીના પ્રાંબમાં પડ્યું છે
કે તેના જ્ઞાન નીચે દુઃખદર્શન થયું, એમ દુઃખ માનવે, ને મેં
એમ નદિ જળમાં દોન કે આ મહાસમર્થ કામ અને દર્શનદાથી
સંપન્નમાં આપ્યું નથી, ને તે પરમાત્મા અને સદાચ ચમે નદિ
તો જા, તે સાથે પ્રભાના કલ્યાણમાટે અને પ્રભાતરથી આશ્રય મ-
ળવે, જે આશ્રય ને સાધવો વિશેષ પુણ્યવત્ત્વ અને અનુભવસિ-
દ્ધાને જ મળે છે. મારી પ્રભાના પ્રેમ ને બહિષ્કાર ને પાશ્વર્થિકના
કાલપણ પર અને પૂર્વ વિશ્વાસ છે. અને ધર્મો મોટો લાભ એ
થયો છે કે, દુઃખ ને રાજાદીપર આવીશું તેઓ પોતાની પ્રભાના
હુડાપણા ને દહને માટે પૂર્વ માન ધરાવે છે, ને જેઓની ખાત
દખલા એવી છે કે, દેશના ધારા ને બધેનામાં સારી ઉન્નતિ કરવી,
ને પ્રભાના સામાન્ય સુખ પર પૂર્વ રીતે ઘણું દેવું.

“અમારા પ્રિય માનુશ્રીના રાજા નીચે સ્ત્રીને જે કળવણી
અને ઉન્નતમાં પ્રાપ્ત થાય છે, ને પરથી દેશવત્તને કેમ માન આ-
પતું ને તે તરફ મમતા બતાવવી, એ જાગૃત્વથી અને શીખ્યાં
છિયે. દેશના ધર્મનું સરક્ષણ કરીશું, ને સર્વને યથેચ્છ રીતે ધર્મનું
સુખ બાગવત્ત કરીશું, તેમ જ સર્વ ન્યાય, જાન ને ધર્મ પંચગાની
અમરી પ્રભા, તેના દિનમાં સર્વ પ્રકારેથી શ્રમ લઈશું.”

રણીએ આ પોતાનું બધાજ વાંચ્ય પછી, ધર્મ સર્વથી પ્ર-
તિજ્ઞા થીથી ને તેમના બન્ને કાકાએએ પણ સપથ લીધા. પછી
તેઓએ રણીના પગ નીચે કુંડલિયે પડી, તેના દરનકમગનું સુ-
ખન લીધું. આ વખતે પોતાના પૂતળ કાકાએને ધારું માન આપી,
તેમના દરને પણ ફેરવીએ સામું મુંબન લીધું, ને ડ્યુક એક સુ-

સખાઈ દિગ્ર મનને અનુસરનાર હતા. તેથી પ્રધાન મંડળના પક્ષના
પક્ષેએ જાણનાર પ્રવાસી દીધો ને ટોરીઓને પ્રુક્કા માણે લાંબી
લોઈ એકબોર્ન મધ્યસ્થ રહ્યો, ને તે, રાજાને પોતાના પક્ષ તરફ
સાચ જ વળેલી રહે તેવા કારણથી, રાજાને પોતાનો જાનથી મોટો
નદિ દોષ ત્યાં મુખી, દરેક રાજવીવટ સંબંધી સમજાવવા જતો
હતો, તે એટલે લગભગ કે વખતે ત્રણ ચાર ને પાંચ વખત મુલા-
કાત લેતો હતો. ધણીધણી આવી પડતી ગુચવણો સમજાવીને
નદર ને ટોરીનાં મનો પક્ષ મમળાવ્યા. ગુપ્ત ઓફ વેલિંગ્ટન ને
તેના સાથીઓને આ મમતું નહોતું, પણ રાજાની મનોચ્છતિ દિગ્ર
તરફ રહેલી એટલે કરે પત્ર શું? જો લોઈ એકબોર્ન હોત નહિ તો
ગુપ્ત ઓફ વેલિંગ્ટન વધારે કાચી જાત

૪. રાજકુંવર આલ્બર્ટનો પ્રથમ પત્ર.

કુંવરી વિક્ટોરિયા અધિપતિને પાછી ત્યારે પ્રિન્સ આલ્બર્ટ
બોનની પાઠશાળામાં વિદ્યાભ્યાસ કરતો હતો. રાજકુંવરીના સિદ્ધસ-
નાસ્ક થવાના સમાચાર તેને મળ્યા ત્યારે પહેલો જ પત્ર તા. ૨૬
મીએ લખ્યો કે, “હવે તમે યુરોપની સર્વથી વિશેષ પ્રતાપવાન
જમીનાં મહારાણી થયાં છો, ને તમારા હાથમાં લાખો મનુષ્યના
શુભ દુઃખની ટોરી છે. જે અનિ ઉચ્ચ, પણ મુશ્કેલ કાર્યમાં, ને
પરમાત્મા પ્રભુ પોતાના સર્વ જગતી તમને સહાય થાય ને મદદ
આપે. મને પૂર્ણ બરોસો છે કે, તમારું રાજ્ય લાંબુ, કષ્ટિતર ને
શુભાનંદવાળું નિવાશે, ને તમારા શ્રમની કદર તમારી પ્રજા ઉપ-
કારથી પીઠાની પ્રતિષ્ઠા તેનો બદલો વાગશે.” રાજકુંવર પોને આ
વખતે સત્તા ને જનન્યવહારથી ધણે દૂર રહેતો હતો-તે બહાર
પડીને હંઈ પણ કામ કરવાને નિમકૂત્ર સજી નહોતો. તેથી જ રાજા
તથા પ્રિન્સના કોરીઓએ રાણી તથા પ્રિન્સને નિકટનો સમાગમ
મજા દેવાની તક આપી હતી, તેથી એક બીજા પ્રત્યે પ્રેમ જોવાયે

વસના મુધારા કરીશું, ને સંને સમાન જાણીશું ને બધી બધારી
બોલ્યું હવેનાં અંતે પાશંમેટ વર્ણસ્થિત સદાશ યજ્ઞે. જેઠક રણી-
ના પ્રાંતકાળથી તે બધાર મુધીમાં તેઓ બા પ્રમાણે વર્ણ છે,
ને પોતાના પ્રિય પતિના બિલકા પ્રમાણે જેમનું ચાલ્યું સાંજું ને
વસતી પણ નિવડ્યું છે.

આ બાપણ રણીએ પણ મનુરવરે, જાણુ સમસ્થાન
સાંજીને તેમ ચાંચું હતું. જી વખતે રણી પોતે સૌદર્ભમતિ કરતાં
‘યારે સંધિન જાણતી હતી, મુખમુદ્રાપર કાળને ચોખ પ્રકાશ
સ્વામી દમદમામાં પડ્યો વધારો હતું હતું, ને પિત્તગત રણી
જેવ તીવ્રણ, પણ મનુર સ્વસ્થી બધારે ને તમદારે “મદરા પ્રિય
બધીર ને બામના મદસ્થો” કિટલું હતું, ત્યારે જાણે સ્વર્ગની
સાંજીથી મોજી રહેલી સ્થા, જાણે દિસમાને ઝક હતી હોવાની
શું, તેમ દિવ્ય સ્વરૂપે પ્રકાશી હતી.

રણીનાં સિદ્ધસનાકદ વધા પડી ડુકે ઝાંઝ વેલિમને, એક
સિપાઈની મેસ્વર્ણવકને માટે હાંસા દેવાના ખનપર સહી કરના
તેમને હતું. આ મનુના પેશામને પત્ર જોતાં ને તે તામદારી બા-
પમાં કળાગ્રિયાં બરહાં બાળ્યાં, ને પડી ડુકેને પૂછ્યું, “આ
વકુળને માટે તમારે કંઈ બાલવાનું નથી?” તરિ “તામદાર, એ મા-
લોએ તમને તમને વખતે વખતે બરહાં વધારી છે.” રણી-
શીએ કહ્યું, “મેદોસ્થાન, જરાક ફરીથી વિચાર કરો.” “હીક ત્યારે,
આપ મુદાવતી જેવી હવેલા,” તે બદાઈ ચોદાએ કહ્યું: “અ-
મને એ પડ્યો ખરાબ સિપાઈ છે, તથાપિ કેટલાક સાધીઓએ
એની કામી સંજી ને વર્ણવના વખાણ કાંધાં છે, ને હું પણ જાણું
શું કે, એ સહો માણસ છે.” “આ માટે તમારો દગલ વખત
બાધાર માનું છું.” રણીએ કહ્યું: ને મનુપત્રપર લખ્યું કે, “મા-
બાપ છે,” પડી તે પત્ર ડુકેને આપનાં દર્પથી તેના હાથ લીધા

પદ જાને જાં જાં રજાજા જાએ. તે વરોજા ઝાંવારજાની નજીમાં
કુડી પડે; ત્યારે હાથાનં રાણીએ સામાન્ય શિક્ષાવર તેને કંઈ
પણ વિશેષ કીધું નહિ. કેમકે તે મૂર્ખ છે એમ જણીને હતી કાલે.

રાજાની સલાહમાં લીધા પડી અનેક પ્રકારની વાતો
આજણ જાગી કેલકા કેલેજા લાગ્યા કે, રાણી પાણી વગરની છે,
ને તે પોતાની સખી બેસા રહેજા આધારપર પડી છે; વગી
કાઈ કાઈ એમ પણ કહેજા લાગ્યા, કે ભોં મેલખોનની જ તે
મુખ્ય સલાહ માને છે. આ નાથ કારણમાં મુખ્ય જનાર એ
જાએ કે, શીષા વિદીવમના એક ખાસ માણસ સર જાંન કાંનસ-
વર રાણીની ઈવજા કર્; ને તે કારણમાં મુખ્ય કારણ એ જાતા-
વજામાં આવે છે કે, રાણીની સખી બેસા રહેજા સાથે તેને
અજાનનાજ હતો. પણ આમ હોય તેના કરતાં, કેલકાએ એમ
માન્યું કે, એસ કાંઈ કેન્ટને જાસરજામાં રાજા વિદીવમે કેલકાંક
હવાં વચન કર્વાં તે તેની સજાસીનાં હતાં, ને તેથી રાણી નાજા
જર્વાં હતાં ! પણ આજું કંઈ પણ કારણ નહોતું. તે સ્વતંત્ર રીતે,
તથાપિ ભોં મેલખોનની કડી સલાહને અનુસરની હતી એ ખરું;
પણ સર જાંન કાંનસવ પોતાની સ્વેચ્છાથી દુરનો દુર રહ્યો હતો.

અર્થ જોવી અસાધ્યની ધજા જોવા દેવતાઃ વાંચે દેવતા, તે તે જારે
 મુજબ વાંચવા હૈનિ ઉપાસ માન્યા એ રચનના રીતના પાટી
 હૈને ધજા ભરિત કીધા હતા તે કુવળે જાણીથી સજ્જતેથી દત્તે
 તે રમ્યા ખજાણા ક્યારેય ક્યારે પી આપત્તની કીત જૂળી દત્તે
 ધન્યકૃપા રીતિખમાન કાંઈ કમજરી ભંડે દત્તે, કાનકા લીંગજ.
 રિત કેરિય તે જગામા લીંગને દાઃ અજકમલ માન્યા હતા, મળી-
 જોવી નહતુ દયુકે એક સમય તે કેમકામ, દમલ એક કેન્દ્ર,
 મેલાગટ, કેરિયજ, અને કુવળે દાઃ રાજકુવળે કપોતને તે રાજકુવળે
 કપોતગટા એક કેમકામ, તે કાંઈ-નહત એક મિત્રમિત્ર નિરાભ્યાં
 હતા જા કોમલકિસવ પ્રસન્ન મળીત એક વાન વિલગી મળે
 કેન્દ્રે એક વજ્રાકે તે કવલ આગળને મારે ધજા મારા અગળે
 દયુ કે મળીત લોહ મિષ્ટની તથા નવની આગાદીની અજામની
 કાંઈ હૈ, તે અભાન વચ્ચે સર્વેને કોમલને માસ, લીધા, ધજા
 તે જ રાંધે નવજાગાદિયા ન્યાસમા મલ કરેલુ હતુ, તે એકા-
 એક મળીતથી દુરી મધુ તે લીધા રિત ધજાં કમજક, તેમકે
 મેમકે પ્રવજાગાદિની સજામની કરેલી હતી ' પછી રાજકુવળની
 અરોચ્યતને માસ લેવામા આનંદ, તે મુલ મળીત હૈનિ
 ખીત રિચનખાનમા મળ, જ્યા ચાલ પાળી લેવામાં આનંદ.
 ઉપજા કોમલમા આનંદી રાજાકે માત્રીક સાખ કેપિયની
 રિમતની હતી ચાલ-દર્શના મુદમ. સર કપોતને રેમકે મધુર
 ચાલન કીધુ તે સર્વેને ધજા આનંદ પમાડવા, જ્યારે આગમે રિવંદ
 ગંધ સર કપોતને પોતના સજામની પેટલી પરીણ લીધી
 હતી, ત્યારે સર્વે દયુ કે ચાલ રાજકે કે મળીતના કાન ધજા
 નીત્તુકે, મારે કમી કમજક સાખ નાંદ

ચરોના સાગઆં: રાજકે આનંદો તે મળીત રિચન થવાં,
 લોહ મિષ્ટ દરજાન સમજુ વજાવા ગયો ત્યારે રાજાકે રીતે-ન

શાહીએ પોતાના દાસમાં રાજકારણના લીધા પછી મામમાં અનેક પ્રકારનાં પાખાં વધ્યાં ચાલવા લાગ્યાં. જે ૩ દોરે દોરે હામ તે પોતે પોતાની દેખરેખ નીચેથી પસાર થવા રેતી હતી. તોયજી શહી વેગાએ એમ પણ જાણતવામાં આવતું હતું કે તે સ્વનંત્ર રીતે હામ કરવા અશક્ય છે છતાં ખડું એ છે કે લોહાં એકબેનને પોતે મમે તેવા દસ્તાવેજ બંધુ કરતો, તોયજી તે હતી પણ પુષ્કળ પ્રત્યે હયાં વચર રેતેતી નહિ. ને જ્યારે નરેનરે સતેવ થતો ત્યારે જ એ નામદાર સહી કરી આપતી હતી. એક સમયે વડા પ્રધાને એક દસ્તાવેજનું સહી કરાવવાને પણ મથન કીધું, તથાપિ પુસ્તી ખાત્રી કરી નહિ ત્યાં મુધી એણે હતી પણ સહી કીધી નહિ વડા પ્રધાને શહી દલીલાં જાણી, કેમકે દસ્તાવેજ અમલનો દત્તો, ને કશું કે સંબંધનાં દિનનો આ દસ્તાવેજ છે માટે સહી કરવી જ નહતી, ત્યારે એ નામદારે કહ્યું કે “એ સંબંધિનનો દોષ કે અણુદિનનો, કે બીજો દોષ, પણ જ્યાંમુધી મારી સંપૂર્ણ ખાત્રી થાય નહિ ત્યાંમુધી હું કરી સહી કરીશ નહિ.”

બીજી રીતે શાહી, બીજા કારણોસર વડા પ્રધાન જોડે શહી પ્રીતિથી થતો હતો હતી. લોહાં એકબેનની આ આપખુદી તેઓને કશી નહિ દોષ તેમ નથી, છતાં તેના દિન માટે શાહીથી શહી કાગળ રખતી હતી ને જ્યારે ને ત્યારે તેના પ્રત્યે અત્યંત પ્રેમ જાણ્યો છે. લોહાં એકબેનને પોતાની વાસે બેસાડીને શહું માન આપ્યું છે, ને તે પણ એક પુત્રી પ્રમાણેના પ્રેમથી વળેલા દત્તો એણે રાજકારણની પછી ખટખટો સંબંધી પણ જાન આપ્યું છે, ને શહીકે રીતે એટલું બધું તો સચોતમ જાન આપ્યું હતું છે કે તેથી શાહીએ પોતાનું કામ, સ્વનંત્ર અને ગદાજી કહી રીતે, એક નિશ્ચયી ને ભોક્ષિયામાં જ કીધું છે. તેમજ શહીએ એટલુંબધું તો માન લોહાં એકબેનને પ્રત્યે દર્શાવ્યું છે કે તે

સાથે ૫૭ આ અભિષેક જેવી ક્રિયા આજુબાજુ ગામવામાં આવી.
માવ મહારાજીના કાકા કે સગાઓ તેમ હરે તો ને વેળા મણાવ,
૫૭ :૦૦ ઉમરવો ઓપરમુંગન હરે એ પારો કુંડી કુંડે મણાવ નહિ.

આ પટાભિષેકને ટાંકણે પહેરવાને માટે ને કિરિટ કાઢવો
હોતો તે અગ્નિ મુંદર દોલ તેમાં ૧ મોટા લીરા, ૧ રિટગ
દંતીકમણિ, ૧૧ નાના દંતીકમણિ, ૧૧ દરિદ્રમણિ, ૪ પાન,
૧૩૬૩ સ્ત્રો, ૧૨૭૧ મુદાળી મણિ, ૧૨૭ મપટા મણિ,
૪ મુંદર મોતી, ને ૨૩ બીજા મોતીઓથી ને મટી લીધેલાં દોલ
પાંચમા હુન્નીએ ઓછાકારનાં સ્વણેશમાં ને લીરા પોતના અ-
અમન રાખમાં પેદેવોં દોલ તે લીરા મખમાં દોલ જુના
મુકુટો વગનમાં સાવ ઘેર દાગ, સારે આ નવે માવ વણ ઘેર
દોલ આખા કિરિટનું મૂલ્ય : ૧૧૨૭૧૦૦નું મણાવુ હતું, ને અપરે
એક પ્રસિદ્ધ વેપારી સ્ત્રોત્ર ને બીજે એ કિરિટ પોતની દુકાને
જેવાને મુકો સારે લેલોતી અને તેણે રાખના પોલીસને પત્રો
અમ પહોંચે દોલ.

વેસ્ટમિનસ્ટરના દેવગમાં તા. ૨૮ મી જુને આ પટાભિષેકની
ક્રિયા થવાની હતી. પ્રમાણ થયે ને સૂર્યના દર્શનની અભિષેક
લેણી તરફથી ગામવામાં આવી, ૫૭ આકાશ વેગવધું જણાવું.
ધણિ ધણિ વાદળાં દોલદોટી કરી મુકનાં દાગ. વરસાદનાં દોલ
પાનનાં દાગ. ધુમસ પડવા કાળે, ને લેણીના ઉમંગને બંધ થઈ
મથે તેમ જનાં મિનારમાંથી પડનાર થયે, તેમ જ પગપાડીના
કિલકિલાટથી ને પિત્તલનપાડીના કાલાદહથી ઉવલસીએ જાગૃત
થય; પોલીસે થોભ બંદોબસ્ત કરવા માંગ્યે, લેણીના આમ
તેમ દોલધામ કરી રહ્યા, લેણીના દોલદોટી આપુ થઈ રહી, વેપા-
રીઓએ દુકાનો ઝાંઝટ ઉઘાડી દાખી, ને સર્વે સ્થળે રંગ જાગી
રહ્યો ને આકાશે મેઘને મોઢીને આનંદ દર્શાવવા માંગ્યે તે આનંદમાં

અર્થેથી રૂ. ૬૫૫, ગામગામને મરે વેંચી રૂ. ૧૦૦ મળ્યા હતા. દોડતોતો દાણદાણ ને પાણાગ મથો. રાજાજાદે મરેથી લાગ એક અમરેદા નરેની રૂ. ૨૦૦ દની તથા ૫૦ નેરેથી જાગ્યો જાગ્યો નેરેની, અને અમર અમર ને જાગ્યાં કહે સુખાં ગામી મોરમેદા ગામગામી પુત્રી ચેરેમિંદાદર અમીના રેવાજવા પમિમ રવાજ અમર અમી પડેમી. જ્યાં એક સુખમંદેજ લખેલા છે કે

અંગે ગામગામને રવિત્ર ગામદર મરે છે.

અંગે ગામી અમી તરે મખ્યાત થયા હતા રાજાજાદે વિરેદેરે રામપર ૫૫૫૦ કે ગામો. સરેપની સત્તાપીન ગામગિરે. લાગે, ને પમરૂર નેજા, પાદ ને પાવ લાગે ને હામપર પાદમદાજન છીયુ. પડી ગમમીથી હામી રાજાજાદે વસ્ત્રપ્રધાન કરવા એક દામ થયા, જ્યાં જે પુત્ર કહે કિથા કરવાને દોરે તે મળ્યા સમયથી રાદ એકને બે. દોરે. રેવાજવા મખ્યા, ગ્રામ્ય ને પમરૂર પાદમદા સરો બે. દાદ મખ્યાને મદપ અમી રાજાજાદે દોરે, જેપર જરીનુ વલ બીજાવેયુ હતુ. તથા સુખની પમિત્ર પુરસી-સિદ્ધાસન મુદ્ધુ હતુ તે જેટ એકાંની પુરમી હતી, જેની પંદ્રાસમા "દેવેજપાદમ" દોરે, જે રામદાદર ગામ-એના પટાબિંદેને દોરે પવિત્ર તર્ક ઉપરોચમાં અમીને દોરે એક પુરસીપર એકાં ૧ લાખી તે અતાર સુખીના ઉચ્છવા રામએને પટાબિંદે કાયા છે. દેવગ મખ્યાની પવિત્ર વેદી સુવદેથી મરેલી હતી, મુખ્ય ગ્રામ, દોરનેઆમના મેજરો, પમરૂર-તા અર્ધનિષેધ, ન્યાયપીઠા, નાદરી, ને કારપોરેકનતા મદરેથી માટે દોરે. વેદી નહતી બે. અમીર ઉમરાવ તથા રામગામી માટે હતી. તેમની પુત્રી જાગ્યો નિમંત્રણ કરેલા મદરેથી માટે હતી. સુખગા મદરેથી જાગ્યો પોતપોતાને રથને વિગાળમાન કરે ત્યા

પટાલિપેટની કિથા

જર જરૂરથી રહું હતું ગણીના મુખપર અંતર્ય પ્રગટી
 ને તેની મુદા એટલી તો અચોક્કિષ થઈ પડી કે તેની સાથ
 રહું દુર્લભ થઈ પડ્યું સંત્રીન સખિમુખન ચાલકમંડળ ન
 લવનાનથી એટલું બધું તો ઉલ્લાસ બન્યું હતું કે અરેબીયન
 સુખાંત્ય દાસિકાને મુંઝ મહેલના સુખનાનની ઘડેલના પત્ન :
 રાજ ત્યાં ત્યાં લેગ લેગ ને પ્રકાશ પ્રકાશ છવાઈ રહ્યો દં

રહ્યોએ મંડપમાં પતવું મુકવું કે, સર્વે મંડળી ઉ
 દની તેજે નયન છીડું ધીમે ધીમે મસ્તક નમીસી, જે
 સ્નેહાળ મુગાથી ભરેલી મુગની, ધીમાં પતથાં ઉપાડી. :
 નહક મહ. ત્યાં ત્યાં ચાલકમંડળે મથું કે પત્ન પ્રકાશ
 અને તેના સુખાંત્ય આપુ અર્પી ગાદ રહ્યું. તે પડે થ
 મિનિસ્ટરના વિચારોએએ લુગ લુગ રહે વિચારોએ :
 મહં મંડપમાં મુખ્ય કિથા કચાની વેદી નહક નવ
 રહ્યોએ મુખ્યોએ પડીને પ્રયંત્ર કરી ને પડી મુખ્ય કે
 સિદ્ધાસને જાણે એક ગીટ પુરસીપર વિગળ્યાં.

હવે કિથાને પ્રારંભ કરેલ સુલભના એટલાએ એ
 સગાધીઓ, જેમાં આર્ય બિદપ, હોઈ ચાન્સલર
 ચેમ્બરલેન, હોઈ હાઈ કોન્ટેબલ, ને આર્ય માર્શલ કે
 એક મધ્યની વેદી નહક મથ, ને ધણ મુંઝ સ્વરે
 “સુલભાને, તમે સર્વે નમસ્કરિયે કિથે કે સુલભની ખડ
 રહ્યો વિચારોએ છે, તેના પવિત્ર મહાની કિથમાં તમે
 છે, તેને તમે સ્વીકારો છો?” અને હવે સમયે એટલ
 થયે કે “પ્રમુ વિચારોએ રાહ્યું રાહ્યું કરેલ.” ત્યાં
 આર્ય બિદપ, ઉગર, ઘમિય, પદે પદિમ સર્વ દિશા ન
 રીને પ્રયંત્ર કર્યો, ત્યારે ત્યારે પ્રયંત્ર સમયે રહ્યોને
 પ્રમાણે રહ્યું પડ્યું હતું પડી જે જે પર્મમુકોએ બેઠા
 ને પદ લાગ્યા હતા તેઓ તેને વેદી આગળ લાગ્યા હે-

સવના માથેએ આવું કે “પ્રભુ, પવિત્રાત્મા ને કતાં રક્ષણ કરો!”
વિગ્ન વિગ્ન વિદોરિયા.

૫૪ી ચાતુર્થાભિષેકની ક્રિયાનો પ્રારંભ થયેા. ચણીછ રાજ
એતરની પવિત્ર ખુસીપર બેાં, ને એક સુવર્ણમય વસ્ત્ર, ચાર
નાહટ બોદ ધી ગારદર-બકલેત ને રતલેટ, તથા માગરિવસ
બોદ લેંડલેસી અને એકીટરે-ચણીયા મસાકપર છત્ર તરીકે
ધડું. ૫૪ી વેરગમિનિરહતા પાદરીએ વેતીમાંથી એક વાસણ ઉચાડી
લીધું, એમાં અભિષેક માટેનું સુગંધી તેલ દોષ છે તે એક પવિત્ર
ચમચામાં ઢરને ચણીથીના મસાકપર રેડ્યું ને ધિરપર તે તેલથી
પવિત્ર કુસળા જેવી આદતિ પાડી ને કહ્યું કે “જેમ ચાત, પાદરી
ને પવિત્ર પુરોનો અભિષેક થયો છે તેમ આ પવિત્ર તેલથી તારો
અભિષેક થયો છે, અને એાશિષને ઝેંપાળ્યા ચાતને અભિષેક
કીધે દતો, નાથને પવિત્ર પેત્રવરને, તેમ તારો અભિષેક થયો છે;
તે પરમાત્મા પરમ કૃપાળુ પ્રભુએ તને અર્ધિવાંદ છત્રે આ લોક-
પર રક્ષણ કરવા થેાવ ચણી છે, ત્યાં તું પવિત્ર પિતા, પુત્ર ને
પવિત્ર આત્માના નામે ચાત્વ કર, વિગ્ન વિગ્ન.” એ ૫૪ી ચાત-
મુગ્ર ને ચાતરેઃ આજયને ઘનડી કિષ્ક રક ઘટ. આપે ત્રિચરે
પ્રાર્થના કીધી. ૫૪ી સાત પવિત્ર પાદરીઓએ વેતીમાંથી ચાતમુકુટ
લીધેા, ને ચણીથીની નહક વત્રને અર્ધિવાંદ આપી તે મુકુટ પટે-
ન્થેા; એ કિષ્ક ચત્રાંજ આખા દેવલયમાંથી “ચણીથીનું પ્રભુ
રક્ષણ કરો” એવો વ્યવહાર થયેા. અમીર ઉમચલેા ને ઉમચવત્ત-
ડીઓએ તે નામવારને નાગજાનાં કીધાં ને પાદરીઓએ તેના મુકુટને
નાગજાનાં કીધાં, કે વાછરવા નાદ, પટાનાદ ને લોપાના નાદ
એકજ સપારે થયા.

૫૪ી સિદ્ધાચન ઉપવિરુત્તી ક્રિયાનો પ્રારંભ થયેા. એક
નોતરીય બીએ ચણીછના દત્તાકમગ સાથે દત્ત મેગવાને ઉઠાડી,

પદાભિષેકની ક્રિયા

ચણના મુંદ સર વચ્ચે રાજીશી સિદ્ધાન્તપદથી દીધને રામ
 એવના દેવમાં મથાં ત્યાં જાને મમમથનો પિરોહ જામે
 વરુષે. અરિથ તેના હાથમાં રાજ્યચક્ર આપણમાં જામ્યુ. તે
 હાથમાં હર્ષ ને પ્રમાણે સચરી જાવી હતી તે પ્રમાણે સચરી
 પાછી હતી. આ વખતે ચાર વચ્ચે હતા જગત્તર ત્રણ કથાક ક્રિયા
 ચાલી હતી ત્યારે સપાળાં જોતપાળાંમાં યાજ્ઞને હાથ હર્ષ મથાં
 ત્યારે રાજમુંદી વિકરોરિયા યાજ્ઞ જાન તેમાં આશર્ય થું છે ?
 રાજીશી, તે યાજ્ઞ મથાં હતી તથાપિ લોકોના આશર્યનો
 પ્રવુત્તર દેવમાં પાછી હતી ત્યાં તેના તરફ લોકોનું વલક
 એટલુંજુલુ તેણે છુટા કે લોકોની મર્યાદાનો પાર રહ્યો નહિ
 લોકોનાં પ્રવૃત્તિન વલન હતા ચણના તથાચાર આથે
 રાજીશીની આજુ વચ્ચે ને જાવનાં થયે કે "રાજી વિકરોરિયા
 મથું હશે." આ સમયે રાજી, તેજ અને દિવ્ય કાળિમા મુર્ધગ
 પોં દીપતી હતી, હૃદિમાં સુવે જાતનામાં પાવુંજન હર્ષ હતી
 ઉદિત પાત્તુ કોટી, સુવેવજાતના ને પાવેવ દીપતી હતી, પુ
 મુંદીએએ તેના લેગમાં પોતાની કાળિનો મર તાત્યા હતો, દેવ
 જાનેનાં મન હતી હાથાં હતા, રાજુએનાં જાવ તેજ્યાં થી
 નાંખ્યાં હતાં, સદ્યેનાં રાજાને તેજુ દિવ્યઅરપ પ્રકાશુ હતું
 પુત્રાશીઆ તેના મધ્યક કાળ તેજુ મુખનુ પાન કરચને આ
 ક્રિયા આજુવજોડી પ્રમથેલા થયેલી હાલતી, કાલી રાજીશીની ર
 હૃદિ પમુ તેજુ વર્ણન હતા હતી જાવ તે તમત્યા મપ્યા
 લોકોના તથાજાવના પોતાં જાવે પસાં થતી હતી
 રાજીશી પોતાને મુંદે પસાં. એમનો ફાગે પસાં
 પાલી રહ્યો હતો તે કાંતપાળે રાજાસચરી ને રાજાસચરી,
 પુએ પુએ જાને જાવેવજોડી હતું. "જુદિયા, જુદિયા,
 હાલ જુદો મારે છે." રાજીને ફાગે ત્યાં પોતાનો મથું છે

આ સારે મનમાં પણ હમનસોને દરે ખટપટ કરી પરી દેનેડામાં લડતાં જલવચનો મળવ નહ્યાં, દુઃખમાં અમનેજ દેના-
રો, પ્રધાનમંડળની પ્રતિષ્ઠા થઈ ને હેરી કુમેરા દેરીગના અનં-
ધથી અભ્યાસ માટે અનેક પ્રયત્નો ઉપરા ખાત્યા દરેક અધે
ને પણ દોષ છે. એક અનુકૂળ ને બીજી પ્રતિકૂળ-તેમ અંતે
પ્રતિકૂળ પણ નમ્યુ અર્પણે નાખ્યાં સચાટવાને મથન શીખુ. શાળી
પણી તસમિર કર્. હેરી કુમેરા દેરીગ સંવધી અપરાધ તપા-
સવાને હોઈ મિત્રભોનને નિમ્બો, જેત કે અનુ પત્નિદમ એ આનુ
કે તે બાઈ મરજુ પામી આ જાળનમા શાળીપીપર અનેક પ્રસ-
રનો રૂપો ને રોગ મુકવામાં આન્યા હે-જેત કે એમાં એધનો
ધોડોજ દોષ દનો. આ જાળનને માટે પડેા વખત મુધી એએ
દુઃખી રતાં.

વિઃસરના રાજમદેલમાં શાળી પોને સદવાન્યા આઠ કસો
ઉડનાં દતા, ને ત્વાજ નાસો લેવા, તે પડી બીજા કામેની ઊંચ
કર્તા દતાં દરેક જાળનમા કાચપચેતે ને ને વાંચના ને પડી
તેનો નિષાસ કરતાં દતા. અમિપાર વાચના હોઈ મિત્રભોન આવીને
ગેટલી અમન દોષ તેટલો વખત કામકાજ કરેનો દનો. ને વાચનાં
ધોડા એધવવા જતા. જ્યારે હોઈ મિત્રભોન પણ સાધેજ જતો ને
કસાક ધોડા દોડાવી, ધેર પાછાં વળી, જાળનમા વખત આગતાં
ને જાળીસે સાધે મન્મન કરવા દતાં. રાવિના સાગસાને વાળુ થતું,
જે આરવાયને મકાસ થતું દતું. બાજનકાને કેટલાક ઉમરુવો
જનુ નિગળના દતા. યજુક અમીરોમાં મુખ્ય હોઈ મિત્રભોને ને
અમેરિકાનો પ્રતિનિધિ દતા જતો રતા પડા દાળી પોચમાં અડવતી.
ત્યાં રામનાં અપસિયા આગતાં દતાં હોઈ મિત્રભોન સદાજ પામે
રહેનો, ને રામનાન થયા પડા જ્યારે શાળી ઉઠ ત્યારે તે નિષાસ
થનો દનો. રાવિના અમિપાર કસાકે તેઓ રામનમુદમાં જતાં દતાં.

પ્રકરણ ૫ મું.

૧૭૭૬૧૮૮૮૮૮

વિવાહ.

રૂઝીના દરબારમાં જે પંડોનું નામ આપ્યું હતું તેમાં હોઈ
જેમને તેની સલાહથી જે નામદાર વધારે વર્તન કરનાં હતાં તેમ
જાન્યો પર્વતદાર તેમના હૃદય પર પડ્યો નજરો દોડે, ને પદાદાર
ચિત્તાવના સલાહદારની એકાએક વધારે નજર દતી નગરમાં પડી
ચરચા ચાલી રહી હતી કે, એમનાં લગ્ન ક્યા થશે. આ જાનનમાં
તે નામદારે પડ્યો પુખ્ત વિચાર કાઢી ને પડી એક રૂઝી તરીકે
ગુજાર્યું તથા એક પશ્ચિમની તરીકે મુદરાગુજાર્યું વધારે જામ
બાળાનું છે આ પ્રકરણમાં એમનો વિવાહનું વર્ણનમાં આવશે.

૧-રૂઝીનું આલખડું.

જે વર્ષમાં રૂઝી વિદેશીઓનો જન્મ થયો તે જ વર્ષમાં રૂઝ-
નું આલખડુંનો જન્મ થયો છે, એટલે તા. ૨૬ મી આગસ્ટ ૧૮૧૯
મીએ જન્મનીના રોજિંદા નગરમાં તે જન્મ્યો હતો તેનો પિતા
એમ કોનન એલફીન્સ્ટોન હતો હતો કમનસીબ એના પિતાને
એની માતા સાથે બેનનાવ થયી, થોડા વરસમાં મુદરાકેડા કાંધ
દત્ત એમના બે વડીલ બાપનો દત્ત પાંચ વર્ષથી એ માતાથી
વિખુટો પડ્યો હતો-ને પોતાના જાપની પાસે રહેતો હતો એ
બચપણથી તરમ, અચકા પણ સુંદરવાન હતો, પણ સુદ્ધિનો
તીક્ષ્ણ ને ચતુર હતો. છ વરસનો હતો લાંબી રોગનીથી રાખવા
લાગ્યો. તેમાં એક દિવસે લખ્યું કે, આજ રમતમનમાં હજારો
ગયો ને વડીલ બાપને કુલી મારી બીજો દિવસે લખ્યું કે, હા
ખાધી, પણ કાલે લગ્ન. તરખ રૂઝનું ચપલ ને બહાર હતો
તે સાથે સુંદરવાન પણ હતો આલખડુંની વડીલ માએ બચપણ

તે ચિતાશયે ને પ્રીતિવર્ધક છે; દંડમાં અતિ પત્રો મનમોહક છે." પછી પોતાનો વિચાર છેક જ પ્રસિદ્ધ નદિ થઈ ગયે તેમ દર્શાવવા જુલુ લખ્યું કે, "બને બાહ્યો મનમોહક છે, તે દંડમાં રહે તો જુલુ રહે." લંડનમાં રાજકુંવર રહ્યો ત્યારે રાણી, રાજપુત્રની દંમેશાં મુલાકાત હતી હતી. બપોરના કુઓપાણી લીધા પછી બંને ફરવા જતાં હતાં. જેમાં રાણીની માતા, લોર્ડ મેક્લેનનું આદિ બીજાં પણ સ્વે પુરુષ હતાં. રાજ મોટી મીઠામીઠાઓ ઉઠી અને અઢવાડિયામાં જણવાર રુલ થતું. રાજકુંવરના ત્યાગ કરી રાણી રાજપુત આલમઈ સાથે દંમેશાં રુલમાં લખવા થતી. એક સમયે પોતાનો સિદ્ધાંતજી રાજપુતને બેઠ આપ્યો; એ બેઠ અતિ ઉત્તમ મજાવ છે, ને તે જેમ્સે સૌ અતિ થઈ ગયાં. રાજપુતને રાણી સાથેના વિચારની બાંધ હતી, તે દને વિશેષ બાંધ પડી, પણ ને માન્ય ધારણ કરી રહ્યાં.

રાજકુંવરમાં દંમેશાં જ રહે રહે અપૂર્વ જનિતો સમાસ દોષ છે; તેથી રાણીને આલમઈની પોતાપર પ્રીતિ છે કે નહિ તે જાણવાની જિજ્ઞાસા થઈ. એક તંદુરસ્તી ફરવામાં આવે છે કે, રાણીએ રાજકુંવરને પૂછ્યું કે, તમે દંડને કેવું ગાણો છો? તેનો પ્રતિઉત્તર મળ્યો કે અતિ ધણું. આ પ્રશ્ન ઉપરાંત પછી મળ્યો એ જણ વાર કહ્યો, ને પછી એક દિવસે પૂછ્યું કે, "તમે દંડમાં રહેજાણ તમારું જાણું?" આ વખતે રાજકુંવરે નેત્ર નીચાં લગ્યાં ને પગમાં ચપ્પાલો પાડી રાજકુંવરે તે આ પ્રશ્નથી ડક થઈ ગયો. ને ધણી વિચારમાં પડ્યો. ખરા પ્રેમથી ને આકૃષ્ટ-આકૃષ્ટ થઈ ગયો, ને રાણીના પોતાપર આલમઈ બધી પ્રેમ નિહાળે તેના દર્શન વાપરો બીજું જાણ કરે છે કે, રાણીએ પૂછ્યું કે, "શું તમને દંડ: પ્રિય છે?" અનેકક છે." "ત્યારે તેને તમારું પોતાનું અધ્યાન કરતું. એ તમારી દંડ: પર થત છે." એમ કહેવાનેવાર રાણીએ નેત્રનું તીવ્ર બાજુ માંડું ને મજબૂતી પેડું તે ચપ્પાલ પગમાં ઉપાડી અધ્યાન થઈ ગઈ.

કે. રા. આપુ મુ. પણ હું કોણ કહેવા જાણુ કે હું તેને લાગ
જાતી. તેણે એવી પ્રેમમય રીતે મને આજીવંતી કર્યું કે, હું તે
કે. રા. જા. મરેલ.”

ગુણી દંતેલાં કહેતી કે, “મારા આત્મજી મારે જાતર પડે!
કોરો કે. રા. આપે છે.” તે કે. રા. જેને જાણવા જેવું લાગે
કે. રા.ની બાંધી ગુણીને લાગ જાતર એ હજી જેવી તેવી રાત
નહી, પણ આત્મજીને તે પોતાનો દેહ તમને પામી, પોતાના
જીવંતી, વિદ્યા તથા સુખને એવું પામી, ઉત્તરના રાત-
કાળના કામને બાંધે મારે પામી, ને એ પતિ તરફ પગી
આજનારજના કાંઈ પડી છે ને કે તેને ઉત્તરના દે. રા.માં
ઉતરના દે. રા. પણ આ (પતિ) આને પણ સુખી દે. રા.
અન્યોન્ન અન્યેન પ્રેમ જાણ્યો દે. રા.

ચિત્તસંગે નહીં થયું પડી તથા તથા ગીતો મર્જાને આનંદ
પામ્યા દે. રા. રાજપુત પડી મોઢ જાતને નિહાળે, તે સમે હંમેશ
કોરો કહેતે એ નવાનહી બની આપેલા મરે. આ મરગમય ચિત્ત-
દની રાતો સુધે પડી કર્ત ત્યારે પ્રગટમાં જાતના આનંદ જાણે.

લોકોમાં આ ચિત્ત મારે પ્રેમ રાત આપે છે કે, તે સત્યથી
કે. રા. પણ જાણુ નહીં-મિત્રનાં પણ આજાણે દે. રા. તથા એ
વાત બોલી છે. આજે રિતે મિત્રનાં સાથે રાતની કર્ત દની
ને ગુણીને પોતાના ચિત્ત જાણવાથી તે પડે રાત થયો દે. રા.
તેણે કર્યું કે, પસંદની અનુપમ છે, ને આટલું થઈ જાણુ કે, સી
કે. રા. પણ સ્વયં કે. રા. પણ તિલ્કિમાં એકલી શોભે જ નહિ.

બિચકપમને મુખ આ આજનાં પણ અપેક્ષા રાખે
દે. રા. તેણે આ ચિત્તસંગે જાણીને ગુણીને સખું હતું કે,
“પ્રેમ પ્રેમ તમને મિત્રનાં સદાસ પડે. જો તેમ તેમ તમને
એ અતિ આનંદ આપે. આત્મજી લોચ સાથી છે. મિત્રી રીત-

કરવાને જાણવા મૂળના રમવા જતાં ત્યારે જોના સાથે પૂરવા દેતાં
ને અન્યોઅન્ય જોઈતું મુખ નિદાગી નિર્ભંગ પ્રેમાશ્રય પાન
કરતાં હોવાની શું તેમ હાસ્ય કરતાં દેતાં જ્ઞાનંતો અર્પણ ઉભરશે
જો, પ્રેમની ઘોડી સલિય કરી જતી દેતી; અન્યોઅન્ય રસન
તાં હાસ્યને અંગાર વડેતો દેતો ને એક હાથ પશુ જોડેથી વિખૂટા
દેતાં તે ઘોડો સલિય હાગ કરી ગયો હોય તેમ થાવતું હતું
યારે પાછા મળતાં ત્યારે જો જાણુ એમ સમજતાં હોય કે અટો!
! આપણુ વચ્ચે ફેટણી સલિય હાગ કરી ગયો છે!

આ પ્રમાણે ઘણી નથા રાગપુત્ર આજર્જ કાગ નિર્ભમન
પાં દેતાં જોને કીડાકુસંગના રસાંરતાં દેતાં, ત્યારે તેઓના સંજ-
... તો તેઓની કૃતિથી જડુ નિરમય સદિય જ્ઞાનંદ પામવા જાણતા
હતા રાગપુત્રને પોતાની પ્રિય અર્પણના માટે અર્પણ વદાત
પ્રકૃતું હતું તે વદાત "મારી પ્રિય વિકટોરિયા" એ અર્પણથી
વિશેષ વદાત ઉપગતને દેતો ઘણીથી સાથે થયેલા સંજવથી તે
જોડેથી જાણ મમ થયેલા દેતો કે, જોના દેટાકમને લખે છે કે,
'ઘણી સાથે થયેલા વિવાદથી હું પોતાને અર્પણ જ્ઞાનંદાગી માનું છું.'
ઉત્તમ સદુપજથી ઘણીપરિણિ અર્પણ પ્રગળતાં હીત હરજુ કરી જીવાં
દેતાં; તેઓ સર્વ એને ઘણી કરતાં પશુ વિશેષ માનથી જોવા
લાગ્યા રાગપુત્ર પોતે જ હતું છે કે, 'દેવે પછીથી હું વધારે ઘોડો
અમીર જનીય, કેમકે જે ઉપમા-" બેરન દેટાકમરે તેને આપે છે
તેથી તે લખે કે, 'દેવે પછી તમે મને જ્ઞાન રીતે જે જોડું માન
આપ્યો એવી, મારી સંપર્ક ખાતી છે, તેથી મારી પત્ની
વધશે.' જાણી તે પોતાની સાચી માતાને લખે છે કે, 'મારા અર્પ-
ણમાં દેવે કદી જ હાગાં ચાલ્યાં જોડેલા, કેમકે સવળા વિવસ હંપ
જેક સરખા જાણ નથી. પણ જે હંદ્યાનીમાં મેં અનંતજનપર
કેપકાર કરવાનો જીવ પ્રાપ્ત છે, તે હંદ્યાનીમાં તો મને એનાથી
જી મદદ મળશે.'

વિચારનામાં મારી પાસે જ રહેતો, ને મંદિર મુગથી મારે અંતઃ-
કર્ણ દરમ્બ કરતો, તે નથી, તેથી, અને એમ થાય છે કે, તેને
હીને મળું. અરે! હું સામારે પંખણી તદિ સર્જી!" પણ રાજપુત
આવતો જાય છે તે તો પ્રેમની હર વાણ છે. તે રાણીને જાય
છે કે, "અને અનેક પ્રકારની આનંદ ને મમન આપવારી વસ્તુઓ
અને છે, પણ તેણે મારે ચિન્તિ મારી લીધું છે—માર મનકું
મોદમમ કીધું છે, કુખકું દર કીધું છે, તેના વિચાર ચું બીજી
અને હું આનંદ આપી શકતો ખરું કે? પણ મારા મુખ-
નંદમાં જે વિશેષ આનંદ કરે તે હું પણ દોષ તો તે એ જ
કે, હું અને અન્ય પ્રેમથી મારું છે." આટલું જ નહિ, પણ
રાજપુતને રાણીનો નિરંદ કોરતો બધો તો સાવચ માંડતો કે,
તેણે પેશની ઘડીને જમ્બું. "અને નિરંદરિય કરતાં બીજી કેહ
વડાકું નથી તેના વગર અને જા નથી અને તેનામાં તમારા
સખયા શું છે તેથી તો તે સઘ જ મારા નેત્રસમક્ષ રમણ કર્યાં
કરે છે." તે પ્રેમ બેસો તારતો, પડીમાં રાણી વગરતો, રાણીપર
જાય છે કે, "તું તો મારા નેત્રમાં વસેલી છે કે હરખમાં તે હું
મમનનું નથી તારે વિશે ને તારો જ વિચાર થયા કરે છે. જે
કથામાં, જે અમુલ્ય કથામાં, તારા ન્હાના કોરણમાં, જે આનંદથી
સુગંધ છે તે તો સ્વપ્ન સરખા જ જાણુચ; ને હું વનું કરતો
અસક્ત છું કે તે કથામાં કેવ રમણીય હયા હું એવો કથારે બામ-
સાળી થાઉં કે સઘ જ તારી સમક્ષ, સઘ જ તારો રમક થઈ રહું."
મારા મુખાનંદમાં સઘ જ નિમગ્ન રહેતા, સઘ જ એક બીજાને
સંભારતાં પ્રિય પ્રિયતા મુખના દરમ્બ કેટલા અમુલ્ય જશે, તે
કહેવાની હું પણ જાણ નથી.

અનેક પ્રકારે વાતો થયો મોટી ફેટણી. કહેવા લાગ્યા કે રાણી પુરમુંદરી તરીકે નદિ, પણ રાણી તરીકે પશ્ચિમદબ્ધ કરશે. આ વાત હાન્ડરગરીના આર્યભીશપના ગ્વજુવામાં આવી. તેણે રાણીશીને પૂછાવ્યું કે તે નામદાર સમવિધિમાં કંઈ ફેરફાર કરાવવા હિંદે છે? આમ પુછવાનું કરવું બીજું કંઈ નહિ, પણ એટલું જ કે જે સપથ રાજ્યાભિષેક દીક્રણે લીધા હોય છે તેના અને આ સમવિધિના સંબંધમાં પછો વિરોધ આવે છે. સુજ્ઞાન, વિરોધ પ્રતિરોધ, કંઈ પણ નદિ વિચારનાં, યોગ્યતાય શરેલી મુખ્યા રાણીએ કહ્યું: “જે પ્રમાણે અન્ય મુંદરીનો સમવિધિ થાય તે જ પ્રમાણે તે સમ કરવાને તૃપ્ત છે, અને તે લખ કરે છે તે રાણી તરીકે નદિ પણ સ્ત્રી તરીકે કરે છે, તેથી શાસ્ત્રીની પ્રમાણે તે સર્વ પ્રકારના કાલ આપવાને તૃપ્ત છે.” આ દલીલનું રાજપુત આગ્રજીને જાણનાં જ તે તો શીઘ્રીય થઈ ગયો; અને એ જ દર્શાવેલમાં ત્યાં ૯ મી ફેબ્રુવારીને દિવસે પોતાની યનારી બાપાને મળવા ગયો, તે ત્રણ કલાક સુધી સમત ગમ્મત ઉઠાવી તે સાન્ન પ્રાપ્તિનો પુરવઠા પોતાની પ્રિયપત્ને પ્રેમ પ્રદર્શન કરતાં પોતા અનુગ્રમથી સરીરે કંપવા લાગ્યો. તે યનામાં વિચારવા લાગ્યો કે, રખેને મારી વૃત્તિ એવી થઈ પડે કે, જે મારી પ્રિયાને અનુચિત હોય. રાણીનો તેના પ્રત્યેનો જાવ આના કરતાં પણ બીજો પ્રસંગે વધારે થઈ પડે.

૪-માંગલિક કર્મ.

પ્રિયા પ્રીતમ મળવાનાં હોય છે તેની વિરહાવધાનું અનુમાન તો જોએને માલમ હોય તે જ જાણે. ત્યાં ૯ મી ફેબ્રુવારીની રાત્રિ પડી ને બીજા દિવસનો પ્રમાણ ક્યારે માથ એવો જાવ બંને સ્ત્રી પુરવઠા યનામાં એક સપાટે ઉઠરી નિહાળ્યો હતો. રાત્રિના અનેક પ્રકારના ગપાટા સપાટા માથો પછી, અગિયાર વાગનાં રાજપુત પોતાની યોગ્યતાની તરજીને, સમવિધિ, છેલ્લી જ એકલી

જમ્મ રોષ ને તેમો પ્રચ્છન્ન રેખો કુને પોતાનાં હિમ્મ કાગળી
હાં રોષ તેમો રેખાવ થઈ ગયો હતો.

સાતનિશાં શોધાઈ ગયા. જમ્મી જમ્મીનાં પેત્રી નહીં જઈ
દાનવજનીતઃ વડા આચાર્યે પડ્યાં પડ્યાં હોયો, સમ્પ્રદાય કાગળી રો
કાગળી હોયો. આચાર્ય નેમાં કાગળી થયો હતો. કાગળી સાતનિ-
શાં નેત્ર વગરુષાં કોઈ દાનવ રૂપી પડ્યાં. મંદાર મુગળી
પોતે પોતે પ્રાર્થનામાં કાગળી થઈ ગયા. કાગળી કિંચ જમ્મી થઈ
તારી વડા આચાર્યે કિંચ પ્રચ્છન્ન પ્રચ્છન્ન પુણ્ય કાગળી. કાગળી
કાગળી રૂપી કે કાગળીનું નામ નહીં. જમ્મી આચાર્ય ને વિરોધિય
મે ને કાગળી નામથી જ કિંચ થઈ ગયો. કાગળી આચાર્યે રોષ
પ્રચ્છન્ન પ્રચ્છન્ન કિંચ રોષ કે “સીધા” નેત્ર પ્રચ્છન્ન પ્રચ-
છન્ન પુણ્યમાં કાગળી. નેમાં પુણ્ય કે “વિરોધિય, આચાર્યે
કોઈ જમ્મી પડી છે, તુ કિંચ કાગળી પ્રચ્છન્ન કાગળી કાગળી
પરિત્ર કાગળી પડ્યાં. તુ કિંચ તારે કોઈ, પ્રતિ કોઈ, કોઈ
કોઈ, કાગળી, ને કાગળીમાં કે કાગળીમાં, કાગળી તે કોઈ,
કાગળી તે કોઈ કોઈ કાગળીમાં કાગળી, કાગળીમાં કોઈ
કાગળી કોઈ કાગળી કાગળી કાગળી કોઈ કે-“સીધા” અને પેત્રી
પુણ્ય કાગળી કે તે પોતાના પત્રી કાગળીમાં થઈ.

કાગળી વડા આચાર્યે પુણ્ય કે, “આ કાગળી, આ કાગળી કોઈ
કાગળીમાં કાગળી છે” તે જ કાગળી કાગળી કાગળી કાગળી કાગળી
કોઈ કોઈ નહીં જઈ કાગળી કે કાગળી કાગળી કાગળી કાગળી
કાગળી કાગળી કાગળી કાગળી કાગળી કાગળી કાગળી કાગળી
કાગળી, ને કાગળી કાગળી, કાગળી કાગળી કાગળી. કાગળી કાગળી
પ્રચ્છન્ન તે વખતે જમ્મી વચારોત્ર ઉતાર કાગળી કાગળી ને કાગળી
કાગળી, “કોઈ કાગળી, કાગળી કાગળી ને કાગળીમાં કાગળી કાગળી,”
તે વખતે કાગળી કાગળીમાં આ કાગળી કાગળી પ્રતિમા કાગળી

લગ્ન પછીની ચોખ્ખા

સ્થાને તપર થયો હોય તેમ સખ્યમર પ્રકાશને પાખો. વરકન્યાને
 શેષાઃ એ સમયે વરન સાથે, સફેદ સાડીનનો હતો રસ્તે ચાલતાં
 આ નવાં દંપતીના માન માટે રોયનાઈ કરવામાં આવેલી જોવામાં
 આવી. ઈટન કોલેજના વિદ્યાર્થીઓએ તેમના માન માટે જે રોયની
 ડીપી હતી તે જ સન્માનમૂલક સન્દોષી ભરપૂર હતી. સ્થાને સ્થાને
 ખજાને ને પગકાને બહાર જઈ દીપાવનો હતો ને સુવર્ણમય અક્ષ-
 રોષી આથીયે દીપી હતી કે, “વિદ્યારેણિયા આપજઈતું એકું
 સુખ વૈભવ જોતવો!” વિઃસરના મહેલમાં ત્યારે સપથા સાતનિયા
 “હોઆ ત્યારે આખાં નગરમાં રોસનીનો બહાર અનુપમ જગડી
 થો, તે જાણે એમ લાગતું હતું કે, રામ સીતાના લગ્નથી દર્શન
 વપસા દરમિયાન રામએ અવોધ્યા નગરી તો નહિ સજ્જારી હોય!
 વિઃસરના રસ્તાપર રોસની જોવા, વરકન્યાને નિદાગવા લોકોની
 મેદની ઈટલી તો મગી હતી કે, સ્ત્રી પુરોનો મિલ્લીના ચરજી-
 રખસિન થવાથી ઉત્પન્ન થતા નખીર ખનિરડે એવો તો રજાર-
 જીટ થઈ રહ્યો હતો કે, મેલજાના તો નહિ, પણ રામ ને રાનનાં
 લગ્ન સમયે જે વિગતવાપ થયેલો, તેનું લાગતું હતું.

નગરના સાત ને વિઠ મિલિને રાજાંપતી વિઃસરના લગ્ન
 સ્ટીટમાં આવી પહોંચ્યાં છે, એમ જાણવાચને રામ અંતરક્ષકો રોસા;
 ને હરકાંઓએ તેમના આવવાની ખજર આપી, ને પંદાનાદ પીએ
 પીએ થવા લાગ્યો. લોકોએ જાણવાકાર કરી મુક્યા રણી ને તેમના
 પનિમિ જન આદરસકારનો પ્રતિધ્વનિરડે ઉતારે આપી, તેઓના આન-
 દમાં પૂરનો બાગ લીધો. અંગે રાખીના હસ્તકમળને બહુ જ વિનવણ
 રાજપુત આપજઈ રોસા આપી ચારમાંથી ને નામદારને ઉતારી.

ચરિએ રાજાંપતીની મગી મગી હતી, તેઓને જે
 લેખના રાજામહેલમાં બાગન આપવામાં આવ્યું હતું; તેમાં ૧
 કરતાં વધુ મીઠાનાનો લગ્ન આ નામદારની ચિંસ એવો કે

કીડાવેલવ.

નહોતી, ને તેઓનું મન શાન્ત કરવા માટે મુઠ્ઠા દિશાએ જતાએ
 વાસ કાઢી નેહોતો, તેવો આનંદભાસ બોમવનાં હતાં. દંપતી કંઈ
 નિરધોગી એકાં નેહોતાં. રાણીએ પોતાના હિનેચ્છુ બેસન રોકમ-
 રને લખ્યું કે, "રાજપુત કરનાં કોઈ પણ અનિ પ્રિય, અનિ નિર્મળ,
 અતિ કુલીન ધીરાદત્ત નાયક આ સદિમાં છે શું?" તા. ૧૨ મી
 ફેબ્રુઆરીએ આ આનંદી જોડણિ મગવા કોમળને રુચુક, રાણીનાં
 માનુષી હચેસ ઓછ કેન્ટ, ને બીજાં રાજકુટુંબી જનો આત્યાં, જેને
 જોઈ જોતો મદુ આનંદ પામ્યાં. બે દિવસ પછી આ દંપતી લંડન
 પાછાં આત્યાં. સામાન્ય જનસમુદ પેઠે તેઓથી કંઈ આનંદભાસ
 બોમવી શકાય તેવું નહોતું. તા. ૧૮ મીએ વાકેમદામના રાજમહે-
 માં રાણીએ, પાંચાંમેટના તરફથી જે બે માનપત્ર આત્યાં હતાં
 ના સ્વકાર માટે સભા ભરી. એજ દિવસે લંડનના ધર્મગુરુઓ,
 લંડનની કોરપોરેશન, કેમલિજની સર્વિષા ઉત્તેજકાલય મિત્રમંડળી,
 ને સેક્રેટરીના દેવાલયની સામાન્ય સભા તરફથી માનપત્ર આત્યાં
 હતાં, તે પણ લીધાં. એકાદાનું માનપત્ર આપવામાં વેલિંગ્ટનનો
 કશિર અમળી હતો. સર્વિષાઉત્તેજકાલય તરફથી એક પોતાકની
 બેટ આપવામાં આવી. તા. ૨૧ મીએ, હરીસેનની નાટકશાળામાં
 દંપતી ગયાં હતાં. એજ વખતે રાણી પોતાના પ્રિયપર એટલી બધી
 શીઘ્ર હતી કે તેને ક્રાંટ કૌસ ઓછ થી વ્યાધનો નાહટ કાઢ્યા, ને
 ૧૧ મીએ લાઈટ ટ્રેનનો સેનાધિપતિ બનાવ્યો; ને તેનું નામ પ્રિન્સ
 માલમર્ટ હુસાર્સ એમ આપ્યું.

રાજપુત આવજઈનો પિતા કોમળને કાર તા. ૧૮ મીએ
 જર્મની જવા નિકળ્યો! પિતાથી છૂટા પડતાં રાજપુત સગળનેત્ર
 થયો; કેમકે જે છૂટા પડવાનું હતું તે સ્થાયી હતું. સ્થમિનાય આવ-
 જઈને એ સમયે જે દુઃખ સદન થયું હતું તે માટે મુખ્ય રાણી
 લખે છે કે, "મને પિતા નથી કે તેને શું થાય ને મને શું થાય

હીંદી ગણપતિએ બધા કામી છે ખરી, પણ જે વિગણામાં કે ગુચરણમાં તે જાતી પડ્યા હશે તે તરફ જોવાં પડીશ થોડી બરો શર્ત છે. એની જુદીનું ગુપ્તપણું, નિખાવસપણું, પ્રમાણિક-પણું ને જાનિ પ્રાદર્શીયથી ભરપૂર વિચાર એટલા તો એક દવા કે તેનાં વખાણ બદલા શર્ત થશે તેમ નથી. એ સવળાંથી ચળીનાપર તેના ધણા ઉપકાર થયા છે.

સમસાગર ને પવિત્ર કાલથી આ રાગપુત્ર બધાએ દશે તે કાલ મરણ પર્વત તેણે પાળ્યો છે. સ્ત્રી પુરુષ વચ્ચે જાનિ ગાદ પ્રાપ્તિ હતી, ને બંને સદા એટલાં બધાં જ્ઞાનદમાં રહેતાં હતાં કે તેઓ કદી પણ વિષ્ણુનાં પદવા તપન નહોતાં. પ્રેમની સરિના વહેતી હતી; મેદની સાંકળ પડી મગજૂત બધાર્ત હતી, નિખાવસ દિલ્લે પર્વત ઢોંઠાં સમસા પડેલાં રહેતા; બંને એક દિલ્લનાં હતાં ને વિશ્વાસથી પોતાની છત્રીનું પશ્ચિમન સુખ-સાથે વૈભવ વિશેષ બેઠાઓ છે. બહેનકું સુખી રોકું એ જ હતું, પણ હંધરે સુખી ગુપ્તું નહિ પ્રભુ દર્શાવે!

રહેતો, ને તે ધડીમાં ઉચે સ્વરે ને ધડીમાં નીચે સ્વરે ચાલત
વગાડતો, ને તેથી હિંદુઓના સ્ત્રી ગણ તે સાંભળવા બેઠા
થતા હતા. જેમ એ કુળકોસલ દરોરવામાં કુટંગ હતો
તે પ્રભાણે માનવદિતી, સદૃશ ને ધર્મિક પણ હતો. એ જ
વર્ષના જુન માસનામાં ઘસલવું બંધન દૂર કરવા માટે એક સભા
મળી હતી, ત્યાં એણે જાણી કર્યાં પાંડિત મુલાએની સ્થિતિ માટે
બહુ યામણી દરોવી હતી. દુઃખના જનસમુદાયમાં તે પટેલ વટે-
લો જ વળા તરીકે યોગ્યે આવ્યો હતો, તે છતાં પણ ઉચ મન-
સહિતા પુરોષ એની બોલવાની છટપટી સિમ્મત પામ્યા હતા—
જે કે જાણી નીચા સ્વરમાં હતું, તથાપિ લાગણીથી ભરપૂર હતું.

૨-રાણીપર સંકટ.

પરમ પ્રતાપી ને સદૃશપ્રતિષ્ઠાળક રાણીના ઉપર તા. ૧૦મી
જુને એક મોટું સંકટ આવી પડ્યું, ને એથી આખા દિગ્વિ-
સ્તમાં તો રું, પણ દુનિયાના પણા મોટા ભાગમાં ખગભગાટ થઈ
રહ્યો. એ દિને સંખ્યાપ્રત્યે વર્ષિકામાં દરેક જગ્યા માટે દંપતી
બંધનદામના ચળમટેવમાંથી નિકળ્યાં. એક ન્દાના જર્મન રેક-
જામાં બેઠાં હતાં, તેને ચાર બંધ જોડવા હતા જેથી દંપતીની
ચાલી "દાન્ડરીટયુસનચદિત"ની વાટિકા નજીક આવી કે એક તરણ
માણસ, જે કુળના એક ભાગમાં બચ્ચો મોટો હતો તેણે બચ્ચર
નારીને રાણીપર એક પિસ્તોલ દોરી ચળપુત આગળે અવાજ
સાંભળતાં તે તરત નગર દોડી, એટલે રાણીએ પણ માડીમાંથી
ઉતારી થઈને જોવા માંડ્યું, પણ એકદમ ચળપુત તેણે હાથ પક-
ડીને માડીમાં બેસાડી દોડી. પટેલ પિસ્તોલને બાર ફાટમાં
જાડ્યો તે ઉદત માણસ બીજી બેળી ફેડી. જોનાચમિમાં વાસ
વગર રહ્યો. જોનાચમિ ને ચાલીવાનો તેની તરફ દોડી ગયા; તે
પકડાયો, તારે બિલાંનચમે ને સ્વીર હતો ત્યાંથી તેને પોલીસમાં

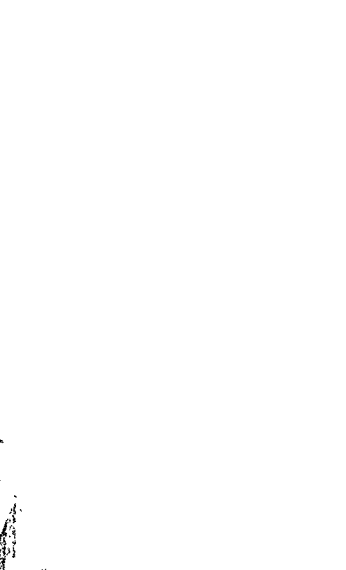
પર ઘરને ચણીખીના દરવાજે આગ્રહ દના તેમ જ એ જ રિવાજ જાનો.
સમા, દરને આમ તથા રિવાજે ખાસ તરફથી પણ માનવજ આગ્રહ
દનાં. પાણીમેલના મુખ્યવસ્તુ સાથે ૧૦૬ ચાકીમાં રિવાજે આમના
દિગ્ગમરો દના તેમના જ્ઞાનિદનપુત્રા પર પછી ઉમરગાંનું પર
આવવામાં આવ્યું, જેમાં ૮૧ ચાકીમાં હતી. સવળા અખીર ઉમ-
રગાં પોતાના મરણનાં રાજચિહ્નો સાથે આગ્રહ દના. ૧૫૬
જોરે વેગિરતન તે જણ સંકટ સહ્યારથી આગ્રહ દવે. હાં
આગ્રહરે જ્ઞાનિદનને પર વાંચે, ને સમરપુરક ચણીએ તે
મીઠામાં ગમણ ને વાજગામાંથી આ જનાર પછી ફેરલાક માણસી
રામપુરનાં પાતાં હાંન આરે આગ્રહ. અંતરહાંની સરત વખતે એ
ચમદપતિને નિરખતને દળરો ભેડ ભંગુ થયું હતું. એક સમયે
ચમદપતિ સમીપ નાટક સાંભળવા થયા, ત્યાં ભેડકિલ્લ એટલી
જાણી હતી કે, ફેરલાક સમય મુખી તે ચણીને ઉભા રહેતુ પડ્યું હતું.

રામપુરજેથી ૫૦ માણસનાં સભ્ય વાજરી તેમના પ્રાણ
લેવાને આરે આગ્રહને ૧૦૦ ૮ મી સુધારએ ફાગલરી સેરનામાં
ઉભો ચણી તેના પરની જાણી લેવા ફેરલાક હાં ને મેળીએ મળી
જારી ને “પરજુ ઉગ્રા” નામની એક માણીના ફેરલાક પાટએ
જમા તેમાં થયું હતું કે, રેક મેળરે પાંચેય જાને તજર
સહને જ કસું- તેનું ખેંડ ફેરલાક નહિ તેમ જાંનું આ માણીના
મેળરનાં નામ મજે નહિ એટલેની જાતરમે સરસર તરફથી મુકર-
રમા મજાનાં તે વગરમે આગ્રહરે સાંચ પેં જાનેક પ્રમરના
આગ્રહ રીયા જાણે ભેડ વજાજોને તેના ફેરલાકની મુધામર
લીધી, ત્યારે આ મુદેવારે પુછ્યું, “હું હાં ચણી સજમન છે”
વધ જાંને પાજો પ્રમ રીયા, “તું આમ પુછતની કેમ દિગ્ગમ-
રો છે” મુદેવારે કહ્યું, “મેં જારી પાંચેયમા પ્રાણાં જાણે તેવી
મેળી જારી હતી, તેથી ચણી હાં નહિ આગ્રહરે પોતાનો મુદે

નિમિત્તે, તે માટે ખીચ રજુ કરવામાં આવ્યું. રાણીપતિને રીંગટ
ચિત્તે રાજકુટુંબમાં પણ આ દેવ બદ પ્રસન્નતાને પામ્યે.

સમમાં રાણીને રાજવૈભવ બદુ આનંદદાયક હતો એ જાણ-
તું વર્ણન રાણીપતિના યુવનચરિત્રમાં વર્ણવે રીતે દર્શાવ્યું છે. તે
તેજ ઉપરથી જાણે ઉપદેશ કરવામાં આવે છે. મધુરમણિણી રાણી
પોતાના પ્રભુવશસ્ત્ર સાથે સ્વચરત્ર નવ વાગ્યાં પ્રાતઃભોજન લેતી
હતી; પછી ફૂલ કે વાટિકાઓમાં મોંજને અથે જતાં રસ્તામાં
ખાટ ખાટના ચિત્રો નિહાળી તથા ફુલની વનરણોની ધટા ને ધારો
જોઈને, પછીઓના કચર, તેઓનો પોતાની માથ પ્રત્યેનો પ્રેમ,
બચ્ચાંઓ નરસે પ્રેમભાવ જોઈને પોતાને પણ પુત્ર થઈ ત્યારે
એવાં જ શાક લગાવશે, એમ જોડી આનંદ પામતાં હતાં લંડનના
અકિંદામની કુળમાં ફરવા જતાં ત્યાં રાજપુત્ર આશ્વજી પાજેલાં
પછીઓ સાથે નેચ કરીને કાગ લીલાલના હાથ મીંજમાંથી પાછા
કરીને કેટલુંક ધરખટવાનું, તે કદક રાજાનીય કામ કરતાં; બપોરના
બાર કલાકે ઉપહાર કરના હતા; ઉપહાર પછી લોડ મેજબોન
સાથે કામમાં વખત સુખરના હતા સંજયાટાંજે રાજપુત્ર ટટ્ટની
માટીમાં ફરવા જતો. રાજપુત્ર નદિ જાવ તો રાણી પોતાની માથ
સાથે જતી હતી રાજીના આઠ કલાકે વાગુ સમય થતો હતો. એ
પહેલાં રાજપુત્ર ચોતરજ ખેલતો, ત્યારે રાણી સાહેબીઓ સાથે
ચિહાર કરતી હતી. જે કોઈ એકલું જાગ માટે જતું તો પાછા
કરતાં એકાદમ એકાંતભાવનમાં જતું તો ત્યાં અર્ધાત્ર તેને મગવાનું
ચિન્તન કરતું હોય તેમ રિમતદાસ્ય વલનથી આવહાર રેતું. બોજન
પછી પુરુષ એકાંતમાં રહે એ રીતિ હોયછે, પણ રાણીને તે નદિ
પરવગાથી તેઓ એકાંત જ રહેતાં હતાં.

જે રોડી પશ્ચિમમાં રાજપુત્ર પ્રત્યે પહેલે અનાદર બતા-
વના હતા, તે રોડીઓનાં અંતકરણ રાજપુત્ર આશ્વજી દરી લીલાં.

પૂર્વેનાં પ્રામ થાય છે ને તમારો મોટો ઉપકૃત થશે. હું. દુનિ-
યાના સપડા નગરોમાં આ જાનિ પ્રવર્ષી નગરની સંપત્તિ ને જુદી
જાનિ વિજ્ઞાન છે; અને તેથી તમારી પ્રાચીન કેન્દ્રોરેયના સંપ-
ત્તિ જાનિ પ્રવર્ષીને પોતે છે. તમારો સાચી નાગરીક થશે તે
નિતે દુ મર ને મોટા સાથે થાન ગમશે! અને રાજો પ્રવર્ષીના
તમારો રાજ્યભિભાવ માટે મને પૂર્વ જ્ઞાનદ પ્રામ થશે છે."

એ પછી રાજપુત્રિ પ્રિયિ કાઉન્સિલના મેમ્બર તરીકે તા. ૧૧
મી સપ્ટેમ્બરે પ્રવર્ષી લીધી. એ કાઉન્સિલના સંપત્તિમાં એ
એટલી તો થાન રાખેલો હતો કે, વિજ્ઞાનના મગ્ગદાવધમાં નેટરો
સમય રહ્યો તેટલામાં દેવમનો મગ્ગપત્તનો દુનિયાસ તથા એક
અપરેન્ડર સાથે રહીને અંધેડ કાવળો અન્ડો અન્ધાસ નાંધે.

૪-યુવરાજકુવરીનો જન્મ.

દરે રાજીનો પ્રવર્ષીના પામે જાન્યો હતો. અંકિમદમના
રાજ્યમેદમાં સુવર થયની હતી, તેથી વિજ્ઞાની તેઓ લેડન
આવ્યાં તા. ૧૧ મી સપ્ટેમ્બરે રાજીએ રાજપુત્રીને જન્મ આપ્યો.
પ્રવર્ષીના સમયે એક કોડ કેન્ટ, રાજપુત આજની, રાજાણી,
મીસીસ લીલી, થાન તથા બીડ કૈયાદની રાસીએ દાગર હતી;
અદાર રુક કોડ સમંત, કેન્ટરરીનો મદાચાવ, લેડનનો આચાર્ય,
કોડે રાન્ડેસર, લોડ પામરેડન, લોડ જન રસથ તથા બીજા
કેટલાં દાગ રાજાની વાસના જન્મદાંજે મોટા પુરોની વધરે
જન્મર દોષ છે, કેમકે તેથી પાતળાથી કુર્ષ અટપટ ઉની થાય તદ્દિ
રાજપુત્રીના જન્મ પછી તુરત જ મીસીસ લીલી, યુવરાજ કુવરીને
સહનિ સર્વે સંપત્તિ સમય આવી. તે મગ્ગુત નાંધાની, સોદર-
વત ને ઉછરેલા જેવી હતી કેમકે પદે જાગરે રાજ્યમાં આવ્યું,
પદ તેના પદેસા જ અચરે સર્વના કાન ફાડી નાંધે એવી રીતી.
પછી નાખી, તેથી તેની માગત મારે સર્વ જાગની આજા આપ-

યુવરાજકુંવરીનું નામાભિધાન

મંત્રી, પોતાના પ્રાણનાથ સાથે યજ્ઞ કરી રાજસિંહાર
પ્રસન્નમાં રાણીપતિની બેઠક હતી એ સમયે પુરોહતો સર્વ મ
ગ્નગાદવાગો દબોલ ચિત્ર સાથે જાગરું હતું; રૂપેત અને પો
એ દૂરોની નાંકાન્નવચ્ચે સંગમી ખટખટ વગમી હતી; કિલે
ભુડમાં માડી હાલત હતી; ખનુ ઈશ્વરમાં સર્વપાતિની કાંતિ

આજ અરસામાં રાણીપતિ આલગીને અકરમાન થયો,
રાણી રીંદદિયી બહુ લાજ થયો. બાકિમદમના જમીયામાં
કેમરેખાપાદુકા પહેરીને તે રમતો હતો, તેવામાં દિમના ખર
તે પાણીમાં પડ્યો. રાણીએ તરફલે બહુ રીંદદિયી વાપરીને
હારી રીને પતિની જરૂરત દાખી. રાણીપતિને રીંદલોડ
પાણીમાં પડી રહેતું પડ્યું હતું, તેથી સદગ માંદગી આવી.

૫. યુવરાજકુંવરીનું નામાભિધાન.

યુવરાજકુંવરીનું નામ પાડવાની કિથ તા. ૧૦ મી ફે
૧૮૪૧ મીને દિને બાકિમદમના રાજમદોલમાં થઈ. રા
નને બહુ સુમેલિત કીધું હતું- તેને સુન્નેરી કપેરી નક્કી
ચલુચાલું હતું. નામાભિધાન કિથ માટે જોરડન નહીનું પવિત્ર
આજુવામાં આપ્યું હતું. મદાચારે કેન્દરતરી તેના બીજન ક
સાથે, ને રુપક આજ વેલિયન જોરડીખર્ચના રુપકના ધર્મ
નરીંદ હાલત હતો. નામ પાડવાની રાગ ચાથા વિલીવમની
વની રાણી એડીલો હતી, જેણે રાજકુંવરીનું નામ વિ
એડીલો-જેરી દયુસા એમ આપ્યું. રાણીપતિએ પોતાની
કીને સખ્યું કે નામાભિધાનની કિથ અમ્મી રીને થઈ ને
પોતી પખા સારા આરોગ્યમાં છે, કુંવરી મુંદર ને મનોદર

પતિ સમેત રાણીધીએ આ હિખુદાગમાં ધણીક
વગમતમાં તથા આનંદમાં જાગ લીધો હતો. નાદકસાગાએ

દાનપત્ર ને શુભશાસ્ત્રો જાન્ય

જેવું વિચાર કર્યો, કે તે ન્યાયને તે મન છે કે
જાણે છે તેમ નહિ હતું. નચ પ્રજાઓએ કાર્ય
એક કમ હતું મિત્રોએ જેમાં રજીસ્ટરને પ્રમુખ કાર્ય
કાર્યોમાંથી એકેયમાં જેમ જોઈ જાય તેમ વિચાર ન
કરિયા મનામોયી હાથની રીતે કારી નાંખાયો વિર

આ જાણ જાણેલી વચ્ચે એક પ્રજાને વિગેર જ્ઞાન
જાણે તા. ૬ મી નવેમ્બર ૧૮૭૧ ને દિને પ્રિન્સ ઓ
જાન્ય વચ્ચે પ્રજાના કાર્ય કરવામાં રાજ્યના
અધિકારીઓએ મહેલમાં જાણી લેતા હતા. રજીસ્ટર :
વાચને જાણે તે કાર્ય વર્ષ રજીસ્ટર કાર્યનાં દા
રિયા જાણી હતી, તે પ્રજાનાં માટે જાણ
દાતાં જાણે અધિકારી કાર્ય શુભશાસ્ત્રોના જાન્યની ક
જાણવામાં વાળે રહેલ સર્વે સર્વે આ જાણનાં
દા કરવામાં જાણ્ય, જિલ્લા જાણેનાં વારસ જાણેનાં
લેવા નવરમાં જાણ જાણે મનાપે જાણનાં રાજ્યમાં
રોડી થઈ ગઈ હતી, તે જાણેનાં જાણેનાં રાજ્યમાં
દાઓમાં ઉપર ને હવે સર્વે સર્વે નહિ રાજ્ય
વન થોડા વખત અનુભવી હતી, પણ તે દિવસ પછી
થઈ પછી અલિનના પછે જાણ્ય લેવાં એવું ને
મેં જોવાને પછી રાજ્યનાં જાણનાં પણ પુત્રનાં
જાણ જાણેનાં પાળે.

શુભશાસ્ત્રો ને શુભશાસ્ત્રો શિશુનાં સર્વ
સંજ્ઞાને અંતેની અંતે જાણી : જેમાં રજીસ્ટર વિ
નામની એક સ્ત્રી માટે પોતાની સંપૂર્ણ પ્રજાનાં રાજ્ય
પાલનપોષણ સંજ્ઞાને માટે દા કરવાને વાંચનાં આ
હતું. આ શુભશાસ્ત્રોના જાન્યની દેખીને જાણે આ

પેર વેલ્લ નામ' તેનું કંઈ ત્યાં નથી, પણ સમગ્ર રાજ્યજન સમક્ષ
જાગડને પરીને કુંડનું એક વડુ એ નામ પાડે છે. આ વેળાએ
કુંડસ્ત્રીના વડા આગાઈ, આજનઈ એવાં એ નામ પાડ્યું. આ
જમ સંધીનું છે. આજનઈ તે પિત્રામદની તરફ ને આગાઈ
માતામદની તરફ નામ છે.

એ કિંથ થયા પછી પડેલા જ્યોત્સ્ના રાજના વંદના છે કે
જળીને પૃથિયાના રાજને ગરદરનો ખીલાન આપે ને તેના
જગર પોતાને હાથે રક્ષીથી ગરદર વિદ્યાઓ પછી લખુએ
પુત્ર ને રતિના સેટ જ્યોત્સ્ના દોડમાં રતિભોજન થયું
કુશળ જન્મન ઉદયમાં આવી દામ્પત્યના દિવાના દિવા છે
૨૦ દાન બાદવીનાં માયાં ભાંગવામાં આવ્યાં, ઉપરાધાપરી :
મનિઓ લેવામાં આવી આ નામ પાડવાની કિંથ મારેનો
મગીને વીસ લાખ રૂપિયાનો ખરચ થયો હતો !

સર્વપ્રકારે પોતાના પૂજ્ય પૃથિયાના રાજ માટે :
અનંત માન બતાવ્યું હતું. વડસરમાં તે આવ્યો તેજ સર્વ
હસ્તનું એ વાર નુંજન લીધું, તેમ પવ્વીક રીતે પ્રેમ પ્રદર્શન
ઉત્તમપ્રતિભા સહાર કીધા; રાજની રીતે સન્માન આપ
પદરોજ્જ્વાળમાં ખામી બતાવી નહિ પૃથિયાનો રાજ પા
પોતામાં હતો, તે છતાં બહુ ઉત્તમ પ્રતિભા મુલો ધરા
એમ ખુદ રક્ષીજી ન કહે છે. સુવરાજ કુંડના જન્મથી :
અનંત સુખ ને આનંદમાં આવ્યાં હતાં, જેના જેવાં કદી
થઈ હશે. એ નામધારે રાજ્ય સંપાદન કીધું, વેતન બેઝવ
ઉત્તમ પ્રિમાધિન એવો નાવલો વર્ષો, પુત્ર પુત્રીનો જન્મ
રાજવાદી વારસ આવ્યો ને લોકો વચ્ચે અતિશય સ્નેહ
તેનાં કર્તવ્યો કીધાં, ક્યો રાજમહા પછ વધી ને ન

આપ્યો. જેમ ખેતરમાં કાપણી કરવામાં આવે છે તેમ
 ધી ધી; તે એટલે સમજ ૧૧૩ માં બનેલીએ માવ
 ન માણસ, એ બોલે, આ કાપણીમાંથી બચેલો, આ
 કાણના સમાચાર કહેવા જવાલાગ્યાં આપ્યો. દુર ન જિલ્લો
 એ કાણુવપર ખીજરપાસને માટે ચલ્યાં ધી ધી તથા કાણુવ જિલ્લો
 ધું: સાંચા રીતે મુકા કર્યા, પોતાની હાક વાંચી,
 જ તે દુર ન જાણી ધી ધું, જવાલાગ્યાં બાજી મુક્યું-એવી
 રીતે જ્ય મેળવ્યો પણ તેમાં મનુષ્યસંહારનું તો પુણ્ય ન નહિ
 બીજા બાણુએ ચીન સાથે ધસાતું હતું, પણ નાનકોન કાણુ
 જઈ પડેલાં, ને ચીતાર પિતાંમનો કબજો લેતાં સધળા મામલો
 સ્વસ્થ થઈ ગયો.

પણ સધળે સાંત થયું ત્યારે કુંજાંની અવસ્થા બહારિક હતી
 મહેનુષમાં પડાડો થવા માંડ્યો. ને વિગતોવીર કોમળને ઉત્તે-
 રણી કરેલા બાંને લોના સંબંધમાં મનગાદ ચાલુ થઈ. ગરીબોની
 અવસ્થા આવી થઈ પડી; રોજ રોજ ખાવા ને પીવા માટેનો પોષક
 પડી સ્વેદ દીનતા ને દીનતા માખરે જળાવવા માંડી, ગરીબોને
 દુઃખાદ ખમાવ તેવો હતો નહિ, લોકોએ જૂનમરો ધણો વેદ્યો
 ને પલું ખમ્યું, પણ વધુવાર ખમવાને તૈયાર નહોતા. એટલામાં
 તા. ૩૭ ફેબ્રુઆરીએ રણીએ પડે પાલોમિટ ઉઘાડી ને સૌને
 સાંનિ મળે તેવું બાણુ ધી ધું. લોકો એ દિને કાંઈ રણીનાં દર્શન
 મારે, ધર, બારી, અગર, છાપરાં ને ઝડપર ચડી બેઠાં હતાં.
 રાજચારી ને રાજસભાનો રખડ્યો એવો સરસ હતો કે, તેના
 કળમારને બળકાતું વળેન કોઈના માનવામાં પણ આવે નહિ. રાજ-
 પતિ, રણીપતિ, અમીર, ઉમરાવો અને બીજા સરેલી પાલોમિટની
 કોળા વધી થઈ હતી. સભામાં પ્રવેશ કરતાં રણીને અમીર તથા
 આમે નમસ્કાર દીધા, ને દર્શી વધારી લીધાં એ કાણે પોતાનો
 પ્રિયતાપ સાથે હતો. પાલોમિટ નેત્રો પર અગ્નિ મંજુલ સ્વરે,

એ જ દિવસે રાણી પોતે રાજવંશી નાટ્યસંમીતશુદ્ધમાં, પોતાને હૃદયે આરોગ્ય રાખી છે, એમ દર્શાવવા મર્મો દર્શાવે. અગ્રે રાજવીન મચાવું ને સોડોએ જલજલકારના પોશાકથી વધારી લીધાં. બીજે દિવસે સખાઓ તારથી ધન્યવાદના પત્રો આપ્યા. ઈંદનની પાકસા-ળાના વિદ્યાર્થીના ધન્યવાદનો પત્ર વંચાયેલ તે સમયે બહુ અગ્રહી રંગ જાગ્યો હતો. કાન્ધરૂપે જ હાથરમેઝા આભાર માન્યો. દત્તો ને જ્ઞાતિ મળ્યા માધુર્ય સાથે તે પત્ર વંચાયેલ હતો. એ જ વખતમાં ચિંતસરથી લંડન સમજીની પટેલવટેસી રેલવે મારગે રાણીએ મુસાફરી ૨૫ મીનીટમાં કરી. રાજમાનાપર પ્રાજુસંકટ આજુબાર ફ્રાન્સિસની તપાસ થઈ ને તે દોષિત મર્યાદી દેહનદીને પાત્ર હતો. આ સમા-ચાર જાણતાં જ તે પિજરામાં બેગુદ થઈ ગયો. રાણીએ પછાડીથી તેને તારમાનિયામાં જન્મદેહનિકાસ કરી.

બીજું સંકટ તા. ૬ જુલાઈએ આપ્યું હતું. બેથબ-મના રાજા સાથે રાણી દેવલમાં જતાં હતાં, ત્યારે વિલીયમ બીન નામના એક જડસાએ પિસ્તોલ ફેંડવાનો પ્રયત્ન કરી. પટેલે પોલીસે તેા એ જન્યવપર લક્ષ દીધું નહિ પણ એક ટેસનેટ નામના મજૂરે બીનને પકડયો, ને તેની પિસ્તોલમાંથી ઘરૂ, કાગળો વગેરે મળ્યા. તે પોતે આ કુન્દો જાણી જોઈને કરવા તૈયાર થયો હતો. બીને પોતાના જાપને એકાદ દિવસ અમાડીથી જ લખવું હતું કે, "અંદા કંઈ નહું જુનું કરશે, મારે તમારે હવે તમારા દીક-રાને દુનિયામાં જોવાની આશા રાખવી નહિ." બીનના પ્રયત્નની ખબર રાણીને તેા એક રાજ્યદેલમાં પડી ફેલતી પીડે. એકદમ આવીને રાણીના પતિ સાથે વિચાર કરી. કે, હવે હસ્તુ શું? રાણી પોતે આજ ઉપગ્રાપરી સંકટથી સજુતર મજગાઈ ગઈ ને આખમાં જગજગિયાં આપ્યાં. વડા પ્રધાને એક બીલ પાર્લામેન્ટમાં રજુ કરી ને તેમાં એવું ફાત્તું હતું કે, આવી રીતની કાપજી વર્તણૂક કાઢ

જાતની હતી. કમળાસનમાં તે આ બોલે જલ્લ માટે ઉઘાડતી
 પ્રાણ કળી કિરકિરણ છે. બંને બોલુકા જેમ રાગદેશવ ભાવ
 વળે હતાં, તેમ જ બહુકુંજમાં પણ વેવાર ભાગવતાં, તે છતાં
 આંસુજલ પ્રદલ્લાર્થ કરતાં વધારે હર્ષ નહોતું—આપણા સ્વચ્છા-
 યોગી મળી ને મળ નેવાં તેઓ ફેરકમાં રેલી મળતાં નહિ પણ
 કળી જાતનાં પોતાની હૃદિ જાતનાં હતાં. લોહ જલમહિમની
 ઓ, જે રુદ્રીશીની સદસરી હતી તે આ જાતનાં કળી હોતી
 આપે છે. તે જાણવે છે કે, રુદ્રી પોતે સાથ જ શામાં કયા દયા
 વળતાં ને કેલ પણ રીતી રાગરેલી રુપનાં નહિ મિથ્યાનિમાન વચર
 જ સર્વ સાથે કામ કરતાં વખતે પોતાની યોગી પણ પહેલવને આજનાં
 કરતાં પોતે રુપનાં જોવાય લે બોળને સાથે લેતાં, ત્રવ કરતાં
 નહિ એક દિવસ રુદ્રીશીએ કહ્યું કે, સખી તુ મળે છે કે, અન્ને
 ને કુચ્છાકુચ્છીને જાણી કહ્યું, પણ તેણે ઉત્તર આપ્યું નહિ
 પણ પછી તે સંધી બેઠી: જાણી જાણી કાને કહે છે? હ નીચી
 તરી, હ તે કુચ્છાકુચ્છી છું' આમ નાચ જાતની વાત પણ
 જોગ કરતાં હતાં નાનાં જાગત સાથે પ્રેમથી લાઃ કરતાં, તેને
 જાણે ને ગીતાજપતું જોળી રહતાં, તથા જાણી જાણી જાણી,
 રાત્રી નહિ, તને કેલ આપેલ, એમ હતી મળવતાં ફરી વખતે
 જેનાં રાંધનાં શાક મળતી લાગે તેને પ્રેમથી મુંગલ લેતાં હતાં
 એક વેળાએ ફરી સાથે રુદ્રીશી કયા રવાં નેવમાં રાંધતી
 હ વળતાં રુપનાં જાણી ફરીએ જોઈ, એકલે કહ્યું "જોયુ કે
 જ જાણી, પેલી જાણનાં:" એ આજનાં રુદ્રીનાં કાને આપે છે;
 અને જાણી સર્વ જલ્લ જાણનાં હતી જાણી

જે અમનની મુલાકાત.

રોડનાં પ્રવલ્લ કંઈ પણ વચરત જો રુદ્રીશીએ જાણી
 પ્રવલ્લ વચરે સ્વિત્ત કંઈ અમનના પોતાના સાથ સાથે

જાણવી હતી. કળાકારશ્રમમાં તે આ બંને જાણી માટે ઉત્સાહની પ્રતિબદ્ધતા ધરાવતી હતી. બંને સ્ત્રીઓએ જોયું રાજકીય જોડાણમાં દત્ત. તેમ જ પરકુલમાં પણ વ્યવસ્થા જોડવામાં, તે છતાં ગાંધીજી મદરસામાં કરતાં વધારે કંઈ નહોતું-આપણા રાજકીય-જોડાણની રાજકીય ને રાજકીય જેવાં તેઓ કોઈકમાં ટેલી મારતાં નહિ, પણ જોડાણ જોડવામાં પોતાની જોડાણ જોડવામાં દત્ત. લોકો જોડાણની સ્ત્રી, જે રાજકીયની સદસ્યની હતી તે આ જોડાણમાં જોડાણ દત્ત કરવા આપે છે. તે જોડાણ છે કે, રાજકીય પોતે સાથે જ કોઈકમાં કરવા કરવા જતાં તે કંઈ પણ રીતની રાજકીય જોડાણમાં નહિ. મિત્રતાનિમાન વગર જ સર્વ સાથે કામ કરતાં વખતે પોતાની ટોપી પણ પહેરવાને આપણાં; ધરમાં પોતે જાણનાં જોડાણ તો જોડાણને સાથે લેતાં, મને કરતાં નહિ એક દિવસ રાજકીયને કંઈ કે, સખી તું જાણે છે કે, આજે જે મુવરાજકુવરીને 'મીસી' કંઈ, પણ તેણે ઉત્તર આપ્યું નહિ; જુ પછી તે મંથની જોડાણ: 'વળી મીસી કોને કહો છો? હું મીસી પી, હું તો મુવરાજકુવરી છું.' આમ ન્હાના જોડાણની વાત પણ જાણ કરતાં દત્ત. ન્હાનાં જોડાણ સાથે પ્રેમથી લાડ કરતાં, તેને જોડાણ ને રીસાળપણ નિહાળે દત્ત, તથા વળી 'ના ના જાણી, કંઈ નહિ, તને કે આપીશ,' એમ કહી મનાવતાં કુવરી વખતે જોડાણમાં વાંસામાં કોઈ મારની સારે તેને પ્રેમથી નુંન લેતાં દત્ત. એક વેળાએ કુવરી સાથે રાજકીય કરવા મળ્યાં: તેમાં રાજકીય વડામાં પુષ્પાવલી જોડાણ કુવરીએ જોડાણ, એટલે કંઈ "જોડાણે માડી, પેલી જોડાણ!" જે આવજો રાજકીય દત્તને આવે: અને પછી સર્વ જાણ જોડાણ દત્ત પમા.

૬-જે અગત્યની મુલાકાત.

રજાઈમાં પ્રવાસ કોપા પછી લગભગ ૧૦ કલાકે
વધારે જાણને વિચાર કોપા. આજમાં પોતાના સાથે.

એ અનન્યની મુલાકાત

પાઠશાળાની મુલાકાત હીપી અને ચાન્સેલર ને વર્તમાન-સંસ્કરે
અપૂર્વ માન આપ્યું. સપાટ કિશોરોએ રુદ્ધીઓનો મનદો કીધો.
સંસ્કાર દોડી લેવી બરી હતી, જેને બીજે દિવસે રાત્રિપુત્ર આવ-
ળાને એક એક ડી ની પડી આપવામાં આવી. આ વખતે વિદ્યા-
ધર્મિએ અચ્છો રંગ મચાવી હતી "હાલે આપણેની ને," "રુદ્ધી
વિદ્યાર્થિની ને" એમ કથાકથ કરી મુકાંડ જુદી જુદી પાઠ-
શાળા તથા પુસ્તકાલયની મુલાકાતેથી રાત્રેથી રંગી થઈને આનંદ
પાળ્યાં. સાંધી ૧૦ નેક દર અર્ધે ઝાંઝે હોઈને, તે રુદ્ધીઓને,
દેખેદાનો સખા દેતો તેને મળવા મળે પ્રમાણના સાં નાસ્તો કીધો.
રૂઝિયા રૂબ રૂબ, તેથી ત્યાં રૂબ પછી ઉમરાવોને આમંત્રણ કીધું હતું.
ત્યારે સર સર, ને બહુ અચ્છી કુદગત થઈને બતાવી રુદ્ધીઓ
પાઠશાળાના નામ રુદ્ધી કુદગતથી કીધો એ સમયે એક સ્ત્રી પુરુષ
એકલાં બધાં રંગર મળ્યા હતાં કે, હાં પછી મળ્યાં વખત ત્યાર
પે ક્યાં જ કર્યાં હતાં તેઓ રુદ્ધીઓ ત્યાં નિગળ્યાં હતાં ત્યાં
નાચ્યાં નાચ્યાં આવી પહોંચ્યાં એક જાણે તેઓના અલગ
કીધો, પણ રુદ્ધીએ કહ્યું, હિર નહિ, તેઓના રંગમાં ભવ પાર
નહિ રુદ્ધીઓએ તેઓના રંગર બહુ લગ આપુ ને ત્યારે તે
સ્ત્રી ત્યાં ત્યારે તે પછી હસવાનું પુછ્યું જ શું !

એ પછી વસ આખરે રુદ્ધીએ તેલક પોતાના અમરો
કુલાકાત લીધી. પહેલા સર રંગે પીલવા મુલાકાત મળે
ત્યારે કિશોર મળે અરિય પ્રસિદ્ધ વજીરના સચાની કિશ હા
આઈએની સ્ત્રીની મુલાકાત લીધી, ને તે જાં હાં જાણી
તે જાણે રુદ્ધીઓ મુલાકાતે અને રુદ્ધીના મનમાં આનંદ
તેલકમાં આવી હતી રૂઝિયા ત્યાં અમરો નાચ થશે, તેમાં
રુદ્ધીઓ સારાં કિશન સાથે નાચ્યાં, એ વખતે તેમની કુદગ
જાં રંગર થયાં, તેમણે રંગરમાં એમની કુદગત
પાઠે તેવી હતી કિશોરમાં કુદગતે તેમણે રંગરની

મહારાજુ & મું.

રાણી જીવંતબાવ.

નવરંજનના પાંચર. સારું વિવેક પ્રાપ્ત્ય અનુપમ રંગ
અનિલ કામગીરી જેવી રમી વિદ્યોતિયા, કાચ વિદ્યોતિયા પટોથી
તે વચ્ચેનાં બંને પ્રાપ્ત્ય તે પાંચ સારી છે વિદ્યોતિયા
તે પુરુષો સદાચ બે છે અમરમુખ્ય ને મન મન કરે છે.
અનંતબાવ તે અવધાનિય રંગો છે અમરમિતી પે તે મદાધે
છે. કુલનુપમ અનંત પે છે અમરમ. તેમ જ અનંતબાવ તે
જેની એ જ રંગ રાખી રી છે વાંચનુપમ અનંત વિદ્યોતિયા
એ રી રી છે. તે અનંતમન-મન રી છે અમરમે રંગ, અમરમી
સંગ મન રંગ રી છે, તેમ જ રંગ રાખી મુખ-મુખી એ રી
રી છે એ જ અનંતબાવ વિદ્યોતિયા આ બોલે આવ છે.

૧-અમરમહારાજુ મહારાજુ.

વિદ્યોતિયા અમરમહારાજુ. અમરમિતી આમરમે સારું
રંગ રી છે. તે સારું અમરમ પુખ્ત વચ્ચે મુખ બોલે છે.
અમરમ આમરમે સારું એમને પુખ્ત સંગીતો તર સારું છે.
એ રી અમરમી સારું અમરમે રંગોને આમરમે સારું કરે
તર છે. એ રી એ રંગોને અમરમ આમરમે તરિય જ રંગી
રંગોને અમરમી મન-મન રંગો, સારું તે આમરમે મદુ અનંત
રંગો રંગ. અમરમે મુખ-મુખ, અમરમે આ મદુ-મદુ મન-મન
મન-મન તર આમરમે રંગ, તેમ અમરમે ઉપમરમે રંગો.

૧૮ મુ પાં પુર વચ્ચે આમરમે, તે રંગીપર વિદ્યોતિયા
સંગ-સંગીતો એ રંગોને રંગોને આમરમે અનંત આમરમે
એ રંગીપાની મુખ-મુખ આમરમે પાંચ આમરમે, બે રંગો,
એ આમરમે તે એ આમરમે રંગ. અમરમી તે એ રંગીપાની મુખ-મુખ

સુસરાજીનું મરણ.

એણે કારી પા ચામોડ સખીના ધણુ પ્રેમ છતાં પણ કેટલોકવાર
 ને શુદ્ધજીવિ વખરનો દેખાવો. તેને ખાતું પીતું, મોઢતું આઘતું, કંઈ
 પણ ગમે નહિ તે પોતે જ પોતાના એક મિત્રને લખે છે કે, "કુખ
 આખું તે આંગણતું, છુટકો નહિ. કમનસીબથી વિચાર થયો, ને
 પોતી મળી વેગાલી આંગણું નંધ થતુ એ જોવાને, તેને મરદ
 કરવાને, તેનો હૃદય આશીર્વાદ લેવાને, રે હાથ! હું સમર્થ થયો
 નહિ. અદિયાં અમે-દેહાં, વિદેહરિયા ને હું રાતાં, આસપાસ બીજા
 નેજા કંઈપણ સમજાયા નથી, તે વચ્ચે એક છિયે." રાગપુત્રને એક જ
 વિધામો લેવા જોત દડું, કે તેણે પોતાના પિતાને કસી રીને કુખ
 આખું નથી; તેમ એનો જીવ પણ સારો મુખી હતો.

પુત્ર જ એ જરમની જાણને તૈયાર થયો સખી અને એને
 પા પરેણી જ વિચાર થયો, પણ તે એ સદન કરી સહવાં. રાગપુત્ર
 કાવરથી લખે છે: "પ્રાણસખે! હું એક કલાક થયાં અને આખો
 હું. અને તારી સાથે જે સમય વીત્યો તે સંભારનાં દિવસોર થયા
 છે. બાગદામિ! જ્યારે હું આ લખું છું ત્યારે તમે કુજોપાણી લેવાને
 તૈયાર હો. જ્યાં મેં મર્ડ કાલે તમારી સાથે જન્મન કાપી દીધી,
 તે જગ્યા આજે ખાલી છે, પણ તમારું અતર માણ વગર ખાલી
 નહિ દોષ." પછી તે આજેથી ને પછી કેલોનથી કેટલાક પ્રેમ
 કરેલા પત્ર લખે છે: "દરેક દરેક પમણુ અને તમારથી દર લઈ
 જાય છે." ગોપથી એ લખે છે, "મારા કુટુંબને મળવાથી જે મને
 હાં વાળ્યો છે તે જો તમે જુઓ તો તમારો વિચાર વિચરી જ
 જાવ. હું તમારાં ધણાં વખણુ કરું છું." પોતાનાં તણનાં બાગદા
 માટે રમકડાં હોવાં તે પણ લખી જણાવ્યું, ને વિકીરમાં લખ્યું
 કે, "મારી જુની વઢાલી બૂમિ જોનાં મને કેવું વધાવપ પડે છે, ને
 મારી પ્રિય અર્ધજના મારી સાથે આ મુખમાં જાય લેવાને હો
 તો વળી કેવો પરમાનંદ!"

હવે આપો, ત્યારે થવું પડે જમણે હવે. એવું પણ ક
વર્તુળમાં આમે હોદ પડે હતું ને તેની આધુનિક ભાવ
નવાઈ થઈથી તેના હરીશ્વર પામે. પણ જનરલ થવું પણ
પમખા લીધી છે, ને તમારો જાગે અને હરિવૃક્ષ મેળે હરે
આજ મુલાકાતે સંદેશ તમારી સાથે લઈને ઉઠાવે. બીજી
પ્રિન્સ એક વેસ્ટને જેવા જનરલ થવું આપો, ત્યારે ક
પ્રતિષ્ઠા પાવનીય લીધી હતી. પણ થવું પડ્યું-પ્રિન્સ
વેસ્ટ થવું છે" "આ તમારી સાથે જ છે" "હાં, એમ જ"
પ્રિન્સ, કેમ છે" તેની સાથે એક દેડે દીને પડ્યું. ને પણ તેના
બાજુએ ઉભો સી થવું બોલ્યો "એ તમારો, આ તમારો પ્રિન્સ
તો ત્યાં જોયો છે." રૂબીનાને ત્યાં રાજા હારિશ્વર, તેની રૂબી
વિંદો પણ માણસ હતો. તેઓ એની માથામાંથી પુણી થવાં.
જોઈ દેખાએ પણ જનરલ થવું રૂબીની મુલાકાત લીધી હતી.
રૂબીએ સ્વપ્નવિષ એક અવધારે બંદે આપ્યા હવે, જે જેવાં
જનરલ થવું જનરલ થવું તો જુદા નામના જુદા સામે

૩—ઝારની મુલાકાત અને પુનઃજન્મ.

આ વર્તો મુખ્ય જનરલ રૂશિયા ઝારની મુલાકાત છે. જર
નિર્ણયસ દેખાવે પણ સખ્ત હાથે, કાંતે જ્યાં પણ પાવની,
મન હવું કરવારો હવે. હવે તરબુતરમાં જ્યાં આપા રાજ્યમાં
એવો જનરલ ત્રાસ હવે. રૂબીનાં તેની મુલાકાતથી પુણી તો થવાં,
તપિ તેઓ જણાવે છે કે, રાજપુત આજન્ટ અને રૂશિયા રીઝમાં
અરમાન જમીનનો તમારો છે. ત્યાં ૧ લી જુને ઝાર નિર્ણયસ પાવની
સનિઃ નોકમાં આપો, તે પાવરો રૂશિયા એકથી આપાવતા મુલા-
કામાં ગયો. એ જ દિવસે રૂબીનાને રાજા પણ બહિષ્કારમાં રૂબીની
મુલાકાતે આપો હવે. બીજો દિવસે રૂબીનાને આજન્ટે ઝારની મુલા-
કાત લીધી ને બીજો અર્થ આદરસાદથી મન્ય બેઠવા, પૂર્વ પ્રેમ

અરસામાં રણીપતિ આવગઈને પ્રિય કુતરો મરણ
 મળ્યા કાંઈથી ઘટ્યો. આ કુતરો પત્ની નિમત્તલાય દત્તો,
 પત્નિ તેણે રણીપતિની સ્ત્રી બનતી હતી. તેની
 માર એક કાંસાના પૂતળાની શદ્ગીરી મુઠી છે.

૪-સ્કોટલુંદનો બીજો પ્રવાસ.

બીજા વિદેશિયને સ્કોટલુંદના પહાડી મુઠકા નેચાને
 દત્તો દત્તો ત્યાંના રમણિય વંચે, ધુમ્સિયને બદલે
 ક તેવાં આકાશી મેદનો, નદી અને નાગાંઓ, સરોવરો
 પહાડો ને ખીણો, એ જ્યાં પહેલા ન પ્રવાસથી મોદ
 શાખા દત્ત, એટલે બીજા વેળા ત્યાં જવાને મન
 તેમાં કંઈ અશ્વર્ય જેતું નથી. પહેલા વિચાર તો
 જવાનો દત્તો, પણ તે દેશની અસ્તરવાને લીધે તે
 જાઓ ને પ્રાણનાથ આવગઈ તથા “નદાની વિદી”ની
 જરૂર મદિનાની ત્રણ હ મીઠી વૃક્ષીયથી નિઃશ્વાસ
 મેળાં, ત્યાં પ્રભાતની અંતર ધન્યવાદ આપે, ને
 અત્તલિમાન પ્રાણને પૂર્ણપ્રેમ દર્શાવે. એ ન દિને
 એકાએકથીતદ પહેલ્યાં, જ્યાં એકવિધને પોતાના
 રી સંપૂર્ણ રીતે સન્કાર કાપે. બહેનએકથીતદ એ
 રમણિય ને મૃદુલાર્થથી જરૂર જાણ છે. અત્તપુ-
 ત્રાન જણાઈતી રચના વારંવાર નિદાગતાં ને વનચરિત્ર-
 મ આડીમાં અત્તેન પ્રેમથી વૃમ્ભાં દત્તો દુષ્ટોયની પહાડી
 રમક મારે. દેખાવ, મેરી, દમક ને જુવત્યા ધાવ, મ્હીન-
 અવ રચના, તેના પ્રતિફલે થતા જુવજુવ દેખાવે,
 તેણે તેનું સ્થિતિ નુત્ત, દત્તો ને જગમાંજાવે સિદ્ધર,
 એકાની રીત ને સન્કારપત્તું તથા પોતાના અન્તર્યાને
 જાણી રી શદ્ધ નેહને, અત્તેયની જાણેને શત્તું આનંદ

કારેશા વખતની એક વર્તમાનપત્ર આ પ્રમાણે મોંઘ લે છેઃ—એક દિવસે પ્રજાનમાં સાત જગે ચળીત સાગ પાણીમાં મઠ ઊડીને જલાર નિકળ્યા ને ઘોળીખાનોએ તે ફેટલેક મુધી ત્યાં નદિ ત્યાં મુધી તેમની તરફ લગ્ન પણ દીધું નહિ; પણ એક દહાડાંડરે હતું કે, એ તો ચળી છે, ત્યારે તેના અગરસી દોખા ચળીપ્રીએ હતું કે, તેઓની ફેડ જાગ નથી, ક્યારેય સારે પાછા આવ્યા. ચળીપ્રી પોને ઝડી સ્વારીએ, મગ્ગન ઉડાવતાં, મોડે ઝેલનવીવનની પર્ણકુટિમાં ત્યાં ત્યાં જાને શ્રુવરનો વિલસો વેંદય જવાની મરણ બતાવી. માત્રમ પડ્યું કે, હજી અગર સાદેજ તો ઉડ્યા નથી. મારે તરફએ તો ફેટલેક સમય મુધી ચળી પોને રાખ્યું છે, તે પાછાનું જ નહિ.”

ચળીને પલ્લેમાં મુસાફરી કરવાનો જલ્દ શોખ હતો ને દુઃસ્વચ્છી કરવામાં જલ્દ જ્ઞાન લેતાં લતાં પોંડવાનું થવામાં એ નામગર એનો છે, ને તે દોડાવવામાં, ફોર્ડ સાધારણ સ્વચ્છને તો છા, પણ સાગ દોઢિવારને પણ હજીવે. એક દિવસે તો ફેડ દુધોત્યની ડચી રેશીના ચિખગર પોને ચડવા હતા, ને ત્યાંના દુમગ દુમ-રીવાળા ઝગિયામણે આમ એકને મંત્રે છે કે, “આ તો એક અદ-ભુત જ હજીવના ને વાંટિકાધિનો પાડ છે. અદિયા માત્ર એક ડાકાળો જ છે. નથી ખરું, નથી ફોર્ડ પ્રાણી, પણ નિર્ગોષ ઘોંઘા! તેમનાં શીવડાં શાં મુર છે! કાગા એ સાથે ફેડાં રમે ! જ્યાં તેમની આસપાસ મુર દિખશે તરેલાં છે.” આવી સંસ-ખ્યા મહાગળીત ફેડે છે કે, ‘એ ફેડાં ફેડાં નથી.’

ફેડાંમાંથી પાછા ફરતા જતા રપતી પળાં મિલકેરે થવા આ પાલે “પલ્લે ને હનિચાળીની કૃપિ તને તમગર.” એમ હતું.

પન્દરાજવંશી પરોણા.

રાજાનો સુર્ હિંમિષ અર્જુણની મુશ્કાતે ત્રણ દિવસ આ-તરે વિરસાવડમાં આપેલ ઉત્કેશ, આ મનસુખ જલ્દ અવસરો

વિઃસત્તી દારપેરેકનના મુખ્ય હાથ વિઃસરના માનવતના પ્રતિ-
ઉત્તરમાં રાગએ જળાન્યું છે, ઉચ્ચંદ ક્રાન્સ વચ્ચેની મેરીના સંભ-
વમાં આ બનાવ બદ્ધ અન્યનો છે, તથાપિ તે અન્યોઅન્યના
અબ્બુદય મિત્રાવ બીજી હઠિયા મારે નહિ ક્રાન્સને ઉચ્ચંદ પાસથી છે
ઉચ્ચંદને ક્રાન્સ પાસથી માત્ર મેરી મિત્રાવ બીજાની હઠિયા નથી
તા. ૧૩ મીએ રાગ સ્વરેક સિધાવો ત્યારે પણ બદ્ધ માત્ર આપ્યું હતું.

રાગવંદી પદોજાના વિદ્યાવ ઘણ પડી સમુદયપદને દંપતી
મળાં, ને ત્યાંથી ક્રિયાસજને મળાં. રાજીથી એ લખાથી બદ્ધ આનંદી
જળાવાં, ને ત્યાંજ રહેતાજ કરવાની હઠિયા પણ દર્શાવી. વિરી ઈલા-
નેકાની અરકથમન હતી તે ખરીદી તા. ૨૧ માં અકરોગરે,
નેવસને મિતેલી ક્રાન્સકની લગાવિ વિજ્યક્રિસવ દેતો. તેથી
પારિમાલિકમાં નેવસનની નંદા, નામે વિફટરીની બેટ લાધી. એ
નોંધાવર એક લેખ દેતો છે "અરે નેવસન મરજી પામ્યો છે," જે
ગેતાં રાજીનું હદય બચાઈ આપ્યું ને આનું પગા. ત્યાંથી નંદાનો
પચાદબાવ ગેતો, ત્યાં એક લેખ દેતો છે, "ઉચ્ચંદ હઠિયા છે,
સર્વે પોતાની પ્રગત જળાવે." જીનમાં નેવસનની મરજી યેવા ગેતો
એ ગેતો તે નામદાર હદયમન ને ખિત મુદાવગાં થઈ મળાં દર્શા-
નંદા છેવતાં પોતે જળાન્યું છે, તેના માત્ર મારે સજામની નહિ
કેવી, પણ વદાજીવિયાએ તે જવગવદાર દર્શાવે.

૬-દોષલ એકસરોજ-બીજા બનાવો.

મજાન પુમસિયો દેતો ને દિવસ જાન દેતો, પણ તા. ૨૮ મી
અકરોગરો દિવસ પડેા જામત દેતો. એ દિને રાજીથી લગાવની
ક્રિયાસરોજ જાને પુત્રી મજાન દર્શાવે તો એ લેખાએ પણ એક
થઈ હતું. અરિયલમથી ને દેવર એકસરોજના નર મજાન મુખે
પુત્રજા ઝીરેલી હતી રાજીની સ્વરી નિરાગતાં બદ્ધ દર્શ જામતરજ્યા
આવી. રાજીથી લેાઃ મિત્ર સારે ક્રિયાસરોજના મજાનમાં દખત

સાચા દત્ત બધીન મધમાં પડુએને નિદાગી, એકે જાણ એકે જોગીને ધા કરતું ના પાંચ પચાસ ઘડ પડતી હતી જે કે લાથીઓ, સિદ કે વાપનો ચિકાર નહેનો, તથાપિ ખીજાં બનાવરો પજુ વિદ્યાગ દતાં સપગાં મળીને ૨૦૦ સસલાં, ૫૦૦ વાચન પડુ ને એક દીર્ઘમંત્રુ પડીને વિષ્ણુ દત્ત, તેમ કેટલીક વનમાંગર, જે વિદ્યાગ દત્તી તે પજુ ચિકારમાં સપડાઈ હતી.

આ ચિકારથી પાછા ક્યા પડી બનો હતી એક શિષ્ય ચેસિટનને મળ્યા મળ્યાં મુન્યાકાન તાન ખાનગી હતી, છતાં છાપાવાળાના બનો ત્યાં ફરી વળ્યાં તેથી એકે ગુપ્તમાં છાપાવાળાને કહ્યું કે, "બસા માબૂઆ, મને શ્યને સનાપો હો" મારા ધરને છાપા સાથે શું સનેપ હોઈ" આ પ્રમાણે ખાનગી ગૃહસ્થ તરીકે એકને ત્યાં રવાં છે, ને એક સાથે એક ગમ્મત ઉડાવે છે. ત્યાં ખાનગીની, માનવાનની દીક ગમ્મત ઉડતી હતી વખત બે વખત ગુપ્તી ને એક ભાવદીકરી પ્રમાણે સાથે એક જ નોંઝાપર બેસતાં, રખને સાથે જ રખતાં ને સાથે જ લમેલાં જમતાં દતાં રાજપુત ચલિકમાં જમે, તથા લાંબરેનીસ ખેડતો દતો, ને વખતે મુન્યાકાને જમે દતો. બદિયાં રાખીથી પોતાને રવરને રાપેલું એકનું રક્ષા મેલઈ ખાનંદ પામ્યાં.

ગુપ્તીથીને ૧૮૪૫ તા ફેબ્રુઆરીમાં પાસાંમેલ ખુશા કાંધી પડી જ્યારેન મળ્યાં ત્યાંથી આવીને આસપર્સની જગ્યાનો રખને લીધો. આ જગ્યા વિદ્યાગ, સોદરથી જરપર, તેમ ખાદક પડુ છે. ત્યાં જુદા મદેશની દારપર ગુપ્તીથી માટે નવો મદેશ ભાંધામાં આવ્યો છે. તા. ૨૧ મ્હાં નેને દિને આપર્સ નરના નિમંત્રણને પન્નચરસચા પચ દબીનના સોદે ફેરે બકિમલામના મદેશમાં આપેલ ગુપ્તીની આપર્સમાં જગ્યાની દિશાના વર્તમાન બજારમાં ત્યાંની પ્રગતનાં દારપ દર્શાવેલ મળ્યાં ગુપ્તીથીને આ પચના

૩ આત્માં બોનમાં પોતાના પ્રાણરૂપા આત્મજીના વડા શિશુ-
બોને રાણીથી મળ્યાં. પછી આત્મજીના નવાનાં કુપડાંમાં ગયાં.

જોઈને રાણી કહે છે કે : 'એ નવાની મુંપડી જોઈને મને
પ્રાનંદ પ્રાપ્ત થયો, સપત્તે મ્યતે પ્રથે, ત્યાં જેમ હતું તેમ જ સર્વે
દે, ચાડીમાં ગયાં, ત્યાં લગભગ ૬૫ જેથો, ત્યાંથી ફેરવન-જે ૭૬
ર સમગ્રમાં છે, તેનો દેખાવ જાડુ રમણીય દષ્ટે પડ્યો.' રાણી
૧ પોતાની જમીનાં સ્થળો નિરખાવતો ફરતો દર્શન થતો દરે
જન્મભૂમિના અભિયાનીઓને જ ખબર પડે પૃથ્વીના મદ્ય
તરફ અત્રે રાણીને મોટી લ્લાફન આપી હતી ત્યાં મદ્યરાણીન
સામની સેવાનાં, ત્રીસરાં પૂર્વે વાટરવુના રજકેત્રમાં જે પુત્ર
હતું, ને તે પછી જે મદ્યનિલય મેળવ્યો હતો તેનું રમણ
ત્રી, દુર્લભ દર્શનિન પોષાર વચ્ચે, મદ્યના પ્લાસાઓ પીવા માંગ્યા
થી આ સજ્જામનીથી ગદ્યદિન ચર્ચ મર્ચ. તા. ૧૨ મીએ બોનમ
થોવનનું પુત્રનું ખુલ્લું મુકવાની વિચાર જોઈને સંખ્યાકાળે રદિ-
બોને સમુદાય ને કોલોનની રાજની જોઈ, ચત્વરંથીઓ નદી પસા
ને કોલોન ગયાં, ત્યાં જતાં પુત્રપરથી અનિ બજામરી રાસન
રખી દંત્ર થયાં હતાં. પછી ગામમાં ફરી રેલવે મારગનું શુભ
છાં આત્માં. ફરીથી કોલોન જોવા ગયાં, ને પાછાં શુભ આત્મ
રે બેઝલ્થમનાં રાજન રાણીને ત્યાં પદરોષ્ટા તરીકે રવાં. રાજન
ત્રિના ગાવન કંઠનું હતું, ત્યાં ખાસ રાણીથી મારે જોડાવથી ગઝલ
વામાં આવી હતી. ત્યાંથી બીજે દિને નદીની સહેલે નિકળ્યાં,
શુભ અદ્યતન ચમકારો ને જન્મ રચનાઓ નિરખી, જંગલીઓ
રાજની કીડાઓ જોઈ, જાડુ આનંદ પામ્યાં. નદીમાં ફરતાં કોલોન-
વાની પહોંચ્યાં; ત્યાં ૨૦૦૦૦ માણસોએ સજ્જામની આપી હતી.

જે ત્રણ દિવસ હુમબોલ્ટ, જરુઝર્ગર્મ આદિ સ્થળે ફરી
૧૦ ૧૬મીએ કોલર્ગ, સમગ્રને ગામ આત્માં. અદિઆ જે

[illegible]

પાછાં રૂપે, ને પાછાં જરસી મથાં એ ન પ્રવાસમાં યુવરાને નાવિક નરીક પડેલા ન પોતાનો દેખાર દીધો હતો જેથી ઘટપરના નાવિક અને ખીલખો બહુ પ્રસન્ન થયા હતા જરસીનો ઘાટ ને રમવા જોઈ પ્રસન્ન થયેલાં રૂપેની દેવમાડિય મથાં; પછી ત્યાંથી હોર્નવાલ આગ્યાં સમુદ્રની કેટલીક અદ્ભૂત રમવા જોનાં હોર્નવાલની ખાજો જોવા મથાં; ત્યાં પ્રગ્ન નરસી પ્રસન્નપર્યંત રોસની કરવામાં આવી હતી અંગેથી પાછાં યોસજને આગ્યાં.

રૂપેનનાં લગ્ન ને આલખઈની યેહુતા.

કાન્સના રાગ સુર્ષ દ્વિવિધ સાથે રુષીધાનિ ધજો ધરવટ હતો રો, પણ રુક્મણે સત્તી બાળનમાં તેવી વાનને રૂર્ષ સંબંધ નડોતો. રૂર્ષ દ્વિવિધે રૂપેન સાથે ધજો સંબંધ બંધવા માંઓ ડ્યુક દી હોર્નવાલ અને કાન્સના સુખી સાથે ને સુર્ષના બચીત ડ્યુક ને કાઇનાં લગ્ન રૂપેનની રુષીની બટન સાથે કરવાનાં આગ્યાં આ લગ્ન ઈન્દ્રની પ્રગ્નને નિષકુલ મમી નદિ, ને બ્યારે રુષી વિદ્યેદ્વિ-લાને સમજાવવાને રુષી એમીલી ઈન્દ્ર મળાં, ત્યારે રુષીઓએ પોતાના દરજ્જાને ધરતો ચોખ્ખ તેને આવકાર દઇ, તેની માંગણીને માટે ધજો મંબાર કાન્સમાંના પાણી આ પ્રમાણેનાં લગ્ન થાય ન નદિ, કમકે તેથી દેસ-રાજને ધજો બચ છે. એમ ચોખ્ખે ચોખ્ખું જણાવી, એક મિટા રુક્મણે ખીલ રુક્મણસાથે સંબંધ બંધાવથી, સર્વિતને કેટલું સોવતું પડ્યો તે પણ સંજગાવવામાં માફી રુખી નડોતી. પણ દ્વિવિધે રુષીની વાત મણકારી નદિ તે રૂપેનથી વચો, જેનું પરિણામ ધત્તુ માફું બોલવતું પડ્યું, આ વાત માત્ર રૂપેને ચડી છે, તેવામાં રૂપેની દેવંતકાનુમાં પ્રવસે નિકળ્યાં. માર્કિવસ ઓર સોલીસજરીને મુકામે મથાં, ને ત્યાંથી ડ્યુક ઓર વિલિંગ્ટન, લોર્ડ મેથનોર્ન વિગેરેને મુકામે પધાર્યા. હેટફિલ્ડમાં રુષીને બારની રમણીવત્ત જોનાં ધજી મજી

અર્થ દલીઃ જેમાં રાણીથી તથા રાણીપતિના સંબંધમાં પ્રસંસા ને
જ્ઞાનદનક કાંઠે મહારી મહારાણે મુક્યા છે. તે જ દિને પછી બંને
દંપતી ફુલમાં ફરવા ગયાં. લગ્નમડપો અન્ન પુલીકાલી રવા દવા
આમર્ષ માત્ર એક સાથ જલનમાં દોડે ને રાણીથી સંખ્યાંજાના
પોસાકમાં દતાં. પહેલે ફુલમાં બુલબુલમણીમાં પખાં, પણ થોડે શમે
ફુલમાં આજાં સેટ જોન પાડાગાના સેતુ નજીક આજાં કે
શામીવઝોનો રંગ, મસ્તી, રાગ, તાન, સૂર સાથે સંજગાચ લાગ્યો,
તે શુભનાં દંપતી મન થઈ ગયાં.

બીજે દિવસે દેવી આઃમાન્ય મહેલમાં લેરી બરવામાં આવી,
ત્યારે શિક્ષા, વાગ્યુઓ ને સ્ત્રી પુરુષ સજગાં હાજર દતાં.
રાણીપતિએ પણ લેરી બરી દલી એ જ દિવસે ઘોડો નાસ્તો
થયો હતો, તેમાં સર્વે સામેશ થયાં હાજરો સ્ત્રીપુરુષે ત્યાં હાજર
દતાં. તે જ સાંજના પછાં ફરી લેંડા આજાં.

૧૦-રહોટલાંને ત્રીજે પ્રવાસ.

દુ એકવાર જાણી થયો શું કે, રહોટલાં જેવો રમણીપ ને
કુરતી સ્વનાથી બરપૂર દેશ બીજે નથી રાણીધીનું મન તે
ત્યાં જ રહોટલાં દત્ત. વાત હત્યાં રહોટલાં, રમે રમતાં ને મોજ
કોમવાં રહોટલાં જાણે તેવાર થતાં તા. ૧૧ મી અમરો
ત્રીકવેગા રહોટલાંના મેટો ને બીજા દરિયાનાં સ્વેચ્છા નિરખવા બુલ-
લકુંવરી વગેરે સમાજસદિન, રાણીધી નિરખ્યાં. પહેલે સમુદ્રપર્યટન
કરતાં કરતાં સીરીલીના રાજામાં ગયાં. અદિયાં જતાં પુષ્કળ દેરાળો
આગ્યો, કેમો વાગ્યાં, ધૂમસ ને તોડાના દરિયાં બધાં સંજાખાર
થઈ પખાં સર્વે સમુદ્રપ થાગ્યો ત્યાંની નિકળેલાં મીઠાઈદેવન
બંદરપર આજાં. ત્યાંથી આમમાં રાણીપતિ ને બીજાએ ફરવા મયા
પણ રાણીધી તો તુટકપર જ રવાં ત્યાંથી ફરીને કારનદન નજીક
સહ, ઓઈલ ઓઈ મેનપર વખાં ત્યાંથી કેટલાંક ન્હાનાં ન્હાનાં બેંદરોપર
ફરીને, તા. ૧૮મીએ કાઈલસ ઓઈ જમુદ આવી પહોંચ્યાં. અગે

રહોટલુંને ત્રીજે પ્રવાસ.

વિચીરમયમાં ત્યાં રાજપુત આસનરે કોડસો જ મુખ
 આવે ત્રીજા વિચીરમના સમયમાં મેકોનાની કાપ
 અદ્યપિ પથેત જાતારવામાં આવે છે. મહીનકોના
 પસંદ કરેલી ચાંચરેકી નામની જમ્બા, કે જે લેખન
 લતાપર આવેલી છે, ત્યાં રાણીથી જાન્યાં અત્રે રામ
 કાન્ધારે અત્રે અમારી વાટને રામરામ, પુણી નિ
 કરવા પડે છે; કેમકે પશ્ચિમના ટાપુએ ને સરોવર
 મહીં મેદિન કાપાં છે; જિ પડીની જાન્યાં કાન્ધાર
 વાતાં, માયા ને રમવાથી બરેલી લાગત વયેલી છે. આ
 રહોટલુંના ફરમુસ રાજની હતી હાથનું રહેણાજ
 એમનોને જાણું હતું; જે લોડ વિચીરમ બેન્ડીક
 લખોન્ બેન્ડીકના તાગામાં હતું, તેજે તે સ્થળ
 આપું હતું. આ મહેલ પછે અન્હો છે ને તેમાં
 વાજેત વસ્તુઓ છે. સામે જ લેખન સરોવર આવે
 જમ્બા મહીં રમણીવ જમ્બા છે. અદિયાં સ્વાં ત્યાં
 કીમિ રમજું, શિકાર કરવો ને ચિત્ર દાદ્યામાં જ
 હતો. રાજપુતે મર્દની બરેલી મમવાઓ કાપી હતી
 ખૂન લટકી મજાઓ મારી હતી. ત્યારે જાગોકો દુ
 દોડ ને ધરમાં લમાલમ કરી મકનાં હતાં. ચાર અડ
 એવા જ્ઞાનંદમાં કાદવાં કે, રાણીથીએ લોડ કેન્ધમે
 ને કે દવા ખરાબ હતી, તોપણ હાથલેગની છંદનીને
 છે. વરસાદમાં ફરવા જતું કીક લાગતું નહિ, તોપણ
 મગતી હતી. દરેક દેકાએ કંઈ કંઈ ખૂબી જેતું હતું
 ચિત્ર રિશર ઘર જોત હતું. ત્યાં આંખ નગર નાં
 ને જ્ઞાનંદ સિવાય કંઈ જ હતું જોની નહિ. ફરીને આવત
 લાગતી, ને જાગનપર અન્હી મજા કરતાં હતાં.
 પડવાથી સપગાંઓ પાછાં પર તરફ ફર્યા ન ત્ય. ર

આખું યુરોપ અને સાથે ઇંગ્લેન્ડ ૧૯૧૧

સ્વદેશમાં પણ નહોતો. હવેસ હી મોન્ડે-પિન્ડર, કે જેને મારે આ
હોય હવે થયે હોય, તે સરને જાણીને સ્વી દતી, કે જેના સરી-
સર સાચું વચ્ચે પણ નહોતું. હું જિવિષને ઇંગ્લેન્ડની રાજસભા
ને વંચવ જોવાથી થઈ ગયો આખું હતું.

ફ્રાન્સની ઉપવચન સાથે હટથી, સ્પેન, પુર્તિયા અને
આસ્ટ્રીયા સહને ગ્રામ્યથ થઈ સ્વી બેલ્ગિયમમાં ગમને પદ્મ
હરવાને હોયે થયે, પણ રુષીના મત્ત્રા સિયોપોલ્ટનું રાજ
સથામત હતું; તેમ જ રુષીના સારસ બર્ત તથા જો: હતા સંતોષ
પણ એમના થયું હતું; પણ બામ સિયોપોલ્ટનું અવર આવી નહિ.

આ બધી ગામગરજ સ્થળની હતી, તેમાં ગ્રામ્યથી થયેથી
દીકરીનો જન્મ આખો તા. ૧૩ મી મે ૧૮૪૮ ને દિને બર્કિસ-
દામના મહેલમાં તેનું નામ પાડવામાં આવ્યું કે, રાજપુત્રી હયુમી
કેરોથાલ આદ્યજો આ જન્મ પછી રાજા ગ્રીન જ્યોર્જની
જાલમેટ રુષીથી ઉપન થયેથી રાજપુત્રી મોર્ગિયા મરણ પામવાના
સમાચાર મત્ત્રા ને તેથી સર્વે બધાં દોષમત્ત્ર થઈ આવે મામલો
જન્યો હોય, તેટલું જન્ય રુષીથી હતી પણ નાજુક થઈ નહોતી
ઇંગ્લેન્ડમાં પણ પમસાજ આદ્યજો જાણ હોય. કાર્ટીસ લોડીએ
લોકાલ હોયું. ઇંગ્લેન્ડમાં સ્પેનમાં નાંખવાથી અને સેનામાં
વધારો કરવાથી થયે અસંતોષ પેશ થયે હોય. રુષીથી પોતાના
મામલે થયે છે કે, “જે બની શકે તે મેં જાણું. મારો વિચાર જીવિ
કર્ષક નહોતો, પણ માત્ર રાજાની એ સ્થળથી હું જાણ પાવી,
સાંત કે નાજુકી કરી નહોતી. જોકે સિયોપોલ્ટન પરી કે, મોટી જામન
મને જાણમથકરો પણ નહોતી તે માત્ર નાજુક જ જાણે.” કાર્ટીસ
લોડી, એના રાજ્ય સાથે રીસાવા હતા તેઓની એક સભા તા. ૧૩ મી
માર્ચ કેનીયન કેસનમાં મળી; પણ ધરવા પ્રમાણે ફોર્ડ મેગરી નહિ.
આખા ઇંગ્લેન્ડમાં સ્ખરંધામ ઉદાવરને લેવાથી થઈ હતી, પણ

ગેદ ફાંપણ ચિહ્ન દાઢ બાળે નહિને કંઠે નરોલ રાખીજી,
 સીંચે તથા બાગીચે ફૂલફૂલથી ફૂલવળં પળીઃ જગ્યાએ ફરી
 ગ્યાં ને ત્યાંના સીંચા, પીંગા, પીંગા ને કાગા રેખાવે. એકને બહુ
 ભગવાં બાવીને પાંચેપર થઈ ધાગ બાગવાં હતાં. ૧૮૮ દિવસ
 બેરોડાના મહેલની પાછળનાં સરેયાં હયા દિખાવેર ચડી ત્યાં
 ખાંડ મીને. બેરોડા નગર નાંખવા મુદ્દિલીયા નિરખનાં એક
 પાણીએ દિખવી સીંચા ને જીજી બાળીએ વસાવું આમર જ્વમર
 પડું તે જોનાં બાંધે ઉંચુ કાગમાં પણ ફી સાગી દલી દહુર
 નિસચમે કીમ મદાગજીને વધારે હોય, તેથી રહેઠાંનાં ફૂલ
 ફૂલોવાળી જગ્યાએ પળે કાઠે ઉપયોગ રીપા બિ નામદાર એક
 ભમ્મી રીનાં સ્વાર છે ને ઉંચેમાં ને એક સીંચે પાંચેપરની
 ઘણે બાંધે, તેમાં બે નામદાર એક છે.

બેરોડા છેલ્લું રમે તેમ નરોડુ, પણ રાજાખરખરને સીંચે
 જ્વમર દલી કાણું નહિ તા. ૨૮ મી સપ્ટેમ્બરે બેરોડાના મુલ્ક
 રેખાવેર ફી નગર નાંખીને સવાળાં નિાખ્યાં તે જુરે જુરે મધ્યે
 વિષાંતે બેનાં, સીંચા જોનાં ને બાગ ઉપાળવાં ઉંચું વિઃસમમાં
 પળે રહો બાળ્યાં બાંધે એમની જ સમય સમુદમાં પંચન કરનાં
 એક પાસપાસ બનાવ જાળો દોલ જેમાં રાજી બને તેમના
 પ્રાણપર પણ જોખમ આવે તે જુ દુ. પણ રાખિધિ
 રાખીએ, ૧૮૫૫ જોખમ રીને પોતે જાડી, ૧૮૬૦ના જ્વન જાળ્યા
 દાગ બા ખરે પોતે જમજોડા જાળ્યા, તેસાધે બાળુ પણ
 જાળ્યાં ૧, વધારે જોખમ પોતુ દોલ તે વધારે ઉપરોગી થઈ પડે.
 નરોડામાં ફી મિલવાને મળુ પાળે, જોયો રાજી પોતે જુ
 રી. ૩૨ મી થઈ પ્રાણ કરાઈમાં એક જોયો રાજી પ્રાણ
 જાળ્યા દોલ નહિ તે ૩૦ જાળે ૧૦ રિપિત પડે તેજ પ્રા-
 જીવી પોતને ૧૮૫૫ સાળું છે, તે બા જ રાજી ફી બાળે છે.
 જાળ્યા પ્રાણ જોયો જાળે ઉપર જાળ્યા રાજી છે, તેજ જ જાળ

ગામી હતી, તેનું વર્ણન હીપ્પુ છે, જે બહુ જાણવાયેલું છે. બ્રાગોને મુલાકાતેને ચોખ્ખા ફેગવર્ણી બધાની હતી અને નાગદા લાગ્યો પાઠ તેણે કરે તેમાં વચ્ચે વિશેષ પડે નહિ, ને પોતાના વાતચિતના પ્રત્યે પૂર્ણ આસ્થાવંત રહીને વૈ તે કહેવાને અનુકરીને ફેગવર્ણી આપવામાં આવતી હતી માતા પોતે જ સિદ્ધા છે, તેથી બ્રાહ્મીથી બ્રાગોના સમક્ષ એવી રીતે વર્ણનાં દર્શાવે છે, તેમો બધી રીતે તેની જ નકલ કરવા લાગ્યાં. ધર્મસંબંધી ફેગવર્ણી, જે માટેનો મુખ્ય પાયો હતી અવગન, રાજામટપટમાં ગુલામવાં દોવાથી ફેટલીકાર પોતાની માતા તરીકેની ફરજ બદલ થતી નહિ, પણ તે માટે વાંકાર તેમો પોતાની દિવનિરી બાવવાં, ને કહેવાં છે, શું કરે, બીજા બધી ખરપોતે લીધે માણથી મારો માનુષ્ય સમવાનો નથી.” પણ ધર્મોચ્ચાને માટે તે પૂર્ણ સક્ષ આપવામાં આવ્યું છે. રાજકુવરી માટે રાજીપાતિ આગળ સખે છે કે, ‘કુવરીને એટલી બધી ઈશ્વર સ્થાવંત કરતી જોઈએ કે, જેથી તે પોતાની પ્રત્યેક ફરજની સ્થિતિય વાતના કરી, તે પ્રમાણે વૈ, ધર્મ વધાર્ય સમગ્રવો જોઈએ, ને તે એવી રીતે સમગ્રવો જોઈએ કે મદ્યાંક ને પરલોના ધર્મ વધાર્ય જોઈએ. માત્ર વધ્ય પ્રાર્થના કરવાથી ધોત્રે જ લાભ છે, પણ છંદો, તેનો ઉપયોગ, પ્રજાગન ને મનુ પછીનું સાસન, જે બહુ સમપૂર્વક સમજામાં રાખવાની જરૂર છે.’ જેટલું સત્વ આસ્થાવંત, ગ્રામ અને ઉદાર ધર્મસંબંધી કથનો પ્રત્યેક માતાપિતાએ, પોતાની ધર્મફરજ તરીકે, બ્રાગોના હાથમાં બધવર્ણી જ રાસવાં જોઈએ. પરમસ-દુગુણસંપન્ન મીઠા બચ્ન નામના ઈલાવા મિત્ર સિદ્ધાના સ્વપીનમાં રાજકુવરી ને કુવરને મોંખાં દર્શાવે.

૪—આયર્લેન્ડ અને પછી સ્કોટલેન્ડ.

અંતિમ પ્રજા તરણી બહુ પ્રેમપૂર્વક મહારાજીપાતિ આમંત્રણ આપવાં દર્શાવે. રાજકુવરીને આ લેખને અંતિમ પ્રજા તરજ બધાની

આજનાજ રૂપિને જોતાં જોતાં સર્વેન સતારતો પ્રવિ હિતર રતાં
 દતાં રણીપીન આજનદે સર્વે સાથે સરખો બાજ લીધો હતો,
 ને રણપુરો તરુ તે સર્વેની નજર ઠી મઠ દતી." રણીશીના
 હાથમાં પ્રભાભાંડિએ મદુ મોડું પર કાપું. મંલપરથી રાજસ્વારી
 રેશવે માસવે રાજીન હિપી મઠ દતી રેશનપર રાજસ્વ તેશર
 હતો નજરમાં પ્રવેશ કરતાં જ નજર ફૂંચી લેઈ મેશરે સ્વાધીન કાપી
 એ રાજાનાપર એક જાનિ વિચાર મઠચાંડિન નભેમંડગ લોતલુ લટ-
 કારમાં આજુ' હતું રણીશી પોતે જ હમે છે કે, 'સિત્તોનો આ
 ભારે સમુદાય, તેમનો ઉચ્ચાદ, ઉમંગ, પોષાર અને તરુ-એ સપરુ
 વિચિત્ર ને મુંલપાથી જરેહું હતું તેમાં વળી સેનાની રચના, વાજ-
 વળી મેડવલુ ને મનમોહક નાદ, રોષીઓની ઉગડિડ, રમાસેનું
 રર રર ઉડું ને જળ જળકારતો હિતો પોષાર, ને પ્રેરક થોડા
 વખડાર 'મોહક થો' ને રજાધીન હતો ત્યાં-એ વિચાર, અમારથી
 વિસરણ તેવો નથી રાજીનના એક મુંલર રણચારેલા મોશ્વા
 મેડિવણની રોશા તે અનદા દતી' રવિપલુ એનું વર્ણન કરતાં હતી
 જાજ, એવી ભાંડિને રોશા હતી.

બીજે દિવસે, એટલે તા. ૭ મીએ રણીશી આજનદે સાથે
 થોડે સ્થાન જાનિ હતીઃ જગ્યાએ જોવા મળ્યાં, તેમાં મેંક, લૂનું
 પાલોમેલું મહાન અને રીનીરીની પાડચાળા દતાં નપોતના કિમે-
 નંદામની જારોઅસાળામાં મળ્યાં તા. ૮ મીએ રાજનદમાં રજાર
 સરવામાં આજો, ને પ્રસંને આવર્ણદના મુખ્ય નજરો તરુનાં
 પુષ્કળ માનવરો દબુરમાં પરવામાં આજ્યાં દતાં તા. ૯ મીએ
 દિનિકસ પાંડમાં સેનાની ક્વાચન કરવામાં આવી હતી આવર્ણદના
 એક જ ગુપ્ત હીન્દસ્થાન મળી મુલાકાત પ્રથમજ બીજે દિવસે લેઈ
 લેરેનેટ સાથે લીધી અનેના ઐરીટ નજની વિચિત્રતા જોઈ,
 રણીશી મદુ પ્રસન્ન ને રંગત મળ્યાં જળ કરનાલ પુરો જાયો

લોકોને સજ્જ થી જાણ્યો ત્યાં ને ત્યાંથી રફાઈલેન્ડ ને જ
 આ દિશો જુનો પુણ્યો છે ને જરૂર પ્રાચીન કાળના રફાઈ-
 ૧. સજ્જ સજ્જની રફાઈલેન્ડ નિહાળીએ ને જાણ્યો છે. ત્યાંથી પર્વ
 ને રાજ્યમાં જેમી પછાં જોઈએના મટેલમાં ત્યાં. ૧૦ ૨૫
 જે જોઈએ પર્વોત્તમાં. જરૂર છે અડધામાં મુખી સજ્જીમાં જનિ
 નાંમાં જોઈએના જોઈએના નિર્જન પ્રદેશમાં જાણી ખરખર
 દિ દોષથી, તેઓ પોતાના કુટુંબમાં જ નિમમ રહેતાં હતાં.
 પ્રાચીની રોગરોગી, તેઓની પમજાડ, એક બીજાની, એક બી-
 જાજર હતાં ને પ્રાચી, તેઓની સજ્જ ને મુકાલે, માન્યપોતો એક
 બીજા પ્રત્યે પ્રેમ ને સાક્ષત, જે જ્યાં વેતનમાં તેઓ ખર મુખ
 જોઈએનાં હતાં તદ્દુ ઘણા ચાર નરો દબારમાં હતા. એક સમયે
 તે સજ્જીમાં પ્રાજ્ઞાપ આપતો સાથે નિર્જન મથકમાં રજા ત્યાં
 હતાં ને મીઠા સરોવર જાહેરે બેઠાં જે સરોવરને માટે જોઈએના હતાં
 કે, તે જોઈએના છે. ત્યાં પોતાના પ્રાજ્ઞાપના જોઈએનાં મળતુ મુખી
 તે નામદાર હોય ત્યાં હતાં. બેઠાં આ દેવી લીલાથી રમાઓ પજુ
 છે થાપ તેમ હતું. તે પછી બીજાની વાત થી! હવે રફાઈલેન્ડ
 લીલા! રજાની જ્યાં મળતુ ને જોઈએના હોય ત્યાં જ પ્રથમાં મજા
 હતાં, ત્યાં મનુષ્ય વગર નિર્જન પ્રદેશ હોય ત્યાં નિર્જન બેસતાં,
 જે રજાને કુતરો જાણતુ પજુ સજ્જમાં તદ્દુ ત્યાં હતાં રહેતાં,
 પછીએના કસર ને પવનના મુકાલે સાંભળતામાં જાણી પ્રા-
 જ્ઞાપ હતાં, પ્રાચીનો સજ્જજાહેર ને વનકુલમાંથી આવતો રજુ-
 ત્યાં મુર્ત જતાં ને મન ત્યાં ચાલી નિહાળતાં કુલની લગભગમાં
 જાહેર બેસતાં અને કુલની ઉપાસમાં બેસી, હવેની ગાતાં હતાં
 હવેની રજાથી આવતો બસતુ કે પછી મનુષ્ય મળતો તે
 તેમથી પજુ વેતનમાં નાસતાં પર્વની ખોજો ને તેમનાં રજા
 ને જાણી રજા, હવેનાં કુલને દિમને તપાસતાં, જે સર્વ

જુદા જુદા બનાવો-જન્મ અને મરણો. ૧૩૧

દેને મનુ તે જોને દુકાંડરી તો ચકિત જ થઈ ગયાં, ને પાછાં
પરનાં બંનેને આગળે હજુ જન્મ સંખ્યા છે, તમે હોઈ મેલ-
રના એક માટે ઉચર માટે અધાર છે !

નરેશના પાંચા વખતમાં સળ વીણીયમ ચોથાની રાણી
એડીસેની માંડી વધારે થઈ, ને ત્યાં ૨૭ રીસેનરે તે મરણ પામી.
રાણીથી નરેશમાં વેદવ્યવસ્થી રાણીને મગવા ગયાં દત્તાં, ત્યારે જ તેના
મોઢપર મેનની છાયા ફરી ગતી હતી મગવાં બંને પ્રેમ મગમગાં
થયાં, ને બંને વાર રાણીએ તેના દમનુ પુનઃ જીવું. કેમકે બંને
પ્રેમે આ દીકરીથી પળ માટે સંગે દત્તો.

એ જ સમયમાં રાણીથી મનંરતી હતી, ને ૧૮૫૦ના મેની
૧ હી તરીએ સાનમા જાગઃ ને ત્રીજા પુત્રને જન્મ થયો. એ જ
દીને મદદથી લેન્ડિંગનનો જન્મ દિવસ હતો, તેથી પુત્રિયાના
હાજના સંદેનમાં વિણીયમે તેનું તમ આર્થર વિણીયમ પેટ્રીક
આગળે એમ પડ્યું. આ વેગાની સુચરમાંથી ઉઠ્યા પછી
એક દિવસે ૪૨૫ જનાં દત્તાં, તેમાં પેટ તમના એક મૂળે
થતો દિવસને દમતો જીવે રાણીથી લેન્ડિંગનમાંથી નીકળતાં
દત્તાં, એટલે તેણે મદદમાં લાડીને આ જીવે. એ પુત્ર માટે
પેટ્રી પેટ્રીને સાત વર્ષ તરીપર કરવામાં આવ્યો હતો.

એ જ સમયપર રાણીપર આગળે થોડુંક મેનું સમદરવાન
ઉપાડવાની માટી મેલવણ થતી હતી પાર્થમેનની બંને સત્તાએ તે
માટે દર્શ જતાવ્યો હતો, ને પ્રાન્સમત્તનો સપૂર્ણ ટોડો હતો. પણ
એટલામાં આગળેનો મુખ્ય સદાવક સુર ડોનર્ટ પીટ, અદરમાનપ
મરણ પામ્યો. આ વખતે સરેને દર્શ મનમાં સમાવો; કેમકે રાણીપર
પ્રદર્શનનો વિચાર માંડી વાગવાની જ મેલવણ જાણી, પણ પછી બીજા
ઓની સદાવજથી તે જાન લેવા જોડી ઉપાડી લીધી. હાઈડપાર્ક
પરિવરણ પ્રદર્શન માટે પસંદ કરવામાં આવી. આ પ્રદર્શન ૬

જોના ના પદમાંથી નેત્રો કાઢી, તેના મદ વેડ્યુ. ને વિવરિય દુઃ
કરોતે અરજદારી કરે, એટલે તેના કાથી દાખલદોરોએ પણ તેમ જ
કાણું ને દુનૌની કંચકળના કન્યા આપિત તરે ઉપરી મથા.

એવેનમા પત્ર પાંચીકે મળ્યાપર નાની દતી, સોડ
પામળેના સપાળથી આજ્ઞાવતી સગાર ગીસતે દતી, તેની,
ખરપરે અંચે એમના બને પાત્રા પણ તેદપરમા ખગર આવી કે
મુઝ્ઝેમલપમના ચાલતી પટાળી મારા છે, તેથી વિશ્વમીત્રીમાં
આમજનને આવવા નિાન્ય, એવેનમાને અન્યા ન્યારે ખગર
મળી કે, મળી મરજુ પાન્યા છે મ.મોના રીકમા બાજુએ મેઠા
કારે બાક દીરો.

૬-૧૯૫૧નું મહાબાહુન પ્રદર્શન.

મહાકમયં રાજ્યોને ગિલીને અનિસર મારે વસ મેગવેલો છે,
તેથી રાજવાંતેથી દેવીના મુઠમા પાલજુ કરવા પોખ રેદિનરોએ જાગર-
પ્રકિદ દીરો, તે પાંચે દોરવા આરતપુદમા ઘરેપરી ચાલ
કરોતે પાલજુ કરો દરોતે, પાનત ગિલીને તામે કાણુ તેની બેડમાંથી
ઉપાડીને રજુ કરવામાં અન્યા દરોતે દીરો બલપાડનું નાક દરોતે,
આપોવનું બંધપ દરોતે ને જાગતી નિપેદારી દરોતે દીરો રાજી-
મોના મુઠમા જાગવામાં અન્યા તેથી દેવી વરરે પ્રકિસન રીપચ
સાગી "જાનેમાં રેદિનર તેમ, રાજ્યોમાં બરતખડ છે" પણ
આને રેદિનર સ્ત બરતખડમાં નથી, બરતખડ એ રાજ્યોમાં નથી.

રેદિનરથી દેવીના રાજ્યકામમાં જે અર્થ મળતો હતો
છે તે, રાજીપતિ આજ્ઞાવતી પોગનાથી ઉભુ થવેલું પ્રદર્શન છે.
એ પ્રદર્શન મારે જુઠું કાઢી લેતો તુલનુર દવા-જેમ ચાનક
અનિસુદ મારે દોષ છે, એના મદિમામાં પાંચીકે સાવળી ને અ-
બીચીા જેડવામાં આવી, અને તે હામદમ મરાચ સાગી તા ૧ લી
બેનો વિવસ દિવસના રનિદાસમાં મરેથી બરેતો ને કીર્તિવંત

[illegible]

સર્વેએ પણ ઉપચર્યાપરી, પોતાનું ચારુર્ય એવી તો સરસ
દર્શાવ્યું, કે કેમ કેને જોયને વધારે આનુર છે, ને કેનાં
કેનાથી વધારે કલ્યાં, તે કદી સકાવ તેમ નહોતું લીધી
કેને. કમો ને દુનઃકાંચલ એ બિન વખાણુવા જોય દર્શા.
સચ્ચિદાનંદ પોતાકાને કેહી પણ કહે, કેને કેને

કે એ તુલ્ય કરનાં ગિરિદાસનું તુલ્ય વધારે વખાણુય
 ૧૪ છે. અર્થનવા અનદમાં તે તુલ્ય કરવચમાં આપ્યું
 ૬ મી જુલાઈએ આ તુલ્ય થયું. ચર્ચાથી નથ બીજા
 મંડિતમયને તેમાં સામેય થય હતા આખે મંડેલ

એ પછીના મુખ્ય અવસરો બનાવ, હુઈને પેલિયને પ્રગ્નતા
 : ૬૩૫૨ તરુપ મારીને, લોરી વડેયતી જે મોટી સગા ક્રાન્સમાં
 મેગરી તે દત્તે દુઝડ ને ક્રાન્સ વચ્ચે એથી સદગ કમન નેતું
 થઈ, પણ તેટલામાં લોડ પાર્થસ્ટને રાહનામુ આપ્યું. જેમાં 'કુપ-ડી
 રેટ' યનાતો હોયથી, દુઝડના પ્રધાનોથી કંઈ કંઈ સંકુ નહિ.
 ૧૮૫૨ ની સરઆનમાં, જે આંધ્ર પ્રદેશમાં પેસનાં જ 'એમેસોન'
 નામની સ્ટીમર બળી બગમ કર્ડ ને ૧૬૧ માંથી ૧૪૦ માણસ
 રંજુ પાખ્યાં બેલેક્ટ્રેડ નામની સ્ટીમર કેપ ક્યારેય હોય આમગ
 ૧૪ પાખી, તેમાં : ૩૦ માણસમાંથી ૨૬૪ માણસ જ બચ્યાં.
 ૧ સપગા સોલારો દત્ત વગી ગોંમે બપડર બનાવ એ બચ્ચો
 એ બચ્ચીનુ બાપિદુ તગાવ યાદુ. તેમાં ૧૦૦ માણસોનો નાશ થયો
 કેટલાકિ ધર્યાર વચરના થઈ પણ મદગુણીમાં એ આ વેગાએ
 ચપગના બનાવી હતી આમ ઉપગુણપરી પ્રગપર પડતી
 નમાંથી નીકળ્યા પછી, પોણેક વખત ઓગળનના મંદુલમાં
 ૧માં ગયો, તેવામાં રૂ. ૨૫૦૦૦૦૦ નો ચારકો, લી-કનક-
 નેક બાહિરર બેનીરનો, તેના ત્રિયની રૂપે રાહીડને મળ્યો
 ૧ નકોત્ર બેરક મોટા કહેવામાં આવે છે, તે આ ઉપરથી
 પ્રથમ પડે છે.

હીના હીના બનાવે.

સૈન્ય મદદથી વેલિયનની મર્યાદિ બાધિયમાં આવી ।
તેનાં રોજ અને તરફર મુખને ઘટ્યો એની સમરૂપિ સમે
કે, ને તેજ કોઈ અનિ અમૂલ્ય લેખ ઉ કે-
"મદ્યદેવ્ય ૧૧૩૦"

“મધ્યેય મધ્યે હશે, મધ્યેયો એ વાત;
જિત્ત કાલુ કરો સત્ય,” ચિંત્તી છે જાન.
કોઈ વેદેયના મધ્યેયો

આજે આજે વેલેન્ટાઇન ડે સુધી પહોંચેલો આજે હોવાનું
 નેત્રે તારાની યાદોમાં ઘણાં યાદો ને દર્શો-લીલક
 પ્રધનવું પડી જાયું ને એવીન-સ્વાસ્થ્ય પ્રધનપદે જ
 કા-સમાં હું નેપોલિયન કા-સને દોનદોન કરે
 ર-હાના

२-छाना न्छाना जनाचो.

[illegible]

કિમિયાનું યુદ્ધ-સિખાસ્તોપલનું પડવું. ૧૮૫

જદુ વખત સામો. સ્ત્રીગત્ત ને દેવ-ગુણેગીવ જાન્યોજન્ય વરમય
 દિશી રોના દયા, ને રાણીપતિ બેગન રોડામગને લખે છે કે,
 જો લોકોનું આલે તો રાણીને કેદ કરે, ને અને દાકી દારે; કેમકે
 તેકાના અને અને ફોજન અને ગાલ્લોરી સમગળના દયા. જ્યાંમુધી
 પાસાંમેટમાં એ જાગળની નકાર પૂરી થઈ નહિ ત્યાં સુધી રાણીપતિ
 જોડો એવેન રથો રાણીપતિ અને પાસાંમેટમાં થયા દુમસાથી
 રાણીથી પોને ધજાં ખિત થયા; ને પછી લોડાં એવડીને લખ્યું કે,
 તાર ગળ્યા કે મારા પ્રાણુવસ્ત્રમ મારે એ હંમેશ્વરમાં આવે છે તે
 મારે જ મારે છે એમ સમગળને. જાનેચારી ૧૮૫૪ માં પાસાંમેટ
 પાછી મળી ને રાણીપતિના માથાપરના સજાગા આરોપો દિવાને-
 ખાસમાં લોડાં એવડીને ને આમમાં લોડાં જોન રસલે પિઠારી
 દારવા કેદચોરોએ રાણીપતિને સારો પક્ષ લીધો દેને.

ધરાવલાં વારણાં ઉતરી મળાં, ને રાણીથીએ પોતાના લગ્નની
 ૧૪ મી વર્ષાએ દિવમે જદુ આનદહિતસવ કીધાં, ને બેરન રોડાક-
 મરને સખનાં લખ્યું કે, જામે ખરેખરે આનદ બોળતીએ ઝિએ.

૩-કિમિયાનું યુદ્ધ-સિખાસ્તોપલનું પડવું.

ચાંનસદાકાગરોની નથી યુરોપમાં યુદ્ધનાદ તો સદાજયમકનો
 રો છે. યુરોપી રૂસિયા વચ્ચે અપાઝપી થતી, તે મારે યુદ્ધ નહીં થયું.
 હજારો યુરોપી તરફથી ભાગ લીધો. દુરેના પોકારોથી મેના નગર
 જાગળની આવી ને રાણીએ પણ તે દુરેમાં ભાગ લીધો. યુદ્ધે ઓક
 દેશીજ સેનાધિપતિ દેનો, તે જગા ઉસાદથી નિકળ્યો સર આમર્ષ
 નેપિવરના રાજા નીચેની નીકા બારિદક સમુદ્રમાં જવા રાણીની
 આગાથી નિકળી.

જેરન રોડામર રાણીથીનાં મહુથીને ફરનો સનો-આઇ, ને રાણી-
 પતિનો રનેલી, એ રાણીથીના દિવમાં જદુ કાગળ રાખેને દેને.

દેહી થતી. તેનું કોઈ દરજ્જા નહીં છે. સિદ્ધાન્તોપલબ્ધી હોઈ મળી-
આ પદ્યો દ્વારા તે સર્વ દરજ્જા દોરને વિસ્તાર થયેલાં સ્વચ્છિત્રમાં
સાચાપણીએ દર્શાવે છે. જ્યાં જ્યાં જાય: સિદ્ધાન્તોપલબ્ધી
ને જ્યાં જોવામાં આવે: એથી જ સ્પષ્ટનું મળ્યું થયું. "સિદ્ધાન્તો-
પલબ્ધી" એવા સમયમાં તદ્દત દરજ્જાની કોઈ જાણના કોઈ જ
દેહને પાસાંમેટમાં આપ્યું રમાં જાતી ને પ્રદાનનાથ હવું પણ
તેલમાં જરૂર બીજા નિઃશ્વસ મળ્યું પામેલાં ને કિમિયા
શુદ્ધતા આપ્યા દરજ્જા જાતી પડેલાં હતાં પામ્યાં પ્રદાન
થયે ને વધારે કિમિયાદથી શુદ્ધ જાણ મળ્યાં.

કિમિયાથી જાણેલાં જવાબ સીધાંએથી મેલ રહ્યાંએ ચેલા-
મની આરોગદાનમાં હોયી પ્રભા તરફથી જવાબ મારે સારી
તીની મારા રા.

એ જ જાણમાં હવે નેપેરિકા, રહ્યાં શુદ્ધતા સર્વે દરજ્જા
પર ને મેલમાં જરૂર નિઃશ્વસ તદ્દત હવે કિમિયા મુદ્દામ
દેહો ત્યાં જ તેને પણ મુદ્દામ હોયે રહ્યાંએ આ મુદ્દા-
વધારે માનવી જાતી રહેતરહેને મળવા પણ પ્રેમથી એ
ને તેમજાનું સુખ આપ્યા પડે તદ્દત. મનદા, જાત-
ત ને મમનથી સારી જાતે શુદ્ધતાની મુદ્દામ હોયી
રહે રહ્યાંએ સર્વ શુદ્ધતાની જાતે પણ પ્રેમથી મુદ્દામ
ને મળવાની ને જાતે પણ વધારે કોઈ નેપેરિકાને
સર્વે રહ્યાંએ તેમજા જાતે હોયે તેથી પ્રેમ નિપજીત
જાતે તેમજા સર્વજા જાતે પણ જાતે જાતે, ને નેપેરિકાને
તેમજા રહ્યાંએ સારી જાતે જાતે શુદ્ધતાની તે રહ્યાંએ
તદ્દત પામ્યાં તેમજા જાતે નિપજા જાતે જાતે પ્રેમજા
જાતે જાતે હોયે રહેતરહેને માનવા જાતે જાતે
પ્રેમજા સર્વજા જાતે વધારે મેલમાં રહ્યાંએ જાતે
કિમિયા નેપેરિકા સર્વે જાતે નેપેરિકાને આ વેળાએ

આપું. ઠાપ્પા બે પત્ર, ઠાપ્પા બે હાથ, ઠાપ્પા બેક પત્ર ને બેક હાથ કપાઈ ગયેલા હતા. ધોમસ રાઉબીન નામનો મુસ્લીમ, જેના બે પત્ર કપાઈ ગયા હતા, તેને ગ્રેમથી ચાંદ આપી, રાણીશીએ પોતાનો બેડીકાંપ બતાવ્યો.

આમ મુદની મુઝાકા આવી છે. તેમાં ક્રાન્સના સહેન-સાહેબને વગતી મુઝાકાન આપવા દેખતી ક્રાન્સ ગયા. ૧૪૨૨ માં હુની ચોથા પછી ઠાપ્પાનું કમરડોનો રાગ પેરીસ ગયો નહોતો, તે આ વેળાએ ગયાં. પ્રતિ સત્કારાથે, બોલોનમાં સહેનસાહેબ આગે હતા. રાણીએ સહેનસાહેબ હાથ ને બંને હોડપર મુગન લીધું. પેરીસમાં જતાં જ પ્રજા તરફથી પુરતો સત્કાર મળ્યો, અને લોકોએ મનુ આનંદ જણાવ્યો. નાટકમાં તથા બીજાં સ્થળોમાં જ્યાં જ્યાં જતાં ત્યાં ત્યાં સર્વે સાથે જા પેરીસની બુનિસીયાલીટીએ મોટો ખોલ આપ્યો-ફોદવામાં આવે છે કે, તે રેમાનુ-વદનું મહા પ્રતાપી નેપોલિયનની ખવિત સમાધિ જોઈ, વરસેલીસનો મહેલ જોયો, ને માંદમાં "પ્રમુ રાણીનું રક્ષણ કરો" એ હાંમલના સંસગનાં ધણે આનંદ થયો. બીજા વખતે દિવસ વધારે રહ્યાં ને દેખતી પાછાં બોલસર્ગ આગ્યાં. બોલોન જગણ સહેનસાહેબ વગાવવાને આગે હતા. રાણીશીએ પછી મુગન જ ક્રાન્સની મુઝાકાન સંજોઈ પોતાના વિચાર બતાવ્યા છે, તેમાં ત્યાં મગેલા માન માટે અપૂર્વ સંતોષ પ્રદર્શિત થયો હતો; ને રાજકીય જાગતમાં ધણે લાભ થયેલો જણાવ્યો છે. *

ક્રાન્સના મહારાજાની મુઝાકાત થઈ તે વેળાએ બેડાકબેડાના મહામુદમાં સિદ્ધિસ સૈન્ય પોતાના સહાયકો સાથે બુમરો પુકારીને ધૂમનું હતું. રાણીશી એ બાબતપર પૂર્ણ લક્ષ આપનાં હતાં, તેમાં

*આ પ્રસંગને યાદ્ય જે વખતે થયો જણાવવામાં આવે છે; ને જે મહા ફોદવામાં આવે છે કે તેથી સહેનસાહેબ પછે દિવસો થયા હતા. રાણીશીએ, એક વખતે એકલાં ફરવા જતાં સહેનસાહેબને ક્યુ કે લખારે બોલિયનસ રાજકીય પ્રતિ બાબ રાખે, તે સહેનસાહેબને મનું નહિ.

મુવરાજકુંવરીના વિવાદ અને બેઝોર્મ. ૧૯૧

બેઝોર્મ ન થયો કે, બને નજીની ને દંપ્ત દોષ તે ન વિવાદ
 કર્યો, પણ આપણે વચ્ચે પડું નહિ.
 આ માંડિયક કાંઈ માટે જર્મનીના મુવરાજ બેઝોર્મ
 આપ્યો તેણે પોતાનો પ્યાર મુવરાજકુંવરીને નજીઆએ એ સંબંધમાં
 સુધીથીના પોતાના ન કર્યો જડ અમલના છે. તા. ૨૯ મી
 સપ્ટેમ્બરે બને નજીના વિવાદનું નહીં થયું હતું. "અમારી પાસે
 વિદ્યોત્તિઓના વિવાદસંબંધ આને પૃથિયાના પાટવી ફેરિક વિચી-
 થમ સાથે થયેલ, કે ને તા. ૧૪ મીના અને આવેલો છે. તેણે
 પોતાની કલ્પા અમને તા. ૨૦ મી થએ જનોનલત મગી નજીવી;
 પણ તેની તરજાવસ્યા તરજ જોનાં અને કુંવરીની નાની વય જોનાં
 અમે હુપુપુ દતાં; તેથી એમ નજીઆનું કે, કાનિ તે પોતે જનો-
 ના નહીં કરે અથવા બીજા વેગાએ આવે ત્યાં સુધી થએ
 એણે પોતાની કલ્પા જને ન કુંવરીને નજીવરી એ ન હીક. અમે
 જોના-જાન તરજ આજ બપોરના કર્યો મર્થ ત્યારે કુંવરે જોન મર્થ
 (તે સંભાળનું મિન્દ છે તે) તેણીને આપી, ને તેણે પ્રેમથી તે
 લીધી, ને પરથી તેને આસા આવી. બંને કુંવરકુંવરી જિલનગરનાક
 તરજ મર્થ, ને ત્યાં વિવાદ નહીં થયેલ."

બેઝોર્મથી પાછાં ફર્યાં, ત્યારે સાર્વનિયાનો સગા ઇન્કંડ
 આપ્યો દતો, તેને નાષ્ટ એક ધી ગારટર બનાવ્યો. ૧૮૫૧
 ના જનોવરીની ૩૧ મી એ સુધીએ જને ન પાસાંમંદ ઉધારી
 માર્થ માસમાં કિમિયાની લાકડોના ઉધા આપ્યો, જેથી લંડન
 અને બીજો સર્વસ્થાએ જડ આનંદ વર્તી રહ્યો. સાનિ થઈ ને બેઝોર્મ-
 રી આવકાર મળ્યો સુધીથીએ લેણું પામરર્દનને એ કાર્યના
 બદલામાં નાષ્ટ એક ધી ગારટર બનાવ્યો. તા. ૧૮ મી એપ્રીએ
 સુધીએ એઃસૌદમાં કયાવન કર્યો હતી, ને ત્યાંથી ચેયામના
 આરોઃઅશુદમાં મર્થ, ત્યાં કિમિયાથી આવેલાં કાયવ માંડુનો પરેલાં
 દતાં કેટલાંક જડ પાડિન હતી. એકના બંને પત્ર મર્થ હત, ને

યુવરાજકુંવરીના વિવાહ અને બેન્ડોર્સ. ૧૬૩

સંસ્કૃતી સદન કાપાં છે, તે મારે હું બહુ આગ્રહથી જોતી હતી, અને જે વીરલાલિયા પોતાના સ્વરસને મારે મરણ પામ્યા છે, તેને મારે જાન્યેન દોષાતુર પું; તિમ જ જેઓ વીરપુર પેડે, તેમના બધાફર વીર મિત્ર સાથે, રણમાં પડ્યા છે, તે મારે હું તરે થકં પું. હું પ્રજ્ઞો ઉપકાર માનું પું કે, બધું વાદળ નિખરતું મળું છે ને તમારા કાનિચન કાનિની કાનિ ચાવડાકોકાગ રહેશે; પણ હું બહુ પું કે, તમારી પાછી જરર પડશે, ત્યારે તેના પ્રેમથી તમે કિમિયામાં રજામાર્ણુ કાપું છે તેમ જ કચ્છા તપર થશે' એ બોલવા સાથે જ આખી પ્રેમાભી મોટા અચળ થશે કે, 'રુક્મી-શીનું પ્રજ્ઞ કરમણુ કરો' બીજે દિવસે કેટલાક માનુસોને રુક્મીશીએ પોતાને મહેલે આમતણુ કાપું હતું, તેટલામાં લોહ દાહિય, તેઓનો જનરલ મરણ પામવાથી સ્વપ્ને શોક પથ્થરો.

પાછાં સુખમાં બેન્ડોર્સ આગરતી તા. ૨૦ મુજે ત્યાં. તમે મહેલ તરન તૈયાર દો, ને જુનો તોડી પામો દો. બેન્ડરના કચ્છાથી આ મહેલુ ફર તરોતું; જ્યાં રેથવે આવેલી હતી, અરેથી મોટા એ રાજમાર્ગ જતા દયા અને જે બને રચાઓ તણ પહાડી રેડીઓની વચ્ચેવચ આવેલા દયા. બેન્ડોર્સને મહેલ રુક્મીપત્ર આપવાની મિથકન હતી, પણ પાછળથી કચ્છીના વરચામાં રુક્મી-શીને તે મળ્યો છે તેમાં તણ જુડી જુડી મનિઓ-બાવડાં રુક્મીપત્રનાં છે, જે તણે લેવાનેજ છે. એક પત્રુ તો મહેલના ચિખરપર છે, જે ફરના લોહાનું મન પોતા તરફ ખેંચે છે. મહેલ આવેલા રુપા કહેમરમરના પથ્થરો બનાવેલા છે. મુખ્ય દરવાજા-પર દુહાજ્યાંના પહાડી ચિખરો તથા રામનોના દેખાવો ચિત્રેલા છે અંદરનો જાત થશે રુક્મિયામહેલ અને ફરતી રચનાથી ભરપૂર છે. આવજાનું મુખ્ય બગીચો જાન્યેન દાખર બનાવ્યો છે. ચિખર તથા રમવાની ન્હાની, પણ કચ્છી ૧૩૬ જાન્યા રુખેલી છે, ને તી નહિને કાંધવો ત્યાંથી જાવ છે ને દેખાવ બહુ રુક્મિયામહેલ કાં

અરે બે બારીઓ સ્મરજીય ઉપાસ્યામાં આવી છે. યા નોર્મન
મેટ્રિવિલ અરે ઉપરેશ કરેલો દત્તો, તેની એક બારી છે: રણી-
શીની સાચી બહેનની શરૂગીની પલ્લુ એક છે. મહત્તી પદ્મસમાં
રણીશીની પોતની પર્ણકુરી છે. મહારણીશી અને તેના કુળના
તાબાની તે છે. મહારણીશીને આ પોતના પ્રિયનાથનું મૃદ અનિ-
દ્ય વિલાપન છે, અને તેમાં રહેલને તેઓ સદા તપર
દયાં છતાં પોતના યોગને પૂરો પાડ્યા, આ પર્ણકુરી નિગળી
બદલી દત્તી તેમાં કેટલીક ગામડાંને અનુસરતી રાત્રેથી એકરણ
કીધી દત્તી એ મહેલર પર્ણકુરીમાં વિગળને રણીશી પોતના
બેલીવાળા પદ્મે મદુર વગડાવતાં દયાં અને ઉપરથી મેલુલો જર-
મર જરમર વસતે દત્તો, ત્યારે અમને નસિલની પદ્મસમાં આરેલી
પંચલીની પર્ણકુરીમાં રહેલા મુમતીનાના આયમની ખૂબી આજાર
મદ આરે છે. સંપૂર્ણ, ફુલિયની ખટપટથી દૂર રહેવા માટે
આવા નિર્ભર પ્રદેશમાં, નિર્ભર સ્થળમાં, ત્યાં કઈ પણ મેદમાવા
નથી, ત્યાં ને એકાંતિત છદ્મી એકાગ્રતા દયા, તેવી જ છદ્મી આ
પર્ણકુરીમાં રણીશીની દત્તી મહારણીનું એકાંતબુવન, જ્ઞાતિના
સંપ્રદાય નહીં છે. રણીશીને અને તે દારણી પલ્લુ બેઝમેલનો
મહેલ ખડો પ્રિય છે-તે પોતના પ્રાણનાથનો છે, તેથી કે બીજા
દારણી, પણ તેના પ્રત્યે અનંત પ્રેમ રૂપે છે. ત્રીસ વં મુખી
તો રણીશીને એ મહેલ એક વિશ્વોત્સવ ને એકાંતબુવન તરીકે
કામ આવેલો દત્તો અરે ને ને નવનવા બનાવેલ બન્યા છે, તેણ
બીજા સ્થળે નથી બન્યા એ બુવન એવાં રણીશી અણપિ પર્વત
અકુશલ કરે છે, કેમકે તેમાં ને સુખના દલ્લ મળ્યા છે તે વાદ
કરતાં, એકેનું હલ્લ બદુ શીલ્પમ થાવ છે. એમાં ને રમતગમત
અને વૈભવ એમના છે, તેણ બીજો સ્થર નથી એમના, એમાં
અનિદ્યોક્તિ નથી જ.

ભોલો રમણજી ઉવાડામાં આવી છે તા. નોર્મન
 કે ઉપરથી દેશે, દેશે, તેની કોઈ જાતી છે: રાષ્ટ્રી-
 : જાતની જાતનીની પણ એક છે. જાતી પોતેસમાં
 જાતની પર્જુટી છે. મદારાષ્ટ્રીથી અને તેના કુટુંબના
 છે. મદારાષ્ટ્રીથી આ પોતાના પ્રિયતાયનું શૂદ્ધ અનિ-
 કિ હાથે છે, અને તેમાં રહેલો તેઓ સદા તરફ
 પોતાના યોજને પૂરા પાડવા, આ પર્જુટી નિરુપી
 . તેમાં જેટલીક મામડાંનું અનુસરણી રાજ્યથી મોડવણ
 એ મનોદર પર્જુટીમાં વિચલને રાષ્ટ્રીથી પોતાના
 હશે મદુર, વચગાળાં દતાં અને ઉપરથી મેદુરો જર-
 વરસે દેશે, ત્યારે અમને નાસિયની પોતેસમાં આદેવી
 પર્જુટીમાં વર્ષિયા સમજીનાના આશ્રમની ખૂબી આજ્ઞા
 છે. સંપુર્ણ, દુનિયાની ખટપટથી દૂર રહેવા માટે
 ન પ્રદેશમાં, નિર્જન સ્થળમાં, ત્યાં કોઈ પણ મોદમાયા
 ને એકાંતિક છાતી ભોજનના દાન, તેથી જ છાતી આ
 રાષ્ટ્રીથીની દલી મદારાષ્ટ્રીનું એકાંતપુત્ર, આમિત્રના
 નહીં છે. રાષ્ટ્રીથીને જમે તે દારણથી પણ ભેદભોલો

મરેજી તા. ૨૬ મીના પ્રભાતમાં ઇંજલ આપ્યો, ને મધ્યાહ્ન આપ્યો, બધાં આવનાં તેનો ધનો સારો સ્વકાર થયો. જો તેનો ચરેરો ઊતરી ગયેલો ને નાબુક હતો, તોપણ તેની મુઠા આનંદ તગતગતો હતો. હૃદયમાં અનિ અમલ્ય વસ્તુ પ્રાપ્ત થયો દેવાથી મનમસ્ત વશ્વાનો હતો ને પોતાનું પાણિમહલ કરવાની તરફ પ્રેમથી જોતો હતો. બીજો દિવસે વરવધૂને આપવા સંધ્યા પછીમાં મહેલમાં બનાવવામાં આવી હતી. વરરાજ તરફ પોતાની નવોદ્ય વસ્ત્રોની એક એક અનિ અમલ્ય મુકતાવળિ દેતી દીમત પચાસ દળાર રૂપિયા કરતાં વધારે હતી. કન્યાદાન રાણીથી તરફથી દીગજનિન દાર, રાણીપતિની દીકર ને મહિ માગ્ય, મિન્સ જોડ વેસ્ટનું દીરાની જોડનું વિમગક, જે કાચની પેટીમાં મુક્યું હતું. પગલામાં પૂસિયાનાં રાજનરાણી થી એક દીકરી મૌલી, ને રાજા દિશેપોદ તરફથી સુ જીનનો બરેલો પોશાક આપવામાં આપ્યો હતો. એ જ દિવસે રીએ પોતાના માયાનો ચાક રાણીને આપીને કહ્યું કે, તેની તેના નામને શેઠ્ય નિચરોન્નો એક પુત્રીના રાજો સાંભળ રાણીથીને દર્પ હૃદયકંપ થયો !

રાણીથીએ પદેજાંથી જાહેર કીધું હતું કે, આ લલ્લ ૬ દળદળા બરેલો કરતાં, ને તેથી આખી લંડનનગરીની શોખા ૬ અફબુત બનાવી રાખી હતી. લલ્લને દિવસે તો બારે બપોદ દ બ્રહ્મિદામમાંથી વરવધૂની સ્થરી નિકળી ને વાગને ને રોલ પ મના અચાજો થયા કે, રાણીથીનું હૃદય પ્રેમથી દંપાવમાન । લલ્લ રોપણ-રૂપણમાં થવાનાં હતાં. રાણીથીએ કીરમજી રંઝો પડેપો હતો, અને તેપર જરીની શોખાવમાન રીન ચોં હતી; મજામાં દીગનો દાર હતો ને મજાપર જ રેદિર સટ હતો. મસ્તકપર મોતી ને દીકર દળા મિન્સ દો-સદ ને :

અર્ધોન વિગેરે સ્થળોમાં મુસાફરી કરી આવ્યાં નવાની વિકિ પ્રતે
 જનન પ્રેમ હતો, ને ત્યારે મગનાં ત્યારે મા દીકરી પગનાં નદિ
 પજુ બાબરે કન્યા તે પાસે નદિ ન રહે એમ મનમાં છતાં પણ પ્રેમથી
 રાખ્યાં છતાં પગપાનો વખત આવ્યો, ત્યારે પદેલાં કરનાં વધારે
 રૂપ ઉપજ થયું. રાણીશીએ પાર્શ્વે કે, આ છતાં પગની વેગાએ વધારી
 વિધિને નદિ મગનાં તે દીક, પણ પ્રેમ-એકમાં ફરિ અદ્ભુત આકર્ષણ
 છે કે જે દરમિયાન ન છતાં પણ આકર્ષે છે. જન્મે મગનાં, ને અ-ધોઅ-વની
 આંખમાંથી આવતું ભાવરે વધો મગે વર્ષનીથી પાછાં ફરિને દેખ-
 તો દીકસ પગપાનો દાડિન દોષ પુર્યું મુઝેલ આ પ્રમાણે કાગ
 વીની તદ્દલ છે, તેટલામાં બર્ધોનથી ના રાખી જાનેયરી ૧૮૫૬ને
 દિને ખગર આરી કે, રાણીશીને ત્યાં દોડિતને જન્મ થયો છે.
 આ વખતે રાણીશીનું વય ૪૦, અને પુત્રગર્ભકુંડરીનું વય ૧૪ નું
 હતું. દોડિતનુ નામકલું કન્યા વેગાએ ૪૨ વર્ષ માન્યપિત્ર દાગર દનાં
 કુંડરી એવીસ વર્ષે પડેલી, તેને મારે રાણીશી લખે છે કે,
 'તે પલ્લી બહી, માથાગુ, ડાંડી, સ્નેહાગ અને મને સુખ આપનારી
 છે.' એ વખતે પુત્રગર્ભ કુંડરીમાં પ્રતે દત્તે, ને કુંવર આવકેડ
 દીવેન્દ્રના અખાતમાં વદાજુપર દત્તે. લગ્નની જય બરેલી ખગર
 આવતી હતી; તેણમાં લોડ દત્તીએ રાજ્યનુ આપુ ને લોડ
 પામર્દન પ્રધાન થયો.

૭-દરબારી બનાવેલ.

રાજદરબારી ખદપદે વધી મોટી દોષ છે, તથાપિ દેખ-
 તુ રાજકુલ પશ્ચિમ જાતનામાં સુખી ને આનંદી રહ્યું છે. ત્યાં
 પ્રતે બોલે પ્રધાનમગને માથે છે, રાજ રાણી તે માત્ર પોતાનો
 જાન આપી રહે છે. તેઓ મમે ત્યાં બેઠાં બેઠાં પોતાની દરિયા
 પુત્રી રહે. પ્રધાને પોતાનું કામ પ્રગતમતથી ચલાવે, અને દાર-
 ન માથ ત્યારે જ રાજકુલની કામ પડે, બાકી તેઓને માથે

દત્ત, તેમાં કેટલાક આત્મા તેમાં જ જાને પ્રભુભક્તને વધારી
જાણે. ૧૦૦૦૦ મુનિઓ ઈર્ષા-૭૬ મુનિઓને એ મિત્રોએ જુદા
આનંદવાળી દત્તે, તેમજ ૧૦૬૧ કિર્તીશ્રીમિત્રમાં પ્રભુભક્તિ
જેમ જાને ૧૦૬૧૦૬૦૬ જ જુદાઓ જાણે જાણે દત્તે. આ નિશા-
નવાળો મિત્રોએ જુદા આનંદને મજાબ છે, અને રાજાઓએ
આ મનમાં, જે પોલી દાત્ત, જે મિત્રો જ વેળાએ જુદા જાણે
દત્ત, તેને જન્મ એ દાત્ત નિષિષ્ટુ મારાનુ દત્ત.

પાંડેશાને સત્ત્વ આજ વચ્ચે ૧૮૫૬ જન્મો જન્મ
દત્ત. પુણ્ય જુદા દત્તે જાણે દત્તે, તે મુનિઓએ દત્ત પ્રભુ-
જન્મ નિમજ્જીવી વેદિષ્ટન કરે. રાજાજુદા આજાદ દેવ એક
મુનિ દત્ત જાણે દત્ત, જાણે પ્રભુને તેમાં એક સત્ત્વ જાણે
દત્ત. દત્ત, અને દત્તને એક એકી પ્રતિષ્ઠાએ જાણે વધારે
કરે. જુદા પ્રભુ રાજાજુદા એકીસ અને રાજાજુદા જુદા
એક દેશના વિદ્વા સત્ત્વી જાણે પાંડેશાને સત્ત્વમાં, સત્ત્વમાં
ને જુદામાં સત્ત્વે એક જુદા પ્રતિષ્ઠા થયે જાણે. રાજાઓ ને રાજા-
જાણે આ એક પ્રભુ દત્ત. જુદા જાણે જુદા જુદાને પાંડેશાજીની
મતે પ્રભુએ જાણે દત્ત. દત્તમાં જાણેનીથી ખબર આવી કે,
મુનિઓએ દત્તે રાજાજુદાને જન્મ આપે છે. દત્ત જુદામાં
આજાદી જુદાજુદાને જાણે જાણે દત્તને જાણે, તેથી સત્ત્વ
દત્ત તાં દત્તે.

દત્તની દત્ત ને જાણેની દત્તના તાજે દત્તની પ્રતિષ્ઠા
દત્તમાં દત્તે દત્તે ૫૦૬ મિત્રોની મિત્રમિત્ર મનનાં મિત્રોની
ઓજામાં એકેકે જાણે જુદા વચ્ચે એકિત્રમાં જુદા વચ્ચે
જાણે તાં દિવસપાંડે-રાજાજુદામાં વેદિષ્ટની દત્તના દત્તી,
ને તે દત્તે પાંડે દત્તે વધારે કિત્તી નિવડી એકેકે દેશના જ
વિષય દત્ત, ને તેમાં જે જાણે ને મદ મદાજુદા દત્ત, ને

એમોરોડી પાછા આવ્યા પછી સેક્રેટરીએ એકલી પુરતી
જોઈને સર્વે કુટુંબ ઉપરી મુ. ના. ૨૨ થી સારેજરે
રહેમાં મુકામ કીધેલ. બીજે દિવસે પ્રમાણમાં એકાદબમનો
આવ્યો, અને સર્વ મંત્રીને પોતાની રાજ્યનીમાં તેડી મળેલ
પાત્રે પ્રિન્સ રીંગલ દેએને ધાર્મમાં મળ્યો, ને ત્યાં ક્રો-
ચમાં, ત્યારે પુલિયાન ગગડુંવર અને એનના માંડ દુક
દેએને અનિયમ સન્માનપૂર્વક મળેલ કીધેલ તા. ૨૫ એએ
ને રાજીપતિ કોમર્સ પદોઆ, ત્યાં રોડાજીએ સારો સન્કાર
અરિયાં આપતાં જ રેખાવતી, ગાય અને કોમર્સના
ની મળી જે રાજીપતિની સાવળ મનુષ્ય થતી હતી તે મંજુ
સર્વે મોડામુચક વચ્ચે સભ્યો ને હાથ પાસાકમાં રેખાવ દીધેલ
તી વડી ફરતીને મળતાં રાજીપતિ એટલાવધા પ્રેમ મુદયા,
કો પ્રેમ-દાંડી કુલ્યાં, ને ફરતીને ઝાતી સરસી માંપતાં કીધાં.

અને એક ધરો અંધાર જનાવ જન્યો હતો રાજીપતિ એક
જગીમાં બેસીને ડરવા મેલ, તેવમાં અધો ચમકવા ને પૂર
સમાં ચાલીને લઈને ત્યાંલ ઘેરાએ. રેસવે કોસીએ આવજ
થ, ત્યાં આવતાં એક ગણ સાથે અધરાવ, અને ચાલીના
કુળ થા. મથા રાજીપતિ જનુ જ નાવધતાથી ચાલીમાંથી ફરી
લ, પણ સાર્થને ઘેરાએએ આવજ સાથે ધરો દૂર નેકી
લ, જેથી તે ધરો લવાયેલ રાજીપતિ આ અંધાર સમાચાર
પ્રવચમાં આવ્યા, ને પ્રાજુત્ય આવજનર્ પ્રેમ જન્યો, તે જનુત્યાં
તેનાં નેવમંથી દિનગર્જિદુનો ધાપવો પડી ચામ્યો; તેજે કયા
હરી પ્રત્યાર્થના કીધી, અને પડી પુરજા ધર્મદાન કરાવવામાં
જનુ, ત્યારે આવજનર્ તેને મળ્યા સારે જનુ પ્રેમથી બેઠીને
“અણ! દુ કેવી જાઅચાળી છુ. જાચા આવજનર્! પ્રત્ની
પર ઘેડી કૃપા ઉ!” સખજા જાગેને રાજીપતિ પ્રેમથી
ચો, ને સર્વેએ સાથે મળીને પ્રતુ પ્રાર્થના કીધી.

અમે એલિસને પ્રેમથી બેઠ્યાં, ને તેનાં બાળાં વખાણ કર્યાં. તેણે મારા દસ્તકમજનું ચુંચન કર્યું ને બેઠી ને પછી ફરી વળી બેઠી. પછી અમે જુદાં પડ્યાં. એ પ્રસંગ બહો મિત્રવેષક અને પવિત્ર હતો.

૧૭૧૧ ના પ્રારંભમાં જર્મનીનો સરદારશાહ મરણ પામ્યો, અને હાલનો સરદારશાહ વિલિયમ પોતાના કાકાની માદીપર બિરાજ્યો. એટલે યુવરાજ કુંવરીનો પતિ રાજ સન્મુખ એક પગલું વધારે નહક ગયેલ. ઇંગ્લંડમાં એ જ રો યુવરાજે મેટ્રીક્યુલેશનની પરીક્ષા પસાર કરી; ને રાણીથીયે પોતાનો ૨૧ માં ક્રમ ઉત્તર કરીધો. પોતાના મામાને લખતાં રાણીથી લખે છે કે 'આવે મુજામ્બવંત દિવસ-જયાર, સપ ને સોનિમાં પશ્ચિમનો સદાયો લઈએ એ-જોગનો છે, ને બેઠક ક્રમ એ તો સપૂર્ણ મુખ આપનારાં જ છે. જોયો પ્રેમ અમારા અન્યોઅન્ય વચ્ચે સમતા પડેલા દિવસે હતો તેવો જ અઘારિ પર્વત જતરી છે.'

૯-કેન્ટની ઠકરાણીનું મરણ.

સદાકાળ ઠકર મુખ જ રોતાં નથી. મુખની પાછળ દુઃખ સળ જ રેખા રે છે. દિવસ પછી રાત્રિ ને રાત્રિ પછી દિસ, એમ મુખ દુઃખ ચાલુ આવે છે. રાણીધીનાં માતૃથી દયેસ ઓર કેન્ટનું આરામ્ય દિનપ્રતિદિન સધાતું જતું હતું. માતૃ વયે ૭૫ વાંતી જલદીએ પદોંમ્યાં દતાં. પણ માતામુખ સર્વે બાળક મરિ છે. તે આ છેલ્લી વેળાએ જ પોતાની પુત્રીની સાથે બર્કિંગહામના રાજમહેલમાં સ્થાં દતાં, ને પોતાની ઠકરીના ઠકરાએને રમાડી જમાડીને રાજમાતા બહુ આનંદ પામ્યાં હતાં. ૧૮૧૧ ના પ્રારંભમાંથી માતૃના આરામ્યમાં જયાર પેલો, અને માર્ચમાં દાપમાં ઠકર જગતર થયથી ઠકરો પાસે વહાણાપ કરવી ૧૨ માં આવે રાણીપતિએ ક્રોમવેરના મહેલમાં તેની મુલાકાત લીધી, પણ તે વેળાએ હાલન જાણેલી નહોતી. નવારિ રાજમાતાએ લખતું વાંચતુ. માતૃ, રમતુ સર્વે નજરું હતું.

આશા થોડી સમજતી, આખી રુચિ રાજમાન્યએ મદ્ય ચિંતણામાં
હદાડી, જે દેખાવ ખજો દયામજો હતો.

થોડા જ મહિના ઉપર રાણીપતિએ પોતાની વદાવી પુત્રીને
લખ્યું હતું, કે તે નસીબચાયે છે કે કાર્ત્તવ્ય પણ મોત તે જોવા
પામ્યો નથી તેથી, તેમ જ રાણીશ્રી પણ આવા હૃદયભેદક ને શોક-
મનક બનાવેલો, તદન જ બેજગતો છે, તેઓના હૃદયપર આ એક
ખજો ભારી ભોભે આવી પડ્યો. રાણીશ્રીની પશ્ચિમનું હૃદય એટલી
બધી તે આનંદી મુગ્ધરી બની છે, કે તેણે હૃદયે કુઃખ જેવું
જેવું નથી. અવ્યપિપર્યન પોતાની માતાની સમીપ તેઓ એક
પાગલ જ હતાં, ને પૂરતી લાડથી રહેતાં હતાં. પણ જ્યારે તે
મણાં રાવિના માતાની લખ્યા નહક મેઠાં છે, ત્યારે તેના હાતે
નિરાનું ભસતું, ધરિયાનું ચમતું, તેના પડપા પડવા ને પતનનો
પાટો એ સર્વે વિકાગ-ભયંકર કુઃખદર્શ ને ભડકાવતારાં થઈ
ભા. ૨૩ વરસ થતાં તેણે કુઃખનું નામ સાંભળ્યું નહોતું. મા
હરી ૨૪ વર્ષ થતાં જુદાં રહેતાં હતાં, તે આજે છેલ્લી વેળાએ
મગવાને એમાં થતાં છે ને એક જ છત્ર નીચે બેઠાં છે.

પ્રમાનમાં રાણીપતિ રાણીશ્રીને દિલાસો આપવાને ઓરડા-
થી તેડી ગયા, પણ રાણીનું મન તે પોતાની માતા તરફ જ
તું, રાણીશ્રી પાછા ઓરડામાં ગયા ત્યારે, બારીબારણા ખુલ્લાં
કર્તાં હતાં. રાણીશ્રીએ ખાદ પાટપર બેસીને પોતાની માતાને
થ જાણ્યો, ત્યારે તાડીઓ પછી નરમ આશ્વની હતી ને મુદાવરથી
હી ઉડી જઈ રૂંધ શીકા રૂંધી પુણી જેવા જણાવો. “હાથ
ના વચરનું હૃદયમાં તે કાર્ત્તવ્ય જનનું મુખ હશે વાક” હવેલ
મે માત્ર રાણી જ હતી, ને તે તેણીના મ્હોં તરફ લક્ષ્યપૂર્વક
રોહન કરતી, ને થડી થડીના ગ્ર નિહાળતી હતી. “આકે
૪ મૂર્ખ થાય છે, અને હૃદયે મુગ્ધ નથી, ને માતા

બેચક્રમના ગાળને ધનુષ્ય લામ્બ. તેમજ દેવિતી-પૃથિવના પુત્ર-
ગાળ પત્ની પણ બહુ મોકલે પાયાં દનાં. ઘડી માયા મરણનું
સમયાર જેવા જાણ્યા તેવી જ તે કોણ આતી, આપા દેવેદમાં
કોણ આપી ગદો. ને પાયાંમેર પણ મોકલ પ્રતિન કાપી. એમે
પેનાની સજા મિત્રની વાતી મળીશોને કાપી દતી

દેવમની મનુષિય તા એ મી મારે કોણમાં આતી દતી
મળીશો મુખ્ય કોણમાં દને. જેવા સદાચ નીકિ પુરાણ મિત્ર
કોણ વેદ ને સમપુત્ર કિનિતમન. જે દેવિત ને પેત્ર સજા,
ને દતી. એ આતીગતીએએ કાપીની આમેયની કાપી દતી.
મળીશો કે તેની કાં પુત્રી એમાં સામેલ થવા નહોતાં. મળીશો
એને તે સજા, જે પાસોકાસની કાં તેવા આતીએ સર્વિન મને,
ને મારે પેત્ર પ્રાર્થના કરવાને સ્વાં દનાં.

અતિના આપર્ણ ને મળી જતાં જાણ્યાં. જે પત્ની એમે
પોતાના લખન મિત્રને લખેલો. જે મારેથી વાંચ્યો. જેમાં કુણ
કોણ કેન્દની માણી ને મળુ ૪૦ વર્ષા કેમ મળુ દતું, તે લખ્યું
દતું. મળીએ દેવેદને મળતું પેન્સન, પોતાની સાતકી જરૂન તથા
તેવા દીકરાએને આપતું જરી મળ્યું. તેવા સજા તોકરોને
પેન્સન આપ્યું, તથા મુખ્ય સખીને પોતાની પામે મળી.

આસનનના મહેલે એક કોણ કેન્દના મરણથી શોકાત્ર
સખ્યાં દનાં, ને મળીશો પત્નીના માનને પ્રેમ સભારી દનાં દનાં.
કેવા દિવસ પત્ની મળીશો એવિસનાં લખ દનાં. કોણ મુકામાં
આપે. પાયાંમેર તણુ લાખની પદેમળી નહી કાપી, ને સાં
દનાનું વાર્તિક લખન દેવેદ. મળીશો કુણ આપે. પણ
તેવી નિમિત્ત સારી નહોતી, મળીશો દીકરી જાણ્યાં ને દેવિત પણ
કોણ આપ્યાં દનાં, બીજા પણ કેલકાક સમવંચી પરાણ. જેમાં
સ્થિતનો ગાળ પણ દનો, તે સજા મળી એક કોણ કેન્દના
મહેલમાં, મળીશોને કોણ મુકાએ દનો.

જાલદીથી દાઢજ્વર સાથે પગે રાજીપતિએ તથા વડા પ્રધાને તથામ કરવાથી રાજીપતિએ કહ્યું કે, "એ તો સદજ માંદગી છે, હું ફિકર કરવા જેવું નથી." પણ સોડ પામરર્ટને એ માંદગીથી ધક્કો મેટો ભય ઉપજાવ્યો ને ફક્ત એ તે જ ખર પડ્યું.

૨-રાજીપતિની માંદગી.

રાજીપતિનું આરોગ્ય દિન પ્રતિદિન વધારે વધારે બગડવા માંડ્યું. એટલે રાજીવે ડૉ. લેન્ડ તથા સ્ડ. લેન્ડ કલાકિને બોલાવ્યા તેઓએ કહ્યું કે, તારા જાલદીથી સામે થશે, સર્વ કાલ આરોગ્યની આસા આપતું હતું, પણ રાજીપતિ ધીમે ધીમે સરીકે અસજ થતો ગયો; તેના મહેલમાં ફેન્ડા થવા લાગ્યો રાજીપતિ મીડી બિવેટાસને વધને તેની પાસે ગયાં, ત્યારે તેને સારી રીતે રમાડી પણ આશ્ચર્યની ખરડાસમાં રાજકુંવરી એવીસ જ હતી. તેના પાયાક વખેરમાં ફેરફાર કરવા, તથા તવજાં સળાપર મુકાને ડાકટરોએ કહ્યું, પણ ને માન્યુ નદિ ને ત્યારે માન્યું ત્યારે છેક મોડું થકું હતું તારે ધીમે ધીમે થર કરવા માંડ્યું, ને રાજીપતિને વધારે ને વધારે ફિકર થવા માંડી રાજીપતિ તા. ૭ મીને દિને લખે છે કે, "રુચિયા તેને પછાં છુટાં સ્વપ્ન આવ્યાં હતાં, જેમાં એ દેવદૂતો તેની આસપાસ ઘોરખર્ડ વગ્યા હતા ને તેથી તે બહુ બચખીલ થઈ છે." રાજીપતિને તા. ૮ મીને દિને બીજા વિલાગ એરડામાં લઈ જવામાં આવ્યો, કમસયોએ એવો બનાવ બન્યો કે, તે જ એરડામાં એવો જયોજ ને એવો વિધીયમ બનો મન્યુ પાન્યા હતા. આશ્ચર્યની આગાથી એક સરસ ખાનો તેના એરડામાં લાવવામાં આવ્યો ને રાજકુંવરી એવિસે બગલ કીધું કે, "પ્રભુ એ સમર્થ સદાવક છે." તે સાંભળતાં તેના પિત્તને મીડી નિડા આવે, તે પહેલાં સળગનેત્રો થયો. પ્રખૂની પ્રેમપૂર્વક પ્રાર્થના કીધી ને પાપ માટે જો હું દોષ

દશનાં નથી. રાત્રીપતિને પણ આજ સહર સમયે જડ મરત જાણે છે ને જડ મરતનાથી કામ લીધું છે.

માંગી કેવ પ્રજાની છે, ને દરે ડાકરોએ સ્પષ્ટપણથી જાણ્યું. એ ક્યારે ક્યાં આસા આપી ખરી. પણ તે કોઈ દલીલ તો ૮ માંએ ડાકરોએ વધારે સારી દાખલ જણાતી, તોપણ રાત્રીપતિ દાખલામાં કેટલીક ગીતની શરીરપીડાથી પીડાતો દોષ, તેમ જાણ પછાત વચમાં મરતો દત્તે, પણ મુદ્દિમા દત્તે ધર્મશુદ્ધિએ ધિરાણ ને દુનવચનો વાળી સંતગાન્ય. પણ તેજો જડ થોડું લગ દેવાયુ દુ. અચાને ને સીપ્રોપની પ્રકૃતિ એ ને જ મુખ્ય દોષ માંદગીમાં જણાયા દત્ત રાત્રીપતિ સ્વિન્ય વાશુ કરીને આન્યાં, ત્યારે પ્રજાનાથ આવજઈ જડ આનદી જણાશે, રાત્રીના માવજ એક પ્રેમભરેલો દાથ માથો. સિમનદાન્ય જીવુ: "સરવરમણી પ્રાણ-વરને." એમ બાલી પૂર્વપ્રેમ જનાન્યો, મમતા ને માથાશુષ્ક એ સમયે પ્રાણનાથ આવજઈ જનાન્ય, તેથી મદારાત્રીથી જડ આનદી જણાયાં.

સામચરનો પ્રજાન સાનેરી ગત્ય મુર્ચથી પ્રકાશ્યો દત્તે. પણ આવજઈના અવમા નાવની પીડા વધની જણાઈ. હોઈ પા-મરતને ડાકરે જાણવાની દેખા જણાવી ને સર આનંદ દિપ્તિને મોકલવા કહ્યું. પણ એ ક્યારે ને જોવા પોતાની તંત્રમદારી સારી રીતે સમગ્રતા દત્ત, તેથી તેઓએ વચ્ચે પડવાને ના પાડી તેઓએ પોતાની સલામતમા સર હોઈ દોડવાને તેઓએ આ ડાકરોએ શરીર સજાન્યા પછી, આવજઈે જણી સારી રીતે જાનચીન જીવી, તેથી ડાકરોએ કહ્યું કે, વધારે શ્રમ આવજાની કઈ જરૂર નથી, તોપણ આવજઈ, "ક્યાંથી પ્રિયપત્નિ!" કહીને રાત્રીથી પ્રત્યે પ્રેમ દર્શાવ્યો. પણ દરે સર્વ સ્થાને વધારે ને વધારે ભવ જાનવચમાં આન્યુ; સોએ કહ્યું કે, રાત્રીપતિની આસા નથી સર દિપ્તિને મોકલવાની મંજુર

જે હમણાં ઓરડાના મધ્યમાં આસી હતી. દિવો-
આલમજે કહ્યું ને બચી પણ કીધી; પછી એક
થી ભરપૂર દીર્ઘ નિશ્વાસ મુક્યો; કહો કે ડરક ખાધું,
નદિ, પણ મને મુકાને જતું પડશે, તે બચથી; અને
તું સિર મારા ખભાપર મુક્યું, મેં તેના ખભાપર મારો
કુલખમાં તે સામણી બુટી ગણા, અને પાછે સાવધ
ના તો હું સમજી સકી નહિ કે, તે શું કહે છે. કદી
જર્મનમાં તે વાનચીન કરતો હતો. કદી એલિસને
તે દાથ પકડતો. બરડી હેસિના, હુસી અને ગમાર્થર
કે ઓરડામાં આવ્યાં ને ગમાર્થરે (પિતાને) મું
મુપજ સાગી હતી, તેથી કંઈ પણ સક્ષ દીધું નહિ. પછી
ઉપાડી ને સર ગ્રાન્ડ ફિપ્સને મળવા આજી, તે
દાથને મુંબન લીધું, એટલે પાછી પોતાની બાંખ બંધ
તરસ મે, સર બિગ્રાફ પણ આવ્યા ને હસ્તને મુંબન
પણા બચાકુળ થયા. કાણે પછી બપર જતી હતી,
1 કું ૬૬ સ્કીને માણનાથની પંડાસમાં જ બેસી સ્કી
સ્થિતિ બાલની હતી, ખરાબ તો નહિ, પણ સારીએ
કું કે એની શામાની બીજી ગાંઠવજુ કરીએ, તેથી રાણી
ખિજાનું છોડી બહાર આવ્યાં ને બેઠાં. તેણે ખિજાના-
કળવાને માટે જ પ્રયત્ન કીધા, પણ તેમ થઈ સક્યું નહિ,
ન* અને એક બીજા ચાકરે બીજા ખિજાનામાં મુવાગવાને
દાથનચકિત કીધી હતી, પણ જ્યારે મેં ડા. જોનરને કહ્યું
ચિદ્દ છે, ત્યારે તેણે કહ્યું, બાગસાસ ! આ પ્રમાણેનો
મારો નહિ."

પાનિનો મુખ્ય દાસ, ૨૦ વર્ષનો હતો. ગોમ, પરમખાત, હાથ ને
જર્મન મેલક.

અરુદાર સ્વામી.

હારી નિર્જન બન્યાં ને ત્યાં પણ પછી પામે આજની દલી રુચ.
 હૃદયી એવિસે કહું કે, આય મુન્ય પ્રસન્નમાં અંધ દશન દર્શા
 એ જ ચિચિત્ર બન્યું છે. રાણીઓ તો રુચક બાલ્યાં દર્શા કે,
 અમારા હરણમાં શું થાય છે, તે તો પ્રભુ જાણે, પણ અતર તો
 ચૂર્ણ થા' શકુ છે. પછીઆર શોકરુદન દરવાજી, હરણ ને આંખનો
 ખાર એહો થયથી અને હાથે સાદે આંધાર દરવાજી, પછાં થાજી
 જાય છે ને તે પછી જરૂર કુઝાનુ નિચરણુ દરજી માટે, નિડા
 દેવી પાનખા દુનને આજી, ને કુ ખા મનુખા દુ ખા નિચરણુ માટે
 પ્રમ મે છે, ત્યારે જે કુ ખા વિચરણુ થાય છે, ને નિડા બદુ આજી.
 શંકાવ ને ઉપકાર દરવાજી સખી તરીકે હામ દો છે રાણીઓને પણ
 રહન પછી નિડા આવી ને ત્યારે જ કુ ખા તન્મ પડુ પ્રમને
 કુ ખા પ્રમ થયુ, ને માટે નેઆંખે દેખવરણુ કાપી ને મનરુદ
 પાનને માટે થયના કાપી કે તેનો અવરણુ થાય બાંને દિ
 વિચરણુ દોરથી આખા રુચકા પ્રમને દરવાજા આવી
 રુદરણુ પર્મનુર નેપર્મન એકવિધાં રાણીઓ માટે જે
 પ્રવરણુ દોરો, તેથી સર્વના હરણ જુન થય. દર્શા.

પ્રમ તરથી પછીકે જીને સમાવરણુ આજી કે,
 કહે તે તમદારે પોતાનુ આરેતન સમાવરણુ ને
 નેઆંખે હાંમિ હાં કુ જુ. પણ જે કાંઈ થા હરણ
 દર્શા, તેજ કુખનો થા પુરુષ નેત્ર તથા કુધી દેવન કેમ આં
 ત્યારે તેજ જાણીને ત્યજ થાય પડ્યો, ત્યારે પછી મલ
 રાણીઓ એકજન રુચ દેખવરણીના પોદાકમન તરન
 જીને નેજાંને નિડા દર્શા રાણીઓને રુચવરણી મન
 દિશાં દેવને દર્શક એક સપરણાં કાંદલી જે તેની થા
 દર્શા દર્શા એકજન જાણીથી કુ જુ જ હરણ નેજાં

દાન ૭૭ અપદ્ધમાં હતું. ને તેની આસપાસ અપાકદ ધરેલા અંતરગોઠો દાન સગની પાછળ સુબીધી, ગુરુગર, હંચ ને દપક ઓડ કેનિશ્ચળના ખાલી રહે; દાન ડાપુઓમાં પારકા સમ્બના પ્રતિનિધિઓ, કેનિનેદના પ્રજાને, શદઅનુચરો, અમીર ને હિમચરો, પર્ષમુરકમાં વજેરે પુરકા થોડે દાન સવગમાં મુખ્ય મોડે કરનાર ગુરુગર ફરર દનો. ને તેની સાથે સમ્બદ્ધર આર્થર, દપુક ઓડ કેનિશ્ચ, જે ૧૧ વાંતી વચનો દનો તે અને દપુક ઓડ સેક્ષો-ખર્ચ, જેના નેચના ધાપચાએ આવજુ ને બાદરેલા મુદ્દાન્ય દાન. તે આપનો દનો. પાછળ પૃથિવાનો ગુરુગર, એવછવમના ગાનનો ફરર દપુક હી નીમોર, સુરસિ ઓડ દેસાં, સમ્બદ્ધર એડવંડ સેક્ષવિમર, જે રાષ્ટ્રીધીએ બાજેજ થનો દનો તે, કાઉન્ટ સિ-ચન ને મદાગમ દિલીપસોન દાન સમસ્વારી સેન્ટ જપાઈ સ્વપદ્ધમાં આવી ને ત્યાં વચેવચમા સરે ખેાં. નાઈટ ઓડ પી બાદરે પોતાની બંદરેજ ખેાં દાન સમ્બદ્ધના માણુઓ, પરદેશી પગેજાઓ ખાનગી રીતે આપ્યા દાન.

દેવગમાં સમ આપ્યા પછી ત્યાં દડ, મુકદ, તરચર ને રોપી આગળ મુકવામાં આપ્યાં. સગના સગવમાં પ્રાર્થનાદિક ક્રિયા થતી હતી, તેવામાં રાષ્ટ્રીધી તરફથી ચિહ્ન દેનક પુરપદાર અને પુરપમુચ્છ સર્જ પદ્યોઆપ્યો. તેજે તે હેલ્લી બેટ, જ્યાં રાષ્ટ્રીધીના ખાનાએ દાન, ત્યાં ક્રિયાકારે સિગપર ધરી. સગ નહક પુરગમ, તેનો સધુ બંધુ, ને કહિા હિમા દાન; એક બાજુએ દપુક ઓડ કેનિશ્ચ ને બીજા મુખ્ય અમદાનીઆ આસપાસ હિમા દાન. માર્ગમાં સમસ્વારી આસની હતી ત્યારે પ્રયેક મિનિરે રાષ્ટ્રીધીના માનપે તોપા ફટતી હતી. દેવગ નહક રાષ્ટ્રીધીનું સમ આપ્યું કે ગુરુગર, જે સેનાનો રાષ્ટ્રીધી કનંથ દતો તે મનાએ સગ નીચાં નખાવીને નમન કીધું- ને ત્યાંસુધી બધિમાં સગને પધવત્યું નહિ ત્યાંસુધી જ નમન કરતાં ગાખ્યાં. પ્રભુપ્રાર્થના થતી ને હંચરબગન ગવાતાં હતાં, ત્યારે ખુશી

સંસ્કાર સ્વારી

દત્ત ૭ અપરધમાં હતો. તે તેની આસપાસ ભયભટ્ટ થઈ શકે
અંદરથી દત્ત સગલી પાછળ ચૂંટીથી, પુરુષ, એક ને દત્ત
એક ફેરિયાજના ખાલી ગમે દત્ત અપરધમાં પાછા સંભળના
પ્રતિબિંબો, ફેરિયાજના પ્રધને, મુદત્તનુસરે, અમીર ને ઉમરો,
પરિવરમાં વગેરે પુરુષ વ્યાજ હતો. સવળમાં મુખ્ય મોકલે
પુરુષ દત્ત હતો, તે તેની સાથે મળીને આવી, છુટકે એક
ફોનલ, તે ૧૧ રાંતી વગેરે હતો તે અને છુટકે જોઈ એકો-
બીજા, તેના નેત્રમાં પાંધરને જાણ ને આસપાસ જુલાન દત્ત, તે
આસપાસ હતો પાછળ પૃથિવિનો પુરુષ, એકદમ અમીર
દત્ત છુટકે થી નીચે, છુટકે એક દેસા, અમીર એક
એકવિમલ, તે સ્પષ્ટતાને આસપાસ થતો હતો તે. કાઠિન સ્ત્રી
અને તે મધ્યમલ દિલીપસોને દત્ત સગલી એક જાણ
એકદમ આવી ને ત્યાં વચાવમાં સર્વે જોઈ નહોતો એક
જાણ પોતાની બાંધકા જેક દત્ત અમીરના માણસો, પરો
પોતાની જાણથી ગીને આત્મ દત્ત

દેસમાં સગ આત્મ પડી ત્યાં દત્ત, મુદત્ત, તરુર ને ૨
આત્મ મુદત્તમાં આત્મ સગમાં પ્રાપ્તિમાં કિષ
દત્ત, તેમાં સ્પષ્ટતાને તરુર એક દેસ પુરુષને અને પુરુષને
કયો આત્મ દેસ તે એકી એક, ત્યાં સ્પષ્ટતાને ખાતરે દત્ત
કિષમાં કિષ પડી દત્ત નહોતો પુરુષ, તેને સધુ બધુ
કિષ દત્ત એક બાજુએ છુટકે એક ફેરિયાજ ને બીજા
અમીરના આસપાસ કિષ દત્ત મુદત્ત સગલી
દત્ત તરુર પ્રાપ્તિમાં કિષ સ્પષ્ટતાને માણસો તેને પ્રાપ્ત
દેસ નહોતો સ્પષ્ટતાને દત્ત આત્મ ૨ પુરુષ, તે
સ્પષ્ટતાને કનક હતો તે કનકને સગ નીચાં નમીને નમ
ને ત્યાં મુધી બીજા સગને પાછાં નહોતો ત્યાં મુધી ન
તે દત્ત સગી ને કિષમાં મધ્યમાં દત્ત, તે

તેને કે પોતે દુષ્ક્રિયામાં પડેલાં હતાં, તપિ બીજાના
 જાન થતાં હતાં હાર્દિક શોભેલીમાં જાણ બાંધનામિમાં
 થયાં જાણથી જોઈ અસમાન થયેલ જેમાં ૨૦૪ મનુ-
 જાન થયેલ આ અસમાન મનુજા ન રાજી થઈ તાર શોધે
 માઠ પોતાનું દુષ્ક્રિયા નો આ જાણ દુષ્ક્રિયા નવનમા રિકતી
 છે. જે જાણ, માન્ય ને સ્ત્રીઓ નિર્મલિત થતાં થયાં છે,
 ને મારે મને અવન સાચી કરી જાતી છે. આ તેના પ્રભ
 જેના પ્રેમ કરી જેવો તેવો યજ્ઞ થયેલ નથી

મદાગસ્કારીઓ વેપનમાં છે, તે જ અસમાન રૂબરૂમાં
 જાણ પૂર્વ તરતના પ્રવર્ત. રાજી થાતી આજા જાને નિર્મલે
 તી સાથે હીન રોનથી ને જાનસ યુદ્ધ દાન રૂબરૂ સંજો
 કપડે પવનવલાર મદાગસ્કારીઓ તરતથી ફરી એકીસ મસાવતી
 દાન રાજીઓ પોતે જાને રોન પજુ કામમાં જાન થતાં નરોનાં.
 આ અસમાન ૧૮૧૧ ના મેની તા. ૧ સીએ ઈન્ટરનેશનલ
 એક્ઝિબિશન, પજા બજાર સાથે મુખ્ય મુકાવામાં આનું દર્જ. આ
 વખતે રાજકિય રોનીસને ક્યા સાચી જાણતી: તેમાં સ્વર્ગદાસી
 આજાજીને મારે નડ મારો કાઠ પ્રવર્તન કાઠિ દતો ને તેમાં
 ને હાથકાવક કાઠિ આજા છે, તે કાઠને અનુપાન કાઠે તેવા
 છે. રાજીઓ પોતાના વેપનમાં ને જાનતી હંદથી બોજવતાં દાન,
 તેના કાજમાં એક રોની કાઠે છે કે, એ નામદાર 'સકાજ' કાન
 રોનાં, એકીસ તથા બીજાં કુપા ફરી પાને આવતાં, તો તેઓ
 જડ ન હા રિક્તથી મન જાણતાં દાન કાઠે નહાની બિરોટીસ
 આકર કાઠી ને પોતાની માન્યને રાજી જોતી ત્યારે તે માનતા
 કાઠુ દતર દતર જોઈને તેનાં આંખું છુટતી, ને તેને પુછતી, 'કેમ
 મા, કેમ રો છે?' એમ વજુ વાર પુછતાં જતાં પજુ ઉતાર નરિ
 કે, કે રાજી ને કરતાં પછી ફરી આજા જાને રાજી થાતે

તેથી જો કે પોતે દુઃખસાગરમાં પડેલાં હતાં, તરફ જીવનના
અર્થમાં બાજ લેતાં હતાં. દારૂંને કાગેરીમાં ખાણી ખાતાઓમાં
વાળના પક્ષી જાણી મોટા અકરમાન થયો. તેમાં ૨૦૪ મનુ-
ષ્યો પાન થયો. આ સમાચાર જાણતાં જ રાણીશ્રીએ તાર કાપે
: "મારું પોતાનું દુઃખ તો આ જાનિ દુઃખદર્શ જનારમાં વિસરી
નહોં છું. જે બાગદ, માન્ય ને સ્ત્રીઓ નિરાશિત થઈ પડ્યાં છે,
તેમને માટે મને અન્યન લાગણી થઈ આવી છે." આ તેના પ્રભ
પ્રત્યેનો પ્રેમ કઈ જેવો તેવો ઘણો નથી.

મદારાણીશ્રી વૈષ્ણવમાં છે, તે જ અરસામાં ફેશ્વરીમાં
પુરુષો પૂર્વ તરફના પ્રવાસે, રાણીશ્રીની આજ્ઞા લઈને નિકળ્યો.
તેની સાથે ટીન રોડની ને જનગણ યુક્ત હતા. રાજ્ય સંજોઈ
સમયે પત્ન્યવદાર મદારાણીશ્રી તરફથી કુવરી એડીસ ચલાવવી
હતી. રાણીશ્રી પોતે જાને ફોર્મ પણ કામમાં બાજ લેતાં નહોતાં.
આ અરસામાં ૧૯૯૧ ના મેની તા. ૧ સીએ ઈન્ટરનેશનલ
એકઝીબિશન, પણા ભાગડા સાથે ખુદશું મુકવામાં આવ્યું હતું. આ
વખતે રાજકવિ દેવીસને એક લાવણી બનાવી; તેમાં સ્વર્ગવાસી
આજ્ઞાને માટે જડ મોટા કોડ પ્રદર્શિત કાપે. હોત ને તેમાં
જે લક્ષણો સજો મોહ્યા છે, તે લક્ષણે અધુપાન કરાવે તેવા
છે. રાણીશ્રી પોતાના વૈષ્ણવમાં જે જાનવી હુંદરી ભોગવતાં હતાં,
તેના સંજયમાં એક સ્નેહી લખે છે કે, એ નામદાર 'સદા જ સર્વ
રહેતાં, એવિસ નથા ખીજતે કુંચ કુવરી પાસે આવતાં, તો તેઓ
જડ જ દાં દિલથી મન બનાવતાં હતાં. ત્યારે નહાની બિયેટીસ
આંદ કસી ને પોતાની માન્યને રહી જોની ત્યારે તે માનના
સામુ દર દર જોઈને તેનાં અંધુ પુછી, ને તેને પુછી, "કેમ
મા, કેમ રહે છે?" એમ તજ વાર પુછ્યાં છતાં પણ હિતર નહિ
દે, કે રડ્યાં જ કરતાં પછી કુવરી યાત્રી જાતી ને રાણીશ્રીને રાજાં જોઈ તે

વેધવ્ય.

દુવગી એમિસના વિષદ તો નહીં થા ચુક્યા હતા, પણ
 પર્વતના મુન્દુથી લઈ જલદીય દતાં, તે ત્યાં ૧ ા જુલાએ
 પણ પામ્યું વગર. એક સાધારણ લઈ પ્રમાણે, જાનથી રીતે
 સામનના મહેદમાં થયા હતા. ચોક્કસ મદાર આચાર્ય ત્યાં
 પાવો દતો, કેન્દરનીના મદાર આચાર્યના હરીગુ બાનેમ કાઠ
 દોડે, તેથી તે આ પ્રસન્નમાનમાં આવે છે. દરેક નદિ-
 સર્વશિયામાં ચણીએ કદમ પામ્યું વગર હાલત સજીને આવે
 લીધા દતો. પુરણ, દુવગી આચાર્ય, આચાર્ય ને સિયોપોલ નેમાં
 સામેય થયા હતા. ને દુવગીની જાણથી સખીઓ તરીકે દુવગી
 દેહીના, દુનુની, બિયેદાસ અને આના એક હેમાં દતાર દતો
 વરસાતની સાથે દુવગીના કાઠો કુચ એક સંપ્રીતને માય દતો.
 નેત્રે પોતાના પિતાને પછે દરેક પોતાક પહેલે દતો. સામાન્ય
 રીતનાં લઈ થયા પછી, દુવગી પોતાના પ્રાણનાય સાથે આનંદમાં
 ભાગવવા વિદાય થઈ ત્યારે અર્ધજ પ્રાણ પછી નેતા બાએ
 રોદ-મમતાની દિશાથી જલદી દતો. રાગદુવગી એમિસ, પોતાના
 પ્રાણનાય સાથે વિદાય ભાગવવાને થયા પછી, આગળમાં ચણીમાં
 મદદગુણ એમનાં મહેલે થયા, ને ત્યાં દરેક દુવગીવડાએ પોતાના
 પિતાને માટે એક રમરખાવલ કરવાનો દતો તેની પ્રાપ્તિનો પાવો
 નાખનાં રેગાએ, એકેક પથાર, ગગમગાથ ચહેરે જાક્યો. એ દિવસ,
 અવવાસીની વનમનિષિનો દતો ત્યાંથી પાતા ફરી સર્વજનની પક્ષી-
 એ ચણીમાં લખેની થયાં માનમાં લેલ આવજ મામા સિયોપો-
 દની મુલાકાત લીધી. અત્ર ન પુરણ પ્રિન્સ આપ વેસને
 પોતાની યનારી પત્ની સાથે મિથાપ થયાં બનેલાં નેત્ર એકેકને
 બેનનાં જ રૂઝ થઈ થયાં. રાગદુવગી એમલેકાંકા, ને રેન્માકાના રાજની
 દુવગી દતો, તે, તે કાળને સાંચ સચોપરી મુંડી-દુરી દતી, ત્યાં જ
 ચાનમિતમાં વિદાદતુ નહીં થયુ. ચણીમાં લખેની થયાં, માંમાં થઈ-
 નામાં થયાં, ત્યાં દાકરી લખાર્ક આવી મથ્યાં. દરિદ્ર પણ

ના અસ્થિને ખસેડવાને લગતી ક્રિયા ખાનગી થઈ
ઓઝ વેલ્સ ને રાજકુવર સિરોપોલ્ડ મુખ્ય રોકાઈ
લગતી ક્રિયા થવા પડી, આગળઈ મુછીલ ને સફ-
મુખ્ય સમાધિમાં મુખ્યાં, અને તેમ કરી વેગાએ
પોતના સ્વર્ગવાસી અનિ કુલીન ને સફમુખ્યસંપત્તિ
માં સ્વદસ્તે તૈયાર કરેલી પુષ્પમાળા ને પુષ્પમુચ્છ
માં હાથબંધ થયેલાં કુવરકુવરીએ બન્ને ગોઠક કીધેલા

ઈની વરસીની લગ્નસગર દુએસ ઓઝ સંપન્નથે, 'રાજ-
મેજ વૈધવ્યવતી' તરફથી એક પાતું મુંદર બાઈલિલ
રાણીશીએ આ બેટ સ્વીકારતાં લખ્યુ કે:-“મારી
માતા જેવી વૈધવ્યવતી તરફથી મોહનકુ બાઈલિલ ને સાથે
પુત્ર પ્રેમ ભરેલા માનવતથી, અને અત્યંત પ્રેમની
મ થઈ છે. બહેની! ફાની રાંઠે આગે રાણીશાની
રાજકુલિમાન પ્રાપ્તિ જે અમનાભાવ બતાવ્યો છે
પણી બધ છે, તે સર્વ મારી ભગિની વિધવાએને,
ચ રાણી તરફથી, તેના (રાણીના) અંતરમાં જે આવા ને
સ કીધા છે, તે કહેજે ને વધુ કહેજે કે માતા સ્વર્ગવાસી
સફમુદ્રોની જે યોગ્યતા પિઝનવામાં આવે છે, તે બદ-
લે પ્રાપ્તિયાવનાં દર્શન દુર્લભ છે અને હવે પડીની જે
છે, તે નિચારના, દાસના દિવાસથી ખરેખર મને સનોવ
છે. આપણા પ્રભુએ પશ્ચિમને વિધવા કીધી છે,
તે તરફથી, તેમની હાથબંધ રાણી તરફથી, માન સારું
એને માટે તે ઉપકૃત છે. અને મને માનજે સરાજ તરી
કરેલીઆ.’

૬-યુવરાજકુવરનાં લક્ષ.

રના માર્ચના પ્રવચનમાં જે દેખા: હાથમણી રહુ હુ

રાણીશ્રી ચોક્ક મુદવાનો પ્રયત્ન કરે છે.

મહાત્મા અને દુષ્કરતાની

આત્મચરિત્ર

અનિ વડવા રાણીશ્રીના સ્મરણાર્થે
(આ સંસ્કૃતિ)

તેની સૂર્યસંસ્કૃતિની રૂપરચના રાણીશ્રી
અપરંપરા છે

જાન્યુઆરી ૨૧-૧૯૧૨

“એ હું જાણતો છું સૂર્યનાં જ્વાળાં દોરે
ને (સૂર્ય) જલુ અને પ્રાપ્ત થાય તેવી છે,
એના પ્રભુપ્રભાવે પ્રભુને પ્રસન્ન થાય,
તેણી મારે આ પાપમય જનમમાં
તરફી (વિદ્યા) થાશે (પ્રભુને) તેણી જીવે છે.”

સોલોમનનું નિવિચયન

આ સોલોમનનું વાક્ય પુરાણ કૃતિનું પદ્ય કરેલું હતું.
૧. ૧૫ મી સુધેખરે રાણીશ્રી ઇયુક અને એસ જોડે એથોલીને
જાણવા બહુવેર મળ્યાં. ઇયુક અસાધ્ય રોગથી પીડિત હતો,
૧૫ કલાકની રાણીશ્રીના સ્પર્શ દ્વારા તથા સહેન મુદવાની
બેઠ આપી, જે આપવાનો સ્વેચ્છ હૃદયથી એથોલીના કુંડમાં
ચાલ્યો આવતો હતો. રાણીશ્રી ઇયુકના જ્વાળાં જીવનમાં મળ્યાં,
ત્યાં મૃતવળાં સ્વર્ગમાં સદિવ્યે તેજસ્વર પોષાં હતાં. ત્યારે
એથોલીના ઇયુકને સમગ્ર કરવાને રાણીશ્રી તેજસ્વર મળ્યાં, ત્યારે
રાણીશ્રી પોને જાણે છે કે, “ધણા આપદથી નિર્ભય ઇયુક અને
એસ સાથે સાથે રોકનપર આપ્યાં રોકનપર તેજામાંથી ઉતર્યાં
ચાલ્યો ને વાતો જાણી હું એકને પ્રેમથી બેઠી, ને ઇયુકને સા
આપતાં ઇયુકે “વદાણા ઇયુક! પ્રભુ તમને સાનુજીવ થાઓ.” તેજે મા
તેજે તે વરસપર જે માણસો અમારી સાથે હતા, તે

રાણીશ્રી ચોક મુકવાનો પ્રયત્ન કરે છે. ૨૪૩

જનસમાજ વચ્ચે મતિ ખુટી મુકવા પડી રાણીશ્રી
પણ ને હૃદયમંત્ર ચર્ચ ગયાં દતાં.

જસરીને દિવસે રાણીશ્રી સદાકુટુંબ આયજર્જની સમાધિમાં
[ને ત્યાં જદુ સાંન મનથી પ્રાર્થના કરી. એ પ્રમાણે હવે
જ થાય છે. આકરનકરો પણ તેમાં જાત લે છે. મુખ્ય
ધણા મોટા દળદળાથી સજગરવામાં આવી છે તેમાં ને
ખૂબીઓ સમાવી છે તે જદુ મનપસદ છે. જગાવકામ પણ
ને નક્કી ને ચિત્ર કામ તો સર્વોપરી છે. આ સમાપરચમ
: મારે રાણીએ પોતાના જાનગી દબ્યમાંથી રૂ. ૨૦૦૦૦૦૦
: કાપે છે. તેમાં ને ચિત્રકામ કરવામાં આવ્યું છે, તેના
દાદાજીએ પોતે જ ઉતરવ્યા દતા. અદિ આયજર્જની આજે-
તમા જોઈને પહેલે જ મદારાણીથી ધણું સાંન ચર્ચ ગયાં દતાં.

[વચનકુવરને ત્યાં લા. ૮ થી જાનેચરી ૧૮૬૪ ને દિને
૫ થયે ને ચળવળે સીધા વારસ જન્મ્યાથી રાણીશ્રીએ
જન્મ જનાવ્યે. આ જન્મ એવો તો અકરમાલ થયો હતો.
અકિન જ ચર્ચ ગયાં. કોઈ પણ દાસી કે આપા પાસે નહોતી.
નામ મુવરાગના લમની સાલગિરીને દિવસે જ, અકિનદા-
રદેશમાં આયજર્જ વિસ્ફર પાડ્યું હતું. આ ટાંકણે પુષ્કળ
દન આવ્યાં દતાં ચુપીથીની જન્મનિધિ પૂર્ણ પ્રેમ સાથે
માં પાગવામાં આવી હતી અત્યાર મુખી સર્વે ધામધુમ
થી, તે આ વંચથી ખુટી ચર્ચ. તોપોની સલામતી ને લરકરની
: રમન ને ગમન આ જ વેગાએ-જલુ વર્ષે-થયાં દતાં.
માં રાણીશ્રી બેઠોલે જવાને નિકળ્યાં. ત્યાં માર્ગમાં રાણીપતિની
પર્યનગરમાં ખુલ્લી મુકા. એ ટાંકણે હથુક અને હમેસ ઓફ
ખર્ચ ને ગાય સાથે દતાં ૧૮૬૫ માં પ્રિન્સ ઓથરેડ વર્ષે
: ને હથુક ઓફ કોખર્ચે તેને પોતાના વારસ તરીકે ગણ્યો.

ઉત્તરમાં યુવરાજે રાણીની ઉત્તર આખું કે, આ મહેલ બંધાયો તે માટે તે પૂર્ણ સંનેલી છે. પછી લંડનના પાલીએ પ્રાર્થના કીધી, તે પછી મહેલ ખુલ્લો મુક્યો; જે દેગાએ બટુ ચોરી દર્શનર્થે થઈ રહી આ મહેલ જાંવેસનો ખરચ લીસ લાખનો થયો છે. અગ્રેય માસમાં રાણીશીએ ક્રાન્સના પદમટ રાજાશીની મુલાકાત લીધી. નેપોલિયન તને મને બટુ નિર્ધેત થયો હતો, પણ રાણીશીના આ મેરીમાવથી બટુ રાજ થયો. ૨૧ મી જુને ગ્રેટ થોમસ હંસપીટલ ખુલી મુકવાની તિથ કીધી.

પાનખરકતુ તો બેવગેરૂમાં જ રાજી હતી ત્યાંથી ૨૫ મી નવંબરે પાછાં વિઃસર આવ્યાં અને આવ્યાં તેવામાં જ યુવરાજને ઝેરી તપ લાગુ પડ્યો હતો. એ-રીમદામમાં યુવરાજ હતો, ત્યાં જ સ્ત્રીને કુંવરી બિચેટ્રીસ પોતાના બાઈની નરસ કરવા લાગી. આખા રાજમાં ટીકચીરી ઉપમ થઈ તાવ ચડઃ ઉતર હતો, પણ ૮ મી ડીસેમ્બરે ઉઘલો ખાયો, ને યુવરાજનું આરોગ્ય ભવભરેલું જાણ્યું. એથી સર્વે કેઈ બિચેન થયું. ક્યારે ક્યારે આરોગ્યની ખજાર ચોમેર દેવાવવામાં આવી હતી; કેમકે પ્રગતને ધણી ચટપટી થતી હતી. રાણીની હઝીરથી યુવરાજના આરોગ્યને માટે એક ખાસ પ્રાર્થના, તા. ૧૦ મીએ દરજ્જાના તમામ દેવાવોમાં દેવાવવામાં આવી. તા. ૧૪ મી ડીસેમ્બર મુખી આરોગ્ય ભવ કારેલું હતું. એ દિવસ રાણીપનિની સંકસરીને હતો પછી યુવરાજનું આરોગ્ય ધીમે ધીમે મુખરચ લાખું. ૧૬ મીએ ધણી સારી તબિબ જાણી ત્યારે રાણીશી પાછાં વિઃસરમાં પોતાને મહેલે આવ્યાં, ને ૨૬ મીએ પ્રગ સમજને માટે આ પ્રમલે પત્ર લખ્યો-પોતાના પ્રાણ-સમાન વડાવા પુત્ર પ્રિન્સ જોહ વેલ્સની માંદગીમાં પ્રગએ જે લાજણી પ્રદર્શન કીધી છે, ને તેનું સમકુલન હજીયું છે, તે માટે રાણીશી ઉપકાર માને છે. પ્રગ સમજને અને તેની વડાશી

ત્યો, ને એક દાષમાં પત્ર અને બીજામાં પીસ્તોત્ર બનાવી માટીપર
 ઠી બાંધ્યો. રાણીશ્રી ચમક્યાં, પણ સાંત રચાં. તુરંત જ તે
 કાગળને ઢોળ જાડીને પકડ્યો પિસ્તોત્ર વગર મોજીની દલી તે
 કાગળ પાસથી એક બરછ પણ દાષ આવી. તેની અરજમાં
 કે ઝિનિયન ફેદીને હોડવાની વિનંતિ દલી તે અંગ્રીસ દત્તો. ને
 મિ અધર ઓરોનર દત્તો; વરે ૧૭ નો દત્તો. પ્રગતમાં આ
 આચારથી મોટી મઝાડ થઈ રહી અને પ્રજુમાયંત્યા પણ કરવામાં
 આવી. ઓરોનરની તપાસ થઈ ને એક વરસના ફેદખાના સાથે
 કાગળ બાંધી મારવાની સિક્કા થઈ. ઢોળ જાડીને આત્માર માનસ
 સાથે તેને સારી બહિસ આપી.

જુન માસમાં રાણીશ્રી બેથમોર્સ દત્તો ત્યારે તેના એક અંગ-
 રના સ્નેહી, મિત્ર, ગુરુ ને સલાહકાર ડા. મેકલિથોડના મરજુ પાખી
 વાના સમાચાર મળ્યા, જે બાજુનાં તેઓ બહુ શીક્ષંત થયાં રાણીશ્રી
 કહે છે કે, “ ડા. મેકલિથોડ કરનાં વધુ કાર્જ પણ વિધાસ ને પ્રેમ
 મેગરી કાઢી નહિ તેની આસ્થા મગજૂન દલી, તેનું હાથ મોટું
 દત્તું, જેથી કે કે રાષ, કુડ કે એક સર તેના નરજથી સારી રીતે
 ફરી સલાહને પામનાં દત્તો. દુ તેને ફેરો ચાલતી દલી, તેની
 સલાહ પૂછતી દલી. મારો મોઝ ને મારી ચિત્તોદ્વેગરૂલિ દસાંચી
 દલી. પણ હાલ આ એક મનુષ્યની વર્તણૂકનો ખ્યાલ આપતો
 દુ ફેરવી અચકા પુ.”

રાણીશ્રીની ચાલચીરી, જે હાઈપાર્કમાં ઉઠી કરવામાં આવી
 છે, તેના દર્શન માટે રાણીશ્રી ને તેના કુરર કુરરી જુલાઈમાં
 મયાં દત્તો. તેની મોઝ સાથે આ પ્રતિમા ૧૮૦ શીટ ઉઘી છે,
 તે પણ મુતર ને આબેડન છે. ૧૮૭૨ ના સપ્ટેમ્બરની આખરે
 ફેરીની સાવજી વિષય બહેન મરજુ પામવાના સમાચાર મળ્યા.
 રાણીશ્રીને તેથી પછી ટાલચીરી થઈ, ફેરી આ બન્ને બહેને

પ્રાણીઓપર પાનકીપણું અટકાવનારી માદગીની બુન્યાદીમાં બ.ન. સંજ્ઞે તે માદગીના કામકાજને ઉત્તેજન આપ્યું.

નવેમ્બરમાં રાષ્ટ્રીયીએ બેઠકમાંનુંમાં બપુ મઝમન પાંચી દત્તી એક સ્વર્ગી કાદી અને મરેલ અને આસપાસના બામમાં સંરે ૬૫૦ દનાં રકોટકાનના પદુખપરો અને બીજા અખીં આગકાએ પણ તેમાં બામ લીધેા દત્તેલ સરેના દાયમાં બજતી મસાએ દત્તી તેમાં સમીન-નૃત્ય-વાદ્ય-કસરત આદિકે પપ્પી મઝમન કઝકમ. આવી દત્તી, અને આએ કિરચકમ. કેટલી કુચગ છે તેની પણ પરીકાઃ કર્દદત્તી ૪ ક ટીસેગરે કેન્ચ લાસા નરકથી રાષ્ટ્રીયીનો ઉપકા- પ્ર- સિન કસાકે એક માનપત્ર આપવામાં આન્યુ, તેમાં ૧૮૭૦-૭૧ની લગાકમાં કેન્ચ લાવકોનુ જે રકાજ કીધુ. તેને માટે આને પપ્પી પ્રથમા કીધા દત્તી. આ માનપત્ર કારિમીગીનો અપર નનુતે છે તે મોટા ચાર કંદેમાં છે, જે સિદ્ધિસ ન્યુઝિયમમાં રાષ્ટ્રીય ની આજ્ઞાથી પ્રગતે કોલકા માટે બેટ આપવામાં આન્યુ છે

પોતાના પ્રાજન્યયપરનો પ્રેમ દટપણ રાષ્ટ્રીયીનો વલપણુ ધર્યો ન્હોતો. તે તો કોક કુ ખમા પજો રપતો હતો. આ પ્રેમની એક નિસાની દમણાં જળકાઢ આવી પોતાની સર્માનથી "રાષ્ટ્રી- પનિચરિત્ર" સર ધિયોપ્રેર માર્દન નામના મુદ્દચે ગદાર પાડ્યુ, જેમાં અનિચપ મનપસંદ રીતે, એક મુદ્દચે, એક ચલનીનિત, એક નાવકો, એક પ્રિયમ, એક પિત્ત, એક નાજગીક, એક જર્મન, એ સવગાનુ વર્ણન આપ્યું છે. ૧૮૭૫ ની પાલોમેટ કુવર લિયોપોલ્ડની માદગીથી જાતે ઉપાડી નહોતી. એરી તાવથી કુવર પીડિત હતો, પણ જલદીથી સાજો થયો, એ જ સમામાં કુવરી એલિસ પણ તણ વખત માંદી પડી હતી. આગટ માસમાં માદાચણીથી સમક્ષ બે રટીમરો લાંચવાનો બનાવ એાસમનથી ગેરપોર્ટ જતાં બન્યો હતો, ને તેથી પોતે પણ કોકનમ થયાં દનાં. સપ્ટેમ્બરમાં બેલ્ગેરચ્ જતાં પોતાની

બપાઓ, ને પ્રગ્લને તે વર્તમાન જમ્યાવવાની દબદબા ભરી ક્રિયા
110 ૧ લી જાનેવારી ૧૮૭૭ ને દિને બરતખેડનું રાજ્યનગર દિલ્હી,
કે જ્યાં મોટા મામલો સાનસાદ અકબર ને પ્રાચીન કાળના પ્રતાપી
આર્ય કુળદિપક મુદિરિને પદ્મભિરેક કીધા હતા, ત્યાં થઈ હતી
આ ક્રિયા વેસવાય લોઈ લીટને કીધી હતી.

૧૮૭૬માં પાર્લામેન્ટ રાષ્ટ્રીયીએ ઉધારી હતી. ૨૫ મી ફેબ્રુ-
વારીએ આલખઈ દોલમાં જલસો થયો હતો, તેમાં કુંવર કુંવરી
સાથે રાષ્ટ્રીયીએ લામ લીધો હતો. માર્ચની ૭મીએ લંડનની ધરિયી-
દાલની એક બાણુ ખુલ્લી મુકવાની ક્રિયા જાતે જ કીધી. ૯ મી
માર્ચે આલખઈ દોલમાં રાષ્ટ્રીપતિનું પૂતળું ખુલ્લું મુકવાની ક્રિયા,
કંઈ પણ પામખુમ વગર થઈ હતી. માર્ચ આખરે દેવીયી જર્મની
અર્વા, ને લાંબી કાઝેસ એક કેન્ટ તરીકે પોતાની બહેનની
સમાધિયે જાહેરે પ્રાર્થના કીધી. પાછાં ફરતાં પેરિસમાં માર્ચે
એકમોદન-ફેચ પ્રગ્લસતાકે રાજ્યના પ્રમુખની મુલાકાત લીધી. મે
માસની તા. ૨૪ મીએ રાષ્ટ્રીયીની જન્મનિધિ બહુ પ્રેમ સાથે
લંડનમાં ખજાઈ હતી.

એપ્રિલજરોમાં સ્વયંવાસી આલખઈના સમરણાર્થે જે પૂતળું
ખુલ્લું મુકવામાં આવ્યું, તે ક્રિયા ૧૭મી આગસ્ટે થઈ હતી. પૂતળું
ખુલ્લા માથાવાળું છે, અને તે બહુ ચિત્તાકર્ષક છે. આ પૂતળું
બંધનારને તેની ઉત્તમ કારિગિરીને માટે રાષ્ટ્રીયીએ નાહટ કીધો છે.
રાષ્ટ્રીયી દોલીરડના રાજ્યમહેલમાં રહ્યાં હતાં. રાષ્ટ્રીપતિની પ્રતિમા
ખુલ્લી મુકાયા પછી રાષ્ટ્રીયીએ તેની પ્રદક્ષિણા કીધી, ને સંતોષ
પ્રદર્શિત કીધો. સપ્ટેમ્બરમાં રાષ્ટ્રીયીએ ૭૯મી રેઇમેન્ટને 'રાયલ
રોકેટ'ના ફોર્સર આપ્યા. ૧૮૭૭ ના ફેબ્રુવારીની ૮ મીએ પાર્લામેન્ટ
જાતે જ રાષ્ટ્રીયીએ ઉધારી હતી. આ આખા વરસમાં ઉજ્જડ
ખાતેના બનાવ બહુ ઘોરા છે. રાષ્ટ્રીયીએ 'લોકમેરી' સરોવરની

આ કુંવરી પછી સદગુણી ને સઃજી દત્તી તેની વહુ મપથ
 પણ વધારે મિત્ર, તેનું વર્તન સર્વે પ્રિય ને તેની કાંઈ દેવંદ્રી
 જેવી હતી તેના આચરણ પરમાં પણ એ કેવડ મહાનની હતી
 ૧૮૭૮ માં ઘરમરદાસના આખા યજ્ઞમહેવમાં સજ્જાનીએ આજાર
 હતી થશે દત્તે-જેના સપાટમાં તાના ખેટાં અને સપાટમાં હતાં
 કુંવરી એલિસ ને ચાર વાંની વચની હતી; તે તેના સપાટમાં
 પડેલી સપાટમાં કુંવરી એલિસ અને મરંદાસ ને ખાનગર દેવંદ્રી
 મીઠાનું આશીર્વાદ સંભળનાર જેને તારીને પડી તેના મરજમાં
 તેને સખા મરજ માંઆ ને તારામાં દંત્તી મરજના હાથી
 દેવંદ્રી તેને જાણીથી તારાનીની અસર કરી તેને તાર ને બીજા
 એ હાથે પણ કુંવરી, પોતાના આચરણની પેરી પછી કુંવરી છે,
 મ ખાનગીથી માનીને તેને વટ કરી કરી મનુ કેલને હોડે તેનું નથી.
 તેને તારે શીમાને રા સર્વે કેલને મનું પડે છે, પછી હાથે કે કુંવરી-
 મરજને કે મરજને-પણ પડી નથી તરફે અર્પન હિરોથી,
 દાદાના આચરણે પાવના મરજની પણ એલિસ છે! કુંવરી
 એલિસ જેવી જ હતી તેનાપર હાથે હોડને, ખર દત્તે ને તે
 હાથે હોડને આવી હતી કુંવરી એલિસ તપમાં ખાનગર
 હાથી: પોતાની પુત્રીને શર હરજ હાથી મરજના પ્રજાતમાં
 તેને એલિસ હાથ ને રાંડ કે, 'દરેક દાન નિહામાં હાથ વખતને
 મારે કુંવરી પોતી જાડે છું.' આ તેના હાથે દત્તે દત્તે પછી
 નિહામ, આ નિહામ, કે જે નિહામાંથી પછી હિરોથી આદાજ
 થી, તેમાં પડી તે નિહામ અને કેલને વખત પડી હતી મરજ
 હમાં, તે દાન વિગતથી પોતાના પિત્રને શર હતી હતી તે હતી
 હતી હતી, અને સમ્પત્તિને હાથે દાન વખતે તથા પ્રજાતમાં
 ન પ્રજાતને સર્વે હતી હતી અને તે પ્રજા મરજ હતી દાન શર
 : અને પોતાના પતિ ૧૭ નિહામ ૧૭ માં સમજીને

મન્ય. ખીલાન, દયુગીન, રેરેરા જાણિ ગળે ફરી પાછાં અગ્રેવર્મા
 ક્રિષ્ણ જ્ઞાત્યાં. ૧૦ મી થીએ રાજાજાની દોલિયાં કુવરી, નાશ મિ-
 જનની પત્નીને ફેર એક પુત્રીનો જન્મ થયો. દરિયા જ્ઞાતિમાં
 ગંગેશભાઈના પત્નીની, ત્યાં કાન્તની પત્ની રાજા રાજા મુનિની કુવર
 બંધા દનેલ, તેને મુનિઓએ કાપી નાખવાના સમાચાર મેળમોન્યમાં
 મન્ય. રાજા મુનિને જે કારી થા લાગ્યો, તે માટે રાજાજાને પત્નું
 લાગી જ્ઞાત્યુ. ને જનુ શોક પ્રસિદ્ધિ કાપી જા બિરજન્ય જનાવ જન્ય
 પત્ની, રાજાજાએ મુનિને ધજો દિતામાં ચાન્દા જ્ઞાત્યાં દનેલ.

૧૮૮૦ ની પાસાંમેટ જનને ઉવાડીને રાજાજા ૨૫ મી માર્ચે
 બેનગરને ને ઠારમટ્ટ સદેસાધાએ મર્ણ, ત્યાં કુવરી એલિસના પુત્ર
 પુત્રીની થજા એલ. ને મમતા સાથે મુલાકાત લીધી. તેઓને
 જાનીસરસાં આપ્યાં, કેમકે તે વદ્યલી, સાથે સ્વયં સિધાવેલી કુવ-
 રીનાં કુવર કુવરી દતાં યુક જ્ઞાત દેનાદ, નવ વધુ સાથે બિલમો-
 રલ, સપ્ટેમ્બરમાં રાજાજાને મગવા મયો દનેલ.

આ અરસામાં કેટલાક પત્ની અમનના મુદરથોના મુન્ય થયાં.
 કવિયજ્ઞ જ્યોત્ષ્ઠી દરિયાદી સેનરમાં, દનિદાસકાર કારવાર ૧૮૮૧
 ના ફેબ્રુઆરીમાં અને અર્ધ મિક-સરીઃ અગ્રેવર્મા મરણ પામ્યાં.
 રાજાજાએ પુન્યમુન્ય ને પુન્યમાળા સરને માટે મોકલી દની. મિક-
 ન્સક્રિષ્ણ માટે તે અમરજીસ્થળ ઉમેા કાપી છે, તેમાં લખ્યું છે કે
 "તેની માનવન અને આદનાની રાજા અને સ્નેહી ચિકેટરિયાએ
 આ સ્થળ ઉમેા કાપી છે. જે સત્ય બાલે છે તેને રાગત ચાહે છે."
 જુનમાં કુવર સિયોપોઈને આવજનનીનો યુક કાપી, સપ્ટેમ્બરમાં
 અમેરિકાના પ્રેસિડેન્ટ ગારફિલ્ડ, એક જુનને દાથે થયાએ મરણ પામ્યો.
 દંત્યંનું રાજકુલ એથી જનુ શોકને પામ્યુ. રાજાજાએ અમેરિકન
 પ્રગ નથા પ્રેસીડેન્ટની ધણિયાજીને દિલાસાપુત્ર પત્ર મોકલ્યો દનેલ.
 થોડા માસ પછી પાછો રાજાજાની જીવગીર દુમતો થયો.
 ૧૮૮૨ ના માર્ચની ૨ જીએ કુવરી બિવેટીસ સાથે લંડનથી પાછાં
 ફરીને વિંડસરના રોસનપર દેરી આવનાં દનાં, તેટલામાં રોજર

ચમું હતું તેથી થોડો કાગ પીડાવા લાગ્યા. એ પીડાથી જમે ચમું નહોતું એક વચ્ચે સુધી તેથી પીડા બોજવી હતી.

૫-૬૫૬ આદ્ય આલખનીનું મૃત્યુ.

કુખ પાછળ કુખ ચામું છે. તે જ સામડું આવે છે તે જ ખમડું નથી, તથાપિ તે એક જ વાગ્ની પીડા મીંમે પીંમે આવે છે તો તન મન ને બીજી સર્વ સપતિથી ભર્યા થઈ જાય છે. પહેલું માનવું થોડું, પછી પતિનું, કુચીનું ને હવે કુચના મોનના થા રુણીશીના કાગળનામાં ફેરો લાગ્યો હશે તેનો વિચાર કરવાથી નહિ, પણ અનુભવથી જણાય છે. ૬૫૬ આદ્ય આલખની, ગળીશીનો છેલ્લો કુચર હતો, ને રુણીશીને ધણે વદાલો હતો. તે સગીર ધણે નાબુક ને કાવલો હતો, જેથી તેને કરમાવા વાગી જાય નહિ. ને બીજા કોઈપણ કામને માટે થોડું નહોતો, તેથી તેને સરસ્વતી સાથે પાટી પ્રાપ્તિ બધાઈ હતી સગીર, ચિત્રકળા અને કુચની વિદ્યાબ્યાસમાં તે કુચર હતો. જે ધણે વિદ્યાના પ્રયોગનું ચોધન કીધું હતું. તે પાટુ ખરું નેકાનમાં હાથે મુજબનો ને સગીરની નજગાઈથી કોઈપણ કામમાં ખમ લઈ શકતો નહિ. મહાંમન થવાથી તથા ચકરી આવવાથી તે ધણીચાર માન લીધી હતી તેના પર મુજબના બધા ભરેલા નાવોથી રાજકુટુંબમાં ધણે બધા પથરાયો હતો, જે કે એની ભુદિ ધી નીચી હતી, વિદ્યામાં ખટ હતો, લોકપ્રિય હતો અને કુટુંબમાં પ્રીતિપાત્ર હતો. એણે અનેક રીતે સર્વિશ્વનો શોખ રાખ્યો હતો; તેમ છતાંથી બાકાતો કાપાં હતાં; તે જોનાં એ પાત્ર પિતાની જગ્યા વધાર્યું સાચરશે એમ યોગમથી બોલાવું હતું. એ કીધા પછી એને એક દિકરી જન્મી હતી, જેનું પોતાની પ્રિય બેટનને નામે નામ એલિસ પાડ્યું હતું. એ કુચરના સદ્ગુણો અને ઉત્તમ હોવાથી, તે લોકોને વદાલો તેમ કુટુંબનો પ્યારો હતો. પણ સારાનો સદા જલદી નાશ થાય છે. ૧૮૮૪ના માર્ચમાં તે કેન્સ નમરમાં હવા ફેરે ગયો, એની પત્ની તો દમ્બમાં જ હતી ત્યાં

શાખીએ ૧૮૮૬ ની પાતોંગા વતનેવાડીમ નાન ઉપાડી
 દત્તી કાન ડાડી નાંખે નેવા માન બરનવાડી મેં કાંમે જાણવાકાર
 કોંયા દત્તો. પાતોંગેટ કોંમે પણ લોઃ આન્સકરે વડા મતવાડી.
 ને પાડી સુખીયાં વિગાળ થયા દત્ત. પાતોંગેટમા આ વખત પત્ની
 મમાપત્રી કરી દત્તી સુખીયાંના બાગખુન માં ઉપકા. માનવાની
 રાખ.નન લાવતા કોનગરેડીન પ્રધાનમડા. ઉડી રૂકુ ને ખી
 બ્લાડટન પ્રધાન થયે. દોમસની તકડ. લાવડયા તબુ પબુ દાર
 ખાધી ને તુગ જ નહી પુટપુટી કમવડમા આવી પુટપુટીમા નેની
 નરેના મેંજર કોડ આન્સા ને લા. નપોસતરી પ્રધાન થયા.
 ૧૮૮૫મા બરનખડની સગદાર માડતપ. મદાગાધી નેનાન થિય.ને
 ૧૮૫૪ડી બાદરેલગા ઉભાંને બાગ ચિડીય નાજપ સાથે બેંડી લીયા.
 માયંમા સુખીયાંને મરીકત એકમિનેચન દ.ત બને
 ચેયસ કોલેજ આંકે ફિઝિસિયન બને સરવળના મકાનના પાન
 નાખ્યા. પ્રાનના માનસપ્રકારથી તેઓ પજા રાકે થયા પજા ખરાં
 કુટબના માખુઆ તથા સત્તાચાગ ત્યા દાગર દત્ત. પોત્તને દાથે
 પાથે નાંખવાની કિયા થયા પડી ત્યાંથી કોન્સ્ટીટ્યુશન રીસ તરેક
 જમી જાડી દત્તી તેવામાં એક માખુન એકાએક આવીને સગરથમાં
 કામગ હેકયો ને પજો જમરડ ઉપાનત્યે. તુગ જ તેને પકડયામાં
 આન્સે. ચુન્દેચારનું નામ થામસ આડિન દત્ત કામગમા કર્નદોડું.
 માત્ર પોતાપર થયેલા જેરેનસાકની દાઃ ચાલી દત્તી. તે જાને
 ડાકો ને લાયક હતો, તેથી તેને ડાડી દેવામા આન્સે.
 દિદુરથાનને લમનો આ વડમાં એક પજો અજવનો જનાવ
 જન્મે છે. દુગડ તાજાનાં સ્વરથાનો અને બરનખડની સરેલમ
 વસ્તુઓનું એક પ્રદર્શન મદારપુત્રીઓ તા. ૮ થી મેને દિને
 પુરુષ મુકયું હતું. પ્રદર્શનરથગ સાક્રિય ફેન્સિંગનમાં રાખ્યુ હતું. પ્રિન્સ
 આંકે વેસ્ટ તેનો રથાપક-સર્વક હતો; તેના જ આમદ અને
 ચોળનાથી આ પ્રદર્શન ઉગુ થયુ હતું. પુરુષ મુકવાની કિયા જા.

પાનું જાહેર હીપુ, જે સાથે વાજરનો પર્વેશ નાત ને તોપોના પડાશ
 થયા. પછી સિવરપુષ્પમાં નીકા, વપાર ને ઉલોચન પ્રાપ્ત થયા
 મુક્યુ. એ કિયા ૧૧ મી મિએ ર્જ દતી બચે લોઃ મિચરે પ્રગ
 નગનું માનપત્ર આપ્યુ હતું. ને લોઃ માનવીલે પ્રાપ્ત થયું
 મુક્યાનું જાહેર હીપુ હતુ લીવરપુષ્પમાં આ જ્ઞાનદાતા મેલખી થયું
 દતી ને ત્યાજ્ય આપવામાં આવી દતી રાખીથીના સન્માનાથે
 લીવરપુષ્પને રાખમારપમાં આપ્યુ હતુ. તા ૧૨ મીએ રાખીથી
 રરચને નીકજ્યા દતાં, ત્યાજે પુરાવપ તથા મેન્ટ જ્ઞોર્જ દોસને
 રમખીય જનારી દીધાં દતાં. સરપસમાં ૧૦૦ માખીસની મોરી રચ-
 રીને ઠાક કાઢ્યો હતો. ન્યુદામના મહેલથી રાખીથી રરચ નીકજ્યા,
 ત્યાજે માર્ગમાં આમ રાટે તેવી સરયા મોરી જર્જનાએ ર્જ ર્જી.
 સેટ જ્ઞોર્જના મહેલ આગળ દોરપોરેસને માનપત્ર આપ્યુ.
 માર્ગમાં પહે રથજે રીને પાછાં રાજિના સાગ કલાકે, માર કલાક
 મુખી રી, ચાકાને લોચ રરયા મહેલે આન્યાં. તા. ૧૩ મીએ
 રાખીથી સિવરપુષ્પથી પાછાં ર્જો રરતાં અર્થ આર મેલ્ટનનો
 રર્જન માટે ઉપકાર માન્યો. વિડસર આવીને સિવરપુષ્પના નિચ-
 પ્રોને માટે ર ૧૦૦૦ જેટ તરીકે મોકલાવ્યા; અને લેડી રેડક-
 રીને એક ઉત્તમ લીરાગીન દાર જેટ આપ્યો. રાજસ્વારીમાં
 ખીથી ચાકી રયાં દતાં, કલાજ્યાં દતાં, પજુ ટપૂક આર કેનાટ
 રૂવર હેવી આર બેટનર્જને જે માન, પ્રગ નરપથી મજ્યું
 ની અનંત પ્રસન્ન રયાં ને સપજો થાક નાસી ગયો હતો.
 ૨૧મી જુન આગથી જુલિથી વર્ષ ચરુ થાય છે. રોરોદેસમાં
 મેથીની વાત ચરવાય લાગી રાખીથીને રાજગાદીએ નિરાન્યાને
 મું વર્ષ એ દિવસથી ચરુ થયું. આવની તારીખર ૦ મી
 ૧૦ વર્ષ પૂરાં થશે. આચ અર્થોર્થિક, પ્રસાદિક પ્રસંગો કદીગ
 ૧ છે. ૫૦ વર્ષપર્વન મુખરૂપ રાગ કરતું, તે પરમકૃપાજી
 ની કૃપાની મોરી નિશાની છે.

આપવામાં આવતું તો તે પાસાંમેટમાં હતું. સ્ટેટ ફર તે ખરું. લોર્ડ ટેલ્લકોસીની પોતાની રાજનીતિથી ઈંગ્લેંડમાં હતા. છતાં લોર્ડ કેનિંગે ૧૮૫૭ માં આવીને જરન કરવાને ધણેા શ્રમ લીધા. પણ તેમાં તે ફાળ્યો નહિ. અંગ્રેજમાં ઈંગ્લેંડમાં સદજ વાન જણાઈ કે દિલ્હીસ્થાનનું ને બેદિલ થયેલું છે. ધણાક લશ્કરી માણસો રોજિંદા થયા હતા, તેઓએ જુન મદિનામાં બળવો ઉઠાવ્યો. જુન આખરે ઇંગ્લેંડ પહોંચી ૨૮ મી જુને ચાર લશ્કરી ખંડમાં મોકલવાની મંજૂરી થઈ. લોર્ડ એલનબરોએ ૩માં દિલ્હીસ્થાનની માહી લાવવાના સમાચાર જણાવ્યા. ૦૦૦૦ માણસનું લશ્કર જરનખંડ બચાવવાને ઉતરી મી જુલાઈએ ઇંગ્લેંડની સરકારને ખબર મળી કે, ઘણી લશ્કર સામુ થયું છે ને તેણે અંગ્રાજને કંપાન્યું છે. એ વેળાએ દીક્ષી કબજે લઈ ચુક્યા હતા, ને તેઓએ જાણવાની આજુ ફેરવી હતી. બળવાની સરકારમાં જાસન દિલ્હીસ્થાનનો મુખ્ય મેનાપનિ મરજી પામ્યો હતો, તેની ને સર કોલીન ફેબેલને ઇંગ્લેંડથી મોકલવાનું ઠરાવ્યું હતું.

૧૩મી આ બળવાની ખબર મળી કે, બનો દંપતી સુરખી ચિન થયાં. લોર્ડ પામરેટનને ધણીક રીતની મેનવજી હતી, પણ કમનસીબે દિલ્હીસ્થાનથી રોજિંદાજ માહી ખબર મી. પહેલે મામલો ધણેા લપ જરેલો લાગ્યો નહિ, પણ પછી હી થઈ પડ્યો. એાસજનંથી તા. ૧૯મી જુલાઈએ રજૂ થયું કે વચર બંદોજસ્તે ને નિયમ વચર કંઈપણ કામ દરે નથી, કેમકે તા. ૧૭ મીએ ધણા બંદો સમાચાર મળ્યા. ૮ વચમાં વધુ જણાવ્યું કે ઈંગ્લેંડમાં પોણું ફાજલ લશ્કર જરનખંડમાં મોકલવું. આ વચમાં રજૂ થયેા જણાવે છે.

।પાઠ્યોએ ૧૦૦૦૦ માણસ સામા મોટી લગાઈઓ લી,
૫ છત્રી લીધી, ને જગવાખોરોને નરમ પાચા. હેત્રી
નરનસ હેવવાકે, સર કોલીન કેમ્પએલના એકાથ ચરેલા
સાથે, પાણીપતના મેદાનમાં લી ને પછી ચુરીયા લગાઈએ
હેવટે લખનોની લગાઈ પછી નરમ પટેલા જગવાખોરો દારીને
।વાઃ આખે સરનખઃ ચણીઓના ધીનગ છત્ર નીચે આપ્યો
હંદમાં મોટો જગવાખર થઈ રહ્યો.

૨—રાણીશ્રીના હંદેરો.

સરનખઃ દાંન ચણું. જગવા બેસી ગયો. પણ હવે કયા
રાખ્ય કરતું તે નહી કરવાને માટે પ્રધાનમંત્રી અને ચણી
।ણીપતિ સર્વે વિચારમાં પડ્યાં. ચણીપતિને એ મંડળીથી
રાજ નિવૃત્તિ પસંદ હતું નહિ. જગવા સમાપ્ત થયો તે
; મી. રીઝચપ્લીએ લોર્ડ પામરટનની સરકાર પાસ ખુલાસો
કે હવે તે કયા પ્રકારે રાજ કરવા માને છે? લોર્ડ પામા
હંદપણ પ્રતિજ્ઞાને વાળ્યો નહિ, પણ તેણે ચણી સાથે ને
: સાથે વિચાર કરવા માંડ્યો. બુલાઈની ત્યા ૨૭મી એ ૪,
।જગવાલીએ કહ્યું હતું કે ‘હવેથી હિંદુસ્થાનની પ્રગતિ ચણી-
સિદ્ધા ધીનગ છત્ર નીચે લેવી’ પણ જગવા બેસા પછી
અકોટાજરની મજામાં, લોર્ડ પામરટને લખ્યું કે, “આજાર્પના
જાતના એક વિદ્યાગ પ્રદેશપર બે ફેબ્રુઆરી રાજ કરવાની
।રાજ ને મુરકેલી લણી છે, કે જેમાંની એક તે પાલાંમેટને
મદાર છે, ને બીજી માત્ર વેપારની વાન જ સમજે છે.
તે માત્ર વરસમાં ત્રણ ચાર વાર જ મજે છે. તેના કાર્યક્રમ,
દષ્ટિ કર્યાં, અને આ વરસમાં બનેલા બનાવો તરફ જોતાં-
વાર તે ધારણે રાખ્ય મથાવનું એ ચોખ્ખ નથી તેટલા માટે દુ
ચોખ્ખા મુકું છે, કે, જાતની પાલાંમેટની બેઠકમાં એક નિવ

ગર્ભને સ્વયં દેવો:- પિત્તની નીતિથી વિપરીત જે વિચાર બધા-
વચમાં આવે છે તે માટે મદાગળીથી રિલિર છે. તેઓએ
નિર્ણય બાગક નથા વૃત્તી ને રમણીના પ્રાણ લીધા છે તે બધું
મોક્ષનક છે, તેને માટે ચેત્ત્ર ન્યાય થયો નેત્રે: પણ પ્રભ
સમસને -દાંત પ્રતિતી પ્રતને યું છે:- પત્તાક મમતાર્થુ ને
દયાળુ રેણી મિત્રાએ આપણને મદદ કીધી છે, કરજીનને આશ્રય
આપ્યો છે, નિમકદલાસ-સત્ય ને વચને રદા છે, અનિ કડી રાજ-
અભિ જાતી છે, તેને યુ' તેઓએ તો જાણું જોઈએ કે, જેરી
આમરી નરાથી અન્યાય નથી, પણ તેઓની રાણીની દૃષ્ટિ છે
કે તેઓને સુખસંપત્તિ ને આગાદીથી ભરપૂર નેત્રા છે
કેળીન કેમપ્રેક્ષનો, તેની જદાદુરી માટે ઉપકાર માન્યો દેવો.
સંપત્તો પત્રવ્યવદાર રાણીથી સાથે જ આવ્યો દેવો ને લોં
માનવવ્ય તેમાં ધણી મદદ કર્યો દેવો. દિવસ્યાનમાં ખરી જદાદુરીથી
જે પેદાશી થયા દયા, તેઓને માન અક્રમ આપ્યો વિચાર
પણ જાનેચરી માસમાં થયો દેવો.

અનન્ય: રાણીનાં રાજ્ય સાથે જોડી દેવો, તે સંબંધી દરવ
થયો ને તેને લગતું નિષ્ઠ પાસાંમેટમાં લાવવામાં આવ્યું. પણ એ
અવકસમાં જે સીપાળાઓએ નથા પેદાશીએ જાગ્યો દાબી દેવામાં
આશ્રય આપ્યો દેવો, તેમને, કરદારોનો ને લોં કેનિમતો ઉપકાર
માનવાની દરખાસ્ત પાસાંમેટમાં રજુ કરી. પણા કોનઝદેવીવ મેખરો
તેની સામા થયા, તેમાં ખમુસ કરીને લોં કેનિમતો ઉપકાર ન
માનવો, એમ તકરાર ચાલી હતી. આનું મુખ્ય કારણ એ હતું કે,
લોં કેનિમે જે રાજનીતિ પસંદ કરી હતી તે રાજનીતિ જાનખ-
દના પણા અંમેદને બીલકુલ પ્રતિકૂળ હતી. તેઓએ દંત્રાંના
પત્રમાં અને ખમુસ કરીને "ધી દાઉસ"માં બોટા પોકાર ઉઠા-
વ્યો તેથી લાંબું પ્રવનન કરી ગયું. લોં પામરદની એ દરખા-

વડા પ્રધાન થયો કેવા દસ્તાવેજથી દિલ્લિયાનનો કારખાત દાખમાં
 લેવો, તેને માટે બીજાએ નવા પ્રધાનમંત્રીના વખતમાં ૧૫ પુઠા
 નકાર આપી; ધણી જોઈ જરી ચરચા થઈ, ને ધણા મુધારા સાથે
 ને ત્રિવ પસાર થયુ. હવે મુખ્ય ખનાર દરેરાને લગતો હતો. ૨ છ
 આગષ્ટ ૧૮૫૮ ને દિને બરતખતમાં રડી બવરચાથી રાજ્ય કરવાનું
 ત્રિવ પસાર થયુ. અને પછી દરેરા ધાવામાં આવ્યો. દરેરાનો
 ખરો મદાગળી, જે તે વખતે જર્મની તથા દત્તા, ત્યાં તા. ૧૪ મી
 આગષ્ટે પહોંચ્યો. પ્રથમ તે દસ્તાવેજ રાણીપતિના દાખમાં ગયો
 ને તેણે લખ્યું કે, “તે દાહની મિલિમાં નહિ હોવો જોઈએ.”
 તા. ૧૫ મી આગષ્ટે બેજાસત્ર પરજણામાંથી તેનો પ્રતિવિત્તર
 રાણીશ્રીએ લખ્યો હતો. હાં માન્સજરી, જે રાણીશ્રીને ખાસ
 કારખારી હતો, તેણે હાં ઉરખાને લખ્યું કે, “આ દરેરામાં ધણી
 બુલો ને વાંધાઓ કાઢવામાં આવ્યા છે, ને તેટલા માટે તે મુધારા
 વગર રાણીશ્રી મંજુરીયાન આપશે નહિ. યાદ રાખવું કે આ એક
 ન્યાયદેવીનું રાજ્ય છે, ને તે પોતાની કરોડ પ્રગળે, જે સત્તા ને
 અભયવચનો આપે તે તેની (રાણીશ્રીની) સ્થિતિ-પ્રકૃતિ-સ્વભાવ-
 તિને અનુસરનાં હોવા જોઈએ-તે પણ વળી માહિમાદેની એક
 વંદની લગત જા પજા પડી,—આવા દરેરામાં જોઈએ, પચ્છિ-
 તેન્ઝા ને ધર્મ સમાનતા ને સ્વતંત્રતા જાણવાથી, તે સાથે આખાદી
 ને મુધારાનાં અભયવચન આપે એવો દરેરા ઘડવો જોઈએ.” પ્રારંભ
 દરેરાના ખરડામાં ધર્મ સંબંધી સ્વતંત્રતાનો હક સરકારને હતક
 હતો. પણ રાણીશ્રીએ જણાવ્યું કે, “તે પોતાના ધર્મને સર્વ પ્રકારે સન્માન
 આપે છે, તથાપિ સર્વે પોતપોતાનો ધર્મ યથેચ્છ પાળવાને માટે
 તે અભયવચન આપે છે.” વળી અમલ ખરડામાં એવું લખાણ
 હતું કે, “પ્રગળની દરિયાનો નાશ કરશે.” પણ રાણીશ્રીએ જણાવ્યું
 કે, તે કરવું તો સરકારનો અરેખર ધર્મ જ છે, તેમાં નવું શું છે?

રાણીશ્રીને હરેરો.

વડો પ્રધાન થયો. કેવા દસ્તાવેજથી દિફરચાનનો કાર
 લેવો, તેને માટે બીજા પર નવા પ્રધાનમંડળના વખતમાં
 નક્કાર ચાલી; પણી જોસ ભરી ચરચા થઈ, ને પણી
 તે જિત પસાર થયું. હવે મુખ્ય બનાવ દંદેરાને લગતો
 આગટ ૧૮૫૮ ને દિને ભરખંડમાં રડી બવરથાથી રા
 જિત પસાર થયું. અને પછી દંદેરો ધડામાં આવ્યે
 ખરો મદારાણી, જે તે વખતે જર્મની ત્યાં હતો, ત્યાં તા
 આગટ પડ્યો. પ્રથમ તે દસ્તાવેજ રાણીશ્રીના હાથ
 ને તેણે લખ્યું કે, “તે હાથની સ્થિતિમાં નહિ હોવો
 ૧૫ મી આગટ બેગસજન પરમણામાંથી તેનો પ્રા
 ણીશ્રીએ લખ્યો હતો. હોઈ મામસજરી, જે રાણીશ્રીને
 રમારી હતો, તેણે હોઈ દરબીને લખ્યું કે, “આ દંદેરામાં
 હો ને વાંધાઓ કાઢવામાં આવ્યા છે, ને તેટલા માટે તે સ
 ર રાણીશ્રી મંજુરીયાન આપશે નહિ. વાદ રાખતું કે આ
 વહેવીનું રાખ્યું છે, ને તે પોતાની કસોટી પ્રગળે, જે સત
 નવવચનો આપે તે તેની (રાણીશ્રીની) સ્થિતિ-પ્રકૃતિ-સ્વભા
 વિને અનુસરનાં હોવાં જોઈએ-તે પણ વળી માંદોમાંદોની ર
 વહેની સગઈ બંધ પણ પછી, આવા દંદેરામાં ઔદાર્ય, પર
 નેચા ને ધર્મ સમાનતા ને સ્વતંત્રતા જાણાવવી, તે સાથે આપા
 ને સુધારનાં અશયવચન આપે એવો દંદેરો ધડાવો જોઈએ.” આદર
 દંદેરાના ખરડામાં ધર્મ સંબંધી સ્વતંત્રતાનો હક સરકારને હસ્ત
 હતો. પણ રાણીશ્રીએ જણાવ્યું કે, “તે પોતાના ધર્મને સર્વ પ્રકારે સમાન
 આપે છે, તથાપિ સર્વને પોતાપોતાનો ધર્મ વધે-છ પાળવાને માટે
 તે અભયવચન આપે છે.” વળી અમલ ખરડામાં એવું લખાણ
 હતું કે, “પ્રગતની દૃષ્ટિવાનો નાશ કરશે.” પણ રાણીશ્રીએ જણાવ્યું
 , તે કરતું તો સરકારનો ખરેખરો ધર્મ જ છે, તેમાં ત્રુટી શું છે?

શાસ્ત્રીશ્રીને દરેક.

જરૂરખંડમાં ચલાવેલી વનવૃક્ષના મંત્રપદમાં હોય ?
 જે અશોભ દુમતી થશે દોષ તે માટે નેને સારો જરૂર
 ગયો આપકમાં આવ્યો દોષ.

જે રાજાજનને અન્યથા આપકમાં હોય છે નાન સાર
 માટેની આપકની સર્વ રૂપને કૃતિમાંથી જીવે છે અન્યથા સા
 અન્યથા વાગેલી સાથે અને અન્યથા અન્યથાથી સાથે નેના
 નથી તથા જરૂર મેલ મર્મ પ્રમદે વાગે. અને અન્યથા પરી
 મુદતનો રાજાજનને આપકે નામે તથા અન્યથા તરફથી અન્યથા
 જે જે વખતે એવી એવી નિમજ્જા અને સ્તીર, તે ને અન્યથાની
 દુષ્ટિ નેનામે અન્યથા તરફ

અને અન્યથા ધન્ય વિધાન અને ધન્ય ખરો મરિ તથા ને
 નાન રૂપે રાજાજન સાટેના રાજા તથા પાનવા તથા માનવા
 રૂપે પુરો વિધાન અને અન્યથા રાજાને તેનામે કૃતિ સાટે ને
 રાજાજન સાટેના રાજા તથા અન્યથા રૂપે રાજાજન તથા ના
 અન્યથા રાજાજન જીવે તથા નીમજ્જા જીવે, અને અન્યથા નામે સા
 મુદતનો રાજાજનને અન્યથાને, તેમ જ એક મુદત રૂપે રાજાજન
 માટે જે જે દુષ્ટિ તથા અન્યથા તેનામે વખતે વખતે અન્યથા ને
 રૂપે તે પ્રમદે દરેક અન્યથા અન્યથા નામે તથા અન્યથા તરફ
 રૂપે રાજાજન તેનામે અન્યથા અન્યથા જીવે

અન્યથા રૂપે રૂપે, અન્યથા રૂપે રૂપે જે જે મુદત તથા
 રાજાજન રૂપે રૂપે જે જે અન્યથાને નીમજ્જા છે, તે સરવ ને
 રૂપે રૂપે અને રૂપે રૂપે રૂપે અન્યથા રૂપે અન્યથા રૂપે રૂપે
 ને જે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે તે પ્રમદે રૂપે રૂપે

અને રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે
 રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે
 રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે
 રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે
 રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે

નવી પદવી વધારવામાં આવી. લખેલા પત્રમાં, લાંઠે કેનિંગપર શણીશીનો સંપૂર્ણ ભરોળો દોગથી તેના પ્રત્યે થાતું માન બતાવ્યું હતું. લાં. બરાબર ચલાવવાને લાલક દરો, તે તે કામે અનુકૂળ દરો તે પ્રમાણે બેઠેલા અને વગર તરફદારીએ લે લોકોને, નવા અથવા ધર્મ દેખ નવર રાખ્યા વગર આપવા.

બાપ દાદાથી ચાલતી આવેલી જમીન ઉપર દિનુરુતાનના લોકોના ખવાર છે તે જાહેરને માલુમ છે, અને અમારા ખ્યાલમાં છે. સરકારનું જાગૃતી લેણું દરો તે લખે લોકોના જમીન બાબત જે જે દરો દરો, તે તે તેઓની પાસે મુરસિન રાખવા, અને દરેક બાબતમાં કાવદા કરા વતી વળતે તથા તે અમલમાં લાવતી વખતે દિનુરુતાનમાં જે પ્રાપ્તિન દરો તથા વલિયર તથા રિવાજ ચાલતા આવ્યા હોય તે ઉપર થોડા રીતે નવર રાખવી, જેવી જમીની આપ્યા છે.

રાજાના લોકો માણસોને પાતાના રોજના લોકોને બાંહેડું બાંહેડું સમજાવીને ફાટાવ્યા, અને રીતો કરવાને પ્રવૃત્તિ થીપડે એવા તેઓના કામથી દિનુરુતાનના લોકોને દીન અને દુઃખ પ્રાપ્ત થયા; તેથી અમને થયું દુઃખ થયું છે રીતો કરનારાઓના પોતાના કરીને રીતો બિરાદી દીંગા, જે ઉપરથી અમારું સામયું સવને બદલે થયું છે; થાતું સરકાર પ્રમાણે ફરીના લોકોમાંથી જે પાતા થોડા રીતે ચાલવા દે છે તેઓની ઉપર દરો કરીને તેઓના અપરાધની કામા કરી બિની જમાવી મરતુ છે.

જમીને ખુદરો ન થાય તથા દિનુરુતાન આંદોના અમારા મુલકમાં સ્વરચના જોડેલી થાય એવા દીશદારી, એક પ્રાતમાં તે અમારા વિરુદ્ધ તથા મજબૂત જનરોએ આપણ જે દુખારા કરા થયા તેમાં જે લોકોએ સરકારની વિરુદ્ધ ગુન્દા દીધા તેઓના ધાબા ખરા લોકોને ફેરવીએક રીતે તથી ગુન્દાની માગી થશે, જેવી આશા દેખાતી છે; અને એવાના ગુન્દા માફ કરવા લાલક નહિ દરો તેવા ગુન્દેચરોને રી રી સખ થશે, જે થાતું તેઓએ કરાવ્યું છે. સરકાર ગુન્દાના અમારા વિરુદ્ધ અને મજબૂત નર અમારે કરી ને અમારે કમલ અનુર છે; અને એ સિવાય જર અનો બદલે કરીને રીતે તે દોષ ગુન્દાના.

અમારા સરકારની રીતના ખુદ કરવામાં પ્રવૃત્તિ સખ રાખવાનું જેવી ઉપર સાબીની થાતું દોષ અથવા થાય, તે ગુન્દેચરો ઉપર દરો કરી, જે ન્યાય વિરુદ્ધ છે; થાતું તે સિવાય આંદોના સુધમાં ગુન્દે ઉપર દરો કરવામાં આવશે.

ભરતખંડનાં મહારાણી

૪-ભરતખંડનાં મહારાણી.

રાણીશ્રીના દરબારમાં ભરતખંડનું રાજ્ય આવ્યા પ
 ૧માં ધણી મોટી ચર્યા ચાલી રહી કે, ભરતખંડમાં
 પદવી કેવી ને કેટલી-તે ભરતખંડના રાજા રાણાઓથી
 દિ, તે સંબંધી ધણી વેળાએ ચર્યા થય માંડી. રાજ્ય
 ને તરફ દંમેસ દર્શિ નાંખતો રહ્યો છે, અને તે એમ
 હતો કે, ભરતખંડમાં રાણીની પદવી ખીંગ રાજા રાણાથી
 નથી. ખરી રીતે, જ્યારથી રાણીશ્રીના હાથમાં ભરતખંડનો
 આવ્યો ત્યારથી જ તે નામદાર સર્વોપરી રાણી ગણાયાં છે, ને
 તાબામાં સવળા રાજા રાણાઓ છે. પણ દરબારમાં કે રાજ્યનાં
 દર છાપ ને સીકામાં તેમાંનું કંઈ પણ લખાતું હતું નહિ, તેથી
 યુવકજી પંચ માંડી ખીંગ રાજ્યોમાંથી લખાતા દરવાજો
 રાણીશ્રી ભરતખંડની સાધારણ મલિક તરીકે ગણાતાં હતાં,
 ખીંગ રાજાઓથી થેટ છે એમ ગણાતાં નહિ. આથી દરબાર
 નામદારના દરબાર માટે વાંધા ઉઠવા-વધવા માંડ્યા. આ બા
 તમાં ભરતખંડને કંઈ પણ લાગતું વગમતું નહોતું, તો પણ અત્રે
 પ્રભુ પણ એમ જ માનતી ને સરકારી દરવાજાઓ પદવી એમ જ
 જોવામાં આવતું કે પદેલા વર્ગના રાજાઓ કરતાં રાણીશ્રીની સગા
 થેટ નહિ હોય. તથાપિ આવી બાબતમાં કંઈ પણ દેશીનું કંઈપણ
 બોલતું થતું નહોતું. સ્વતંત્ર રાજાઓ આ પદવીના સંબંધમાં

૭. તેના કાલ-કાપડામાં તાલપત્રની સાજાથી બધન થયેલું અનુભવ છે;
 ૮. સફેદ-સાજા કુલાબની વરેલમાં હુંધેલું છે; માથમાં રાખવાથી કુચર છે,
 ૯. તરન મીનામરી સુવર્ણથી કવચની રહ્યો છે. મહારાણીશ્રીના મરેલમાં
 ૧૦. યજ્ઞ આચાર રાખવાથી બધાવેલા રાજા કુલાબ છે; હંમેશાં ખીંગ
 ૧૧. નામ દિવાથી મહેતું છે. આ ચાંદ લટકાવવાની રીત ગાંધી વાદથી રચની
 ૧૨. એની બની કોર વચ્ચે સફેદ છે.

ભરતખંડનાં મહારાણી

ધણા ધણા વાંધાઓ નિકળ્યા, તકરારો થઈ, પણ
 રાણીશ્રી તરફથી જ જાણવામાં આવ્યું કે, કોઈ પણ
 દરકતનો નાશ કરીને એ ખીચાજ લેવાનો જ જોઈએ. વ
 મી. ગ્લાસ્ટન મુખ્ય હતો, પણ તેણે રાણીશ્રીના સ
 આપીને "ભરતખંડની સાદાનસાદગાનુ" ની પત્ની આપવ
 "એમપ્રેસ જોર દરિયા" એ અંગ્રેજી ખીચાજ
 "એમપ્રેસનો ખરો અર્થ સાદાનસાદની સ્ત્રી-સાનસાદગ
 અર્થે તેમ નથી. અર્થે સાદાનસાદગાનુના અંગ્રેજી તેનો પર્
 ખાષ, ને ને સાદાનસાદ નહિ, તેથી એનો ખરો અર્થ ઉઃ
 એમ વિચાર જનાવવામાં આવ્યો. આ તકરાર ખરી હતી.
 દેશી ભાષામાં કયો ખીચાજ રાખવો, તે માટે ધણી ધણી
 થઈ. દેસીઓએ દરાન્યું કે 'મદારાણી' એ ખીચાજ નીકે છે,
 તેમાં હું માંનીય ને પ્રાંતવ જેવું નહિ જાણાવાથી તેનો
 દાંધા માસમુલક બદલે કશું કે 'મદારાણી' એ નીકે છે, નથા
 પણ ચોખ્ખો બાસુ નહિ પડી છે. ધણી મંદેનને સર વિષ
 નુરે 'કેસર-એ-દિદ' એ પદ ચોખ્ખું છે એમ કશું ને તે બ
 કરનાં વધારે ચોખ્ખો બાસવાથી તે માન્ય રાખવામાં આવ્યું. 'કેસ
 એ-દિદ' એટલે દિદનો સિદ; વગી 'કેસર-એ-દિદ' એટલે 'દિદ
 સિદ' સીકર એ રોમન રાજ્યમાં ધણે સર્વોપરી ને સ્વર્ગ
 સગાવાનો હતો ને તેપરથી એ નામ વધારે અનુગ્રહ મળ્યું છે.
 આ નવો ખીચાજ ધારણ કરી વેળાએ આખા દિગ્વિજ
 નમાં મોટો મીસાવો કર્યો ને રાણીશ્રીની વધારી પત્ની રાજગણ
 નથા અમીર ઉમરાવને જનાવરી વધારે અમલની છે એવો
 વિચાર દરજવામાં આવ્યો હતો. એ સમે લો! સિદન, એ મદાર
 રાણીશ્રીને ભરતખંડનો પ્રતિનિધિ હતો. તેણે પ્રાચીન પ્રસિદ્ધ
 દેવી-દલિનાપુરમાં આ ખીચાજ ધારણ કરવાની ચોખ્ખો
 સાર કરી. અસહનવા વારમાં જે જે મોટા સમર્થ રાજા

ભરતખંડનાં મહારાણી

(જા) ધણી વાંધાઓ નિકળ્યા, તકરારો થઈ, પણ પછી
 રાણીની તરફથી જ જણાવવામાં આવ્યું કે, રાણી પણ કાર
 લેવાનો નાશ કરીને એ ખીનાજ લેવાનો જ જોઈએ વાંધા લેવ
 મો. આટલેટન મુખ્ય હતો, પણ તેણે રાણીની સાથેને
 આપીને “ભરતખંડની સાદાનસાદગાન” ની પદવી આપવાનું કરા
 “એમપ્રેસ જોઈ દિશા” એ અંગ્રેજી ખીનાજ છે, કે
 ‘એમપ્રેસનો ખરો અર્થ સાદાનસાદની સી-સાનસાદગાન થા
 અત્રે તેમ નથી અત્રે સાદાનસાદગાનના અંગથી તેનો પતિ જોઈ
 ખાવ, ને ને સાદાનસાદ નહિ, તેથી એનો ખરો અર્થ ઉઠશે નહિ
 એમ વિચાર જનાવવામાં આવ્યો. આ તકરાર ખરી હતી ને તેથી
 રાણી ભાષામાં ક્યો ખીનાજ રાખવો, તે માટે ધણી ધણી તકરારો
 થઈ રહીઓએ કર્યું કે ‘મહારાણી’ એ ખીનાજ હીક છે, પણ
 તેમાં કંઈ અંગ્રીય ને પ્રાંત્ય જેવું નહિ જણાવાથી તેનો ત્યાજ
 કીધો. મોક્ષમૂલર ભટ્ટે કહ્યું કે ‘મહારાણી’ એ હીક છે, તથાપિ તે
 પણ ચોખ્ખો ભાસ્યું નહિ પછી ઉચ્ચે ધણી મંદેનને સર વિશ્વમ-
 મુરે ‘કેસર-એ-દિદ’ એ પદ ચોખ્ખો છે એમ કહ્યું ને તે ખીના
 કરનાં વધારે ચોખ્ખો ભાસવાથી તે માન્ય રાખવામાં આવ્યું. ‘કેસર-
 એ-દિદ’ એટલે દિદનો સિદ્ધ; વગી ‘કેસર-એ-દિદ’ એટલે દિદનો
 સિદ્ધ. સીર એ રોમન રાજ્યમાં ધણે સર્વોપરી ને સ્વતંત્ર
 સમાચારો હતો ને તેપરથી એ નામ વધારે અનુકૂળ મળ્યું છે.
 આ નવો ખીનાજ ધારણ કરતી વેળાએ આખા દિદુરધા-
 માં મોટો મીલાવણો કરવો ને રાણીની પધેલી પદવી રાખવા
 થા જખીર ઉમરાવને જનાવવી વધારે અમનની છે એવો
 ત્યાર દર્શાવવામાં આવ્યો હતો એ સમે લોડ સિટન, એ મહા-
 રાણીનો ભરતખંડનો પ્રતિનિધિ હતો તેણે પ્રાચીન પ્રસિદ્ધ
 રી-હસ્તિનાપુરમાં આ ખીનાજ ધારણ કરવાની ચોખ્ખો જાણ
 હીકરી. અસહના વારમાં ને ને મોટા સમર્થ રાજાઓએ

પ્રકરણ ૧૫ મું.

જીવિતી-મદોત્સવાનંદ.

જીવિતી-મદોત્સવાનંદ.

ભરતખંડના સુખ, શાંતિ, અંશરૂપ, પ્રતાપ, સંપત્તિ આ પ્રસંગમાં જીવિતીનું રાજ્ય સર્વ પ્રકારે ઉત્તમ નિર્વાપું છે તેમ જીવિતી પ્રસંગો અવનવ બન્યા છે! એક ભરતખંડને રચીતગ ૩૩ નીચે લીધો (તા. ૧ લી નવંબર ૧૮૫૮); બીજો પ્રસંગ ભરતખંડની સચોપરી રાજ્યજીવિતી, કેસર-એ-દિલ એ પદને પામી, નૃપનિમંત્રણને પોતાના સિદ્ધાસન મનુષ્ય નમન કરતા કીધો (તા. ૧ લી જાન્યુઆરી ૧૮૭૭), અને ત્રીજો મદદજૂન પ્રસંગ ભરતખંડની જીવિતીનો દનો (તા. ૧૧ મી ફેબ્રુઆરી ૧૮૮૭). જીવિતીની કિંમત ૫૦ વર્ષ સુધી સિદ્ધાસન પર બિરાજીને અનંત અંશરૂપ પ્રતાપથી રાજ્ય કરતું, એ મદિમાવેનો દિવસ તા. ૨૦ મી જૂનને સામયારનો દનો. છતાં ભરતખંડમાં ફેટલાક કારખૂસર તે દિવસ વહેતો (૧૬ મી ફેબ્રુઆરી) ઉત્તરમાં આવ્યો દનો, તેનું વર્ણન આ પ્રકરણમાં કરવામાં આવ્યું છે.

૧ ભરતખંડનું જીવિતી પ્રભાત.

“જીવિતી! જીવિતી! પ્રતાપી જનો, દિવ્ય પુરોહિત, મદિપતિઓ, કૃષિન શૂદ્રરો! જરા આ પ્રમાણના સુખ તરફ જીવિતી! આજે ભરતખંડમાં મહા આનંદનો દિવસ છે, અને તમે મંત્રગપાકીને રોડે જાઓ, પંડિતોને આગામી, સાધુને સતિ, રાજા અને રાણાઓ જરીંગ અને શ્રીમતો, બાળક અને ટકો, સ્ત્રી અને પુરોહિત, જેના પ્રતાપવડે તમે શાંતિ સુખ વ્યવસ્થા છો, તમારો ધર્મ વધાર્યો પાઓ, તે પ્રતાપિ દેવી વિદ્યેશિની જીવિતીનો આજે મદિમાવેન દિવસ છે તેને જીવિતી!” આવો સમ્ર પોકાર કરતા કુદરતી પ્રનિદારો

કોબ્યન્નમંહ.

બંધા ને મેઘાવરી, હોર હમને લેવ;
 નાપિ ચમુના નમંદા, અપસિદા પ્રેમે દેવ.
 દોડે લલ મેઘન કોડ, વત્રાદિક સજી મનેઃ
 દેવાલયમાં બાજા મળી, જાણત કરે મુદેન
 કહા કયાવા દર્શી, કરે ધરી શુભ વેશ
 અગિ આનંદ વ્યવિ રસો, કો કુળ નદે લવડેસ

મધિની

જુલિલિ શરવ આપે દર્શ અવન વાવે
 સજી લલ સમીએ રાખિનું લેવ સાથે
 લવ લવ લવ કીર્તિ વં પૂરા પચામે,
 મિતું અવિચળ દેવે રાખ્ય પૂરે પ્રકાશે

રોહાન

જુલિલિ મદેહસવ કોડ, મિયા સુઝે મન આજી;
 દર્શિ મળે જગત, વાવ છે લવ લવ વાજી;
 વિદ્યોરિવા વસવંત, અપતિ આતન મદાસજી;
 લવ કોદિનૂર મરી, લવતિ મુજની શુભ ખાજી.
 નાદિય વિસમી જુન, સન સાદાસીએ કોડ
 તે દિન બેરી લખત, દર્શ દોર ધરી પૂરે
 સન્વાસીએ પૂરું, થઈ જુલિલી લલ વદાસી;
 વામુ સમને માંડી, ટુમે સરોપરી બાજી.
 દેવો બોલે ને એ-વા! દમ્ભગ્રાવિષયી;
 પૂર્ય વં પચાસ, રાજ કીયું જે પૂજની
 સુઝ બૂધવમાં એક, બની ઉગમ છે રાજી;
 સાંન સિતવ છે રાજ, વામુંવિ ન રહે વાજી.
 પ્રમદાધારી વધી, કહિં રહી ચુદ્ધિરો;
 વિભવ વિભવ કોરંજ, એરી લન મન બહુ હીરો.

રોહાન

કો મન મે પ્રેમથી, મુંવાની નાજા;
 રોહા આપે બહુ બની, લલ મન મેદિનાસ.

દિવસમાં મહોત્સવ.

ન આગચોટ, ન આગચાટી, ન તાર, ન રેલીશન, અને રાત્રી
મેટા વિચારો નહિ. વળી રાણીશી પ્રાંત પ્રાંતની ભક્તિ પ
તેથી પણ સુરભું મહોત્સવનો રંગ ખૂબ દિવસો દોરે. ઈ. ૧૧
દિવસના રાત્રીનરિકસરનું વર્ણન આ સ્થળે અને કરીએ
તા. ૨૩ મી માએ મહારાણીશીએ બહિષ્કારમના ન
હેલનું ખાન મુર્તિ કીડું હતું. એક તો મહોત્સવનું વર્ષ, રાણી
આનંદ અને પ્રાંતનો ઉત્સાહ અને તેમાં પણ બહિષ્કારમની પ્ર
ચંપતરણના ઉમંગકાથી નમરને સજ્જાયું હતું તેથી, ઈ. ૨૨
પ્રાંતના આનંદમાં એ ખાનમુદતન પ્રસંગે અત્યંત શક્તિ દ
જયજયકારના ધ્વનિથી રાણીશીને વધારી લીધાં હતાં, પ્રાંત ઉમંગ
ધનધનાટ કરી સ્ત્રી હતી.

રાણીશી બહિષ્કારમથી નિઃશીને તા. ૨૬ મીએ ક્રાંસ મ
અને ક્રાંસનાં કેટલાંકે સ્થળોની મુલાકાત લીધી. ક્રાંસની પ્રાંતએ
પણ રાણીશીનો અત્યંત સન્માન કીધો. મુરોપના કેટલાંકે આગમાં
પ્રવેશ કરીને, તા. ૬ મી એએ લંડન પધારીને, બહિષ્કારમના રાત્રી-
દેરમાં જઈ રહ્યા, ને ત્યાં જ લંડન નમરની કારપોરેશનનું અભિનંદન
લે સ્વીકાર્યું. તા. ૧૪ મી એએ, મીડિંગના સંદેશમાળ મંદિરને ખુલ્લું
રહ્યું અને આજ સમયથી મહોત્સવની રચના, લંડન નમરમાં રચાવા
માંડી હતી. તા. ૨૧ મી જુનનો દિવસ મહોત્સવનો દોરો હોટમી-સ્ટર
એમીમાં એ કીધા ધનાર હતી. જે માએ રાણીશીનું રાજકારનું વર્ણન-
કેમો નથી પ્રાંતને એવું મહોત્સવનંદો લદાવો નવો જ દોરો-
સરવસ જતાનું હતું, તે માએ મહાજન ઉત્તમ રીતે સમુદાયમાં
આપ્યો દોરો. રેલ વિદેશના રાત્રીએ, અમીર ઉમંગવે, એલ-
મીએ, સ્વરચાનેના પ્રતિનિધિએ, રાણીશીને અભિનંદન આપવાને
લાયાં હતા. ભરતખંડમાંથી પણ પણ રાત્રી રાણીશીના
નિમંત્રણને માન આપીને દિવસે ત્યાં હાજરીનાં મુરુદાજ પણ
પોતાની ઘડીમાને અભિનંદન આપવાને પધાર્યો દોરો. આરટીશનો

માંડા, લીમડી, મારગી, કુચખીદાર, કમ્બના મહારાવથી, દોડાદર, કિરિનનો મુજબાન, જનપાનનો કુમાર કોમ્બાદર, હથાળી રાણી, વગેરેએ પોતાના અમરજિત પોષાકોથી ઉગ્ગંડની પ્રજાના પ્યાનને પુરુષ ખેંચ્યું હતું. રાણીશ્રીની ગારી એમીમાં જેવી રાખવા થઈ, કે તેજું જ ગોડ સિવ થી કિરનનું રાજગીત ગાતે, તેમનો સારકાર કરવામાં આવ્યો. દેવરજરીના આર્યજિસપે ઉપાસના કરી કરી. બાદ-બસમાંના પીટરના વચનમાંથી કેટલીએક શુનિએ વાંચી સંમગાવી. ડાહટર શ્રીને મહોત્સવ પ્રસંગે રાજ્યમીન ગાર્ક, રાણીશ્રીનું દીપાંપુષ્પ દેખ્યું. સમગ્ર રોડોડ વાગે કિયા પૂર્ણ થઈ. રાણીશ્રી પદાભિષેકના આસન ઉપરથી ઉઠ્યા, કે દુરન તેમના રોહિત્રે પવિત્ર દસ્તનું સુખન થયું ને તે પછી ખીજ રાજકુમારોએ સુખન કીપુ હતું. કિયા સમાપ્ત થયું ને સરવસ જેમ આવ્યું હતું. તેમ પાણું વિદાય થઈ ગયું.

એ દિવસે રાત્રે બાબા લંડન નગરમાં રોડણી કરવામાં આવી હતી અને દસ વાગે આતશબાહ ડાડવામાં આવી હતી. તા. ૧૨ મીએ ત્રીસ દળર બાગકોનો, હાઇડ-પાર્કના બગીચામાં મેસાવડે કરવામાં આવ્યો હતો. મહોત્સવાનદમાં રમરજુ રાખવા થોડા માત્ર એક જ બનાવ બન્યો હતો. ક્રેટશીટન અને આવર્તેડની સ્ત્રીઓએ પૈસા ફડ કીપું હતું. જેમાંથી સાડા દસ લાખ રૂપિયા એકઠા થયા હતા. એ રૂપિયા મહારાણીશ્રીને અભિનંદન આપની વખતે બેટ કરવામાં આવ્યા હતા. વગી આવરીસ સ્ત્રીમંડલે એક મુંદર પેટી પજુ રાણીશ્રીને બેટ કીધી હતી. તા. ૨૪ મીએ રાણીશ્રીએ પોતાના દસ્તાવેજનો એક દંદેરો લંડન શહેરમાં છપાવીને પ્રકટ કર્યો અને તેમાં લંડન નગરે પોતા તરફ જે બક્ષિ દસાંવી હતી, તેનો ઉપકાર માન્યો હતો. જેમ રાણીશ્રીના સારકાર માટે બા દેશમાં કવિયોએ અને બાદ ચાર્લ્સેએ સ્તુતિ વચનો ગાવાં હતા, તેમ જ ઉગ્ગંડની પ્રજાએ પણ ગાવાં હતાં. મહોત્સવાનંદના રમરજુમાં દિલ

પ્રકરણ ૧૬ મું.

હીરક મહોત્સવ.

પ્રભુની પ્રતાપી વિભૂતિની ભોક્તા રાણીશ્રી થઇ હતી, તેનું અન્ય કોઇ થયું નથી. દર વર્ષે પૂર્ણ થતાં રાણીશ્રીનો હીરક મહોત્સવ ઉજવવાનો પ્રસંગ આવ્યો હતો. એ પ્રસંગે, પૂર્વથી પણ અધિક આનંદ અને ભક્તિ પ્રભાએ દર્શાવી હતી. દર વર્ષના લાગ્યા કાળ દરમિયાન રાણીશ્રીના ચાલ્યમાં અવનચ બનાવો બની ગયા હતા તેનું આ પ્રકરણમાં વર્ણન કરવામાં આવશે.

૧-કેસર ફેડરીકનું મરણ.

ક્ર. સ. ૧૮૮૮ ના પ્રારંભમાં અનિમદ્ભવતો પ્રસંગ યુવરાજા સમના સૈમ્બાન્દનો હતો. એ પ્રસંગે યુવરાજાને પુષ્કળ ભેટ મોગા મળી હતી. એ જ દરમિયાન જર્મનીનો સાદાનસાદ વીલીયમ પહેલો મરણ પામ્યો; તેથી પોતાના જમાણ્યા ચોક્કસમનારે રાણીશ્રી જર્મની પધાર્યા હતાં. જર્મન પ્રભા જોકે એ સ મોકમાં હતી, તથાપિ તેમણે રાણીશ્રીના સારો સત્કાર કર્યો હતો. એમના જમાણ્યા સાદાનસાદ ફેડરીક, કટાકટીનું આરો બોગવતા હતા-મૃત્યુ અને છવન વચ્ચે તેમના આયુષ્યની દો દિવસે ચઢી હતી. તેમને મળી, દીસાસી આપીને, તા. ૨૪ માર્ચે રાણીશ્રી સંડન પાછાં ફર્પાં. એપ્રિલમાં જમાણ્યાજ ફેડરીક તખ્તીયન જરૂર વધારે લથડી-મૃત્યુને માટે જ બગડી. ટાકટરોએ તે અસાધ્ય જ જણાવ્યો. સાદાનસાદ ફેડરીકના મગામાં કેસરનું દ ચયું હતું. કેસર એટલે નામુર. એ દરદમાં મગાના કાકડા નીચે ચાંદું છે તે તેમાંથી એનું બંધાર નામુર પડે છે કે, જેથી દરદીના છવનની આ જાહેરતી નથી. કેસર વીલીયમના મરણ પૂર્વે જ, યુવરાજા ફેડરીક

ને હતી કે, તે દિવસે દિવસે નિર્મળ થતો ગયો. જુન મહિનાની
૧૫મીએ જાણીએ વિશેષ કષ્ટ હતું અને ૧૫ મી જુને સવાળામીવારવાસે
પ્રજાને ધમધમાવનાર વિચાર પુરે, સવાળા વર્ષની વરે,
જાણ દિવસ ચાલ્યું હતીને, પરંતુ પ્રવાણ કાપુ. હિંમતમાં ચોક્ક
પી ગયો. દિવાનેઆસ અને દિવાનેઆમે, મરદુમની સારી
નિ ગઈ, મદદમાં મલાસરને મરદુમના મુજોનુ ચાલ કરું, રણી-
ને પણ દિવાસે આપવામાં આવ્યો. મનુષ્યને એક દિવસે મોન
જેવું છે, એ સમાજથી રણીમીના ચોક્કનુ સમન થવું હતું.

ઇ. સ. ૮૬ માં, વીધીવમ બીએ, જર્મનીનો કૈસર ગયો.
જીમીનો દોદિય, રણીમીને મગચ માટે આસ્થાનના મદદમાં ગયો
તેને દોદિયા માટે, તેમ કેસરના માનમાં નોંધાનો મેલાવો ગયો.
ઇ. સ. ૧૮૬૦ ની વસંતઋતુમાં રણીમી પાછા યુરોપના
દલાએક જામની મુસાફરી કરવા ગયા તે તે સમયે પોતાની
વારસાની સંદેશોદય જામની ઉત્કાંક્ષાને તૃપ્ત કરી હતી.

૨-ચોક્કમાં વધારો.

ઇ. સ. ૧૮૬૨ નું વર્ષ રણીમીને માટે બેબીર ચોક્કનું હતું. રણી-
મીના પાત્ર-ચાલ્યો દકલાર-પાટવીકુમાર-દયુક જાણ દોલિર-સ મે
દિમાં મરણ પામ્યો. તેને જાનેવારીની શરૂઆતમાં જ સદેજ તાવ
પામ્યો, ઘટવારમાં ફેરસા ઉપર ચોક્કે થઈ ગયો. પ્રકૃતિ એટલી
જાણી ગઈ કે, ઘટકરો નિરુપાવ બની ગયા. ઘોડા સમયમાં તેનાં
વડા મચનાં દનાં ને તેની ધામધુમની તેવારીએ આવવી હતી, પણ
વડા સમની બાલુએ સ્કાં ને તા. ૧૪ મી જાનેવારીએ, ચાલ્યોવારોને
મનુષ્યનો વારસ, પાતાનો ન્યાય કરવા ઈશ્વરની દરજ્જામાં આવ્યો
ગયો. રણીમીને જમાના મરણનો થા દુઃખ રજાયો નહતો, એટ-
લામાં પાત્રમરણનો થા એટલો તો સખત થાયો કે, જો તેમાં
પ્રજાએ જામ લીધો ન હોત તો તે રજાયો મુશ્કેલ હતો. દયુક

૧ તે પચાસ પચાસ પૌંડ રાખવામાં આવ્યા હતા. આ
 પ્રસંગે અનેક અભિનંદન પત્રો રાણીશ્રીને મળ્યા હતાં.
 જુ આમેશામ ને હામેશામ હીરક મહોત્સવ ઉજવવામાં
 હતા. મુંગઈ, કલકતા, મદ્રાસ આદિ રાજાકાનાં પાટ-
 , રાણીશ્રી તરફનાં અભિનંદનસૂચક ચાંદો કહી સંજગ્યા
 . લોકસભાને 'હવે વિક્ટોરિયા'થી તે વધારી લીધા હતા.
 સામ્રાજ્યનું ઐશ્વર્ય એ સમયે ઉત્તમ પ્રદર્શન કરવામાં
 હતું. સાડ વર્ષ રાજ્યભાદી બેગમવરી, એ ઉજવેલી જ કૃપા છે.
 રી પૂર્ણ ભાગ્યસાગરી પરમ પવિત્ર પ્રતાપી મહારાણીશ્રી હતાં.
 રાજ્યમાં જે રહે રહે શોભતો હતો, તેનો જય જ છે.

ક સ્થળે તો પચાસ પચાસ પૈડ રાખવામાં આવ્યા હતા. આ
 પુષ્પીથી પ્રસન્ને અનેક અભિનયન પત્રો રાણીખીને ગયાં હતાં.
 ત્યાં પણ મામેશામ ને દામેશામ હીરક મહોત્સવ ઉજવવામાં
 આવ્યો હતો. મુંગદ, દલકતા, મદાસ વ્યાદિ જવાકાનાં પાટ-
 નોશાં, રાણીશ્રી તરફનાં અભિનયનસૂચક સન્દેહ હી સંભળાવ્યા
 ત્યાં ને ભોક્ષમાને 'છેલો વિદ્યોદિયા'થી તે વધારી લીધા હતા.
 વીડીય સામ્રાજ્યનું એક જ એ સમયે ઉત્તમ પ્રતિનુ જનવામાં
 ગામું હતું. સાઠ વર્ષ રાજ્યગાદી ભોગવરી, એ ઈશ્વરીજ કૃપા છે.
 તે કૃપાની પૂર્ણ ભામણગી પરમ પવિત્ર પ્રતાપી મહારાણીશ્રી હતાં.
 ભોમના રાજ્યમાં જે રંગ રંગ થોભતો હતો, તેનો જય જ છે.

ગુણીઓના રાજકાગમાં પ્રાપ્ત થયો છે, તે ક્ષણ સુધી ચિદિદયન
નિર્લેપરૂપ, એ કહેવું મુશ્કેલ છે. કતાંની કળા કળી સકવને મનુષ્ય
અકરેલું છે. તથાપિ રાણીઓના રાજકાગ માટે જાટકું તો કદી યજ્ઞાગે
કે, તે એક અદ્વૈતિક રાજકાગ દત્તો: શુદ્ધિયાંચ્છ, અને પદાચ વિગ્ન
કાવ્યા રોધનનો કાગ દત્તો. એક ચુર્ણ, એક શુદ્ધિ. અને એક
ઓ તરિકે તેની કાર્તિક અવધનીય છે. તર્જિ જાગવરામ ને પાષેત્ર
મૂર્તિએ મનુ સમાગ નાખી હતી. પ્રગત તુખા ખમ ૧૩૬ પના
જેની કારણી જાગ્યા હતી. પ્રગતો પ્રેમ સપાદન કરવામ આત્મ-
દેવીએ ઉત્તમ સદાપત્ર અ પી હતી તેના કાવ્યામા ગીત અને નવમર
સમાવજ દત્ત. તેનું ઇવન-ગદિ અને ચક્રતુખ કુખ, જ્ઞાનંદ
અને શોક, તેમજ જગ અને કીર્તિમાં, વિચિત્રતાથી ભરપૂર હતું.
તમ અને કામમા, વાકસમાજમા, જાગવરમા, એમજ કહેવું
છે અને કહેવાઈ કે-

રાજ્ય ને રાણી વિદ્યોરીઆનું જ !

